ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

CVM SCHOLIIS GRAECIS
ET
VERSIONE LATINA BVCHANANI,
E RECENSIONE ET CVM NOTIS
IOS. BARNESII.
CVRAVIT, ET INDICEM OMNIVM VOCVM
ADIECIT
IO. FRID. SAL. KALTWASSERVS,
ILL. GYMM. GOTH. COLLABORATOR.
PRAEFATVS EST
IO. GOTTFRIED GEISSLERVS,
SEREN. SAX. DVCI GOTH. ET ALTENB. A CONSIL.
ECCLESIAST. ET GYMN. ILL. GOTH. RECTOR.

GOTHAE
APVD CAROLVM GVILIELMVM ETTINGERVM,
CIƆIƆCCLXXVI.

LECTORI
S. P. D.
GEISSLERVS.

Ex quo Alceſtis Euripidea a WIELANDO V. C. ab inferis denuo quaſi reuocata et in ſcenam reducta, a SEIBOLDO autem V. C. translatione vernacula celebrata eſt, deſiderari coeperant exempla huius tragoediae

graeca in bibliopoliis, cum ad vſum ſcholarum, vbi comica et tragica ſtudia, ſenſu harum deliciarum nuper reſuſcitato, nunc fere feruent, tum ad vſum eorum, qui Wielandianos conatus et Seiboldianam verſionem conferre cum Euripideo contexto cuperent. Hinc auctor fueram librario, Viro optimo et mihi amiciſſimo, vt eam recudendam curaret. Is vero vt recudendae ipſe curam ſuſciperem petiit. Affulgebat tum, cum haec agerentur, ſpes aliqua otii, quod inſumere Alceſti ornandae non diſplicebat, ita nempe, vt Barneſianum contextum, cum ſcholiis et notis eiusdem repraeſentarem, quae a viris doctis hinc inde ad Alceſtin emendandam et illuſtrandam

dam

dam allata essent, vndiquaque congererem, Buchanani versionem ligatam adiicerem, vti scilicet et latina Alcestis cum iuuentute, absque eius incommodo, communicaretur, denique indicem omnium vocum subiicerem, a critica autem opera plane abstinerem, eamque viris lectione tragicorum graecorum subactis et otio literario abundantibus integram relinquerem, praecipue cum BARNESIVM, qui in tractandis graecis scriptoribus consenuisset, vapulare identidem viris doctis viderem. Conquirere ergo et comparare editiones potiores Euripidis, et critica syntagmata, quae illuc spectarent, coeperam, vt inde, quibus opus foret, excerperem, cum subito

to tempora mea occupationibus longe grauioribus mihique honorificentiſſimis circumciderentur et ita coarctarentur, vt hoc negotium vel omne mihi abiiciendum, vel in alia tempora transferendum viderem. Quorum primum profecto futurum erat, niſi is, cui me meaque omnia debeo, et quem honoris et obſequii cauſſa tacere potius, quam in re leuicula et paene ludicra nominare praeſtat, auctor rei non abiiciendae ſed ſuſcipiendae fuiſſet. Tantae talique auctoritati non obtemperare cum nefas eſſet, redeundum erat ad conquirendorum ſubſidiorum operam, feliciori ſucceſſu in editionibus Euripideis colligendis, minus proſpero in parandis criticis ſyntagmati-

matibus, quorum, si Phoenissas Valckenarii exceperis, nullum nancisci licuit. Editiones enim ad manus fuerunt: Basileensis Heruagiana cum scholiis, anni CIↃIↃXLIIII. Antwerpiensis Canteri graeca, graecolatinae Stiblini, Canteri, Lectii, Pauli Stephani et Barnesii, quibus accesserunt tragoediae selectae Henr. Stephani anni CIↃIↃLXVII, ex qua Buchanani interpretatio petita est, et Valckenarii Phoenissae. At, vel his curiose et diligenter tractandis et otium et alacritas deerat, fracto laboribus continuis et tantum non oppresso. Tandem commode in mentem venit socii asciscendi consilium, in quem deuoluere conferendorum scholiorum Basileensium et Barnesia-

norum, item indicis deſcribendi taedia poſſem. Praeſto ſcilicet erat KALTWASSERVS, diſcipulus olim nunc collega optimus, graecarumque literarum ſtudioſiſſimus, qui et otio tum abundaret, et alacritate ſumma ad haec peragenda praeditus eſſet. Is vero precibus meis annuens, omne negotium laetus libensque non aggreſſus modo eſt, verum etiam recte, vti ſpero, perfecit, et mihi non ſolum curandarum, quas ipſi tribueram partium, ſed omnis omnino laboris exhauriendi otium fecit, adeo quidem, vt in hac editione, poſt edendi conſilium, nihil meum, et ipſa haec praefatio non meae alienas operas mihi vindicandi cupiditati potius, quam eius

et

et Ettingeri voluntati data ſit. Quidquid ergo in hac editione vel ſcholis, vel graecarum literarum ſtudioſis gratum et opportunum paratum eſt, id KALTWASSERI induſtriae et diligentiae deberi, Lector, ſcito, quidquid in edendi conſilio peccatum forte fuerit, id abs me, inuito quidem, commiſſum, at a KALTWASSERO plane alienum eſſe memento.

Nunc de indice vocum omnino omnium et notiſſimarum et minimarum pauca libet addere, cum tales indices in multas multorum reprehenſiones vulgo incurrere me non lateat. Nec diffiteor inanem et vanam videri operam in deſcribendis voculis vbique obuiis, ſenſu vulgari non

eximio a ſcriptore quem tractes adhibitis, adeo vt minus vulgata tantum et exquiſitius vſurpata, vel illuſtratione indigentia in tabulas referre decorum, omnia cogere et coaceruare putidum habeatur. Recte quidem, ſi doctis et peritis ſcribas, ſecus autem, ſi pueris in ſcholarum vmbra adhuc deliteſcentibus. Hos enim vel exercitatos aliquantum, haerere identidem etiam in vulgaribus et frequenter obuiis, qui ſcholas nouit, non neſcit, et, quod longe grauius eſt, Lexicis, non dicam optimis et locupletiſſimis ſed omnibus deſtitui, dolet. Ea enim plerorumque pauperies eſt et inopia, vt parare ſibi Lexicon qualecunque, pretio mediocri, non poſſint. Hos ablegare

ad Lexicon, cuius nec facultas nec copia ſit, durum eſt. Vbi vero iuuenis egeſtate oppreſſi diligentia in legendis optimis ſcriptoribus latinis et graecis reprimitur vocum in indice non obuiarum frequentia, ibi et legendi faſtidium, et ingrati laboris taedium inde plerumque exoritur, vnde diſcendarum literarum graecarum primum deſperatio, poſt negligentia, tum deſpicientia et repudium exiſtat neceſſe eſt. Ne dicam, ex hoc fere fonte deriuari plerumque praeiudicatam iſtam de difficultate linguae graecae opinionem, dum eam infinita vocum multitudine, quam nulla capere poſſit memoriae vis, abundare, falſo quidem, at ex indicum libellis graecis ſubiecto-

rum copia inopi ducto iudicio autumant. His malis obuiam ire in edendis libellis tenuibus quid vetet? Idem consilium in edendis integris Euripidis aliusue scriptoris scriptis, quae non nisi spissiore volumine comprehendi possint, sequi, nec ipse suasor sim. Quamuis non diffitear, nec inanem nec inutilem mihi videri operam, quam in concinnandis talibus, vt vulgo audiunt, Concordantiis ponant iuuenes literarum graecarum studiosi in scholis et academiis, cum hebraicarum et graecarum concordantiarum Veteris et Noui Testamenti vsus sine dubio eximius sit, et ex Fabricianis indicibus, quos Bibliothecis graecis et latinis inseruit, et in quos nomina omnium au-

cto-

ctorum a ſcriptore quodam laudatorum congeſſit, maximae commoditates perceptae ſint, quamuis nemo neget in illis et nomina perobſcura recenſeri, et librariorum menda infinita digeſta eſſe, quae vero, ſi Fabricius hunc laborem defugiſſet, hodieque viros ſummos vel fugerent, vel vexarent, iſtius vero diligentia incredibili nunc pateant, et a doctis viris nullo negotio tolli poſſint. Dudum eſt, cum mihi in mentem venit, et ante hos quindecim annos tale quid me Gorlicii moliri memini non male conſulturos praeceptores in ſcholis iuuenibus, ſi iuuenes ſuae fidei concreditos, indices tales locupletiſſimos deſcribere iubeant, partium primo ſingularum, et, his abſolu-

folutis, vniuerforum, e. c. Xenophontis operum, vnde deinde docti et iudicii probe fubacti viri induftria Graecitatem nobis Xenophonteam integram et plenam dare poffet, cui Platonicam, Ifocrateam, alias, eadem via addere, et inde omnem Graecitatem, quanta quanta eft, complecti ita, vt nihil fere defiretur, facile et expeditum foret. Iuuenes certe non male tempus in colligendis talibus thefauris ponerent, fi vel nudas voces in ordinem literarum redigerent; fi vero, a praeceptore admoniti, et vocum vim cum vulgarem tum exquifitam inueftigare ftuderent, laboris praemia ingentia ferrent, tum quae fibi vnis, intelligentia graecitatis augenda

pararentur, tum quae rei literariae iuuandae cauſſa ab optimo quoque illis tribuerentur. Vnde etiam in eam cogitationem incidi, fore, vt mirum quantum vtilitatis rei literariae vniuerſae afferatur, ſi in regnis vel regionibus, quae pluribus ſcholis gaudeant, quales fere in Germania Saxonicae et Wirtembergicae ſunt, ſcriptores graeci et latini omnes, ſinguli nempe ſcriptores ſcholis ſingulis, iuſſu ſuperiorum commendarentur, vt diſcipuli et praeceptores tales indices congererent, et congeſtos euulgarent, ſaltem exſcriptos cum iis, qui olim in ſcholis docere cuperent, communicarent, vt in iis digerendis, emendandis, locupletandis, ornandis ſpecimen diligen-

tiae

tiae et intelligentiae darent patronis, quorum auctoritate ornari et augeri muneribus vellent. Querelae certe de Lexicorum vulgarium erroribus et mendis, hoc facto, aut nunquam alias, conticescerent. At haec desiderantur citius quam perficiuntur. Tu, Lector, fruere laboribus KALTWASSERI nostri, et plausu tuo, si dignus videatur, eum ad maiora capessenda excitare non dedignare. Gothae a. d. XV. Ian. A. C. CIↃIↃCCLXXVI.

EVRI-

Cum hic liber maxime iuuenibus litterarum graecarum studiosis destinatus sit, habeamque cognitum et expertum, quantopere vel vna littera vitio operarum pro alia posita, istos exercere possit, operae pretium mihi visum est, errata potiora, quantum potui, hic indicare. Reliqua, quae parui sunt momenti, Beneuolus Lector ipse inter legendum facile emendabit.

Pag. 3. lin. 1. leg. ΥΠΟΘΕΣΙΣ pro ΥΠΟΔΕΣΙΣ.

— 3. — 8. l. Ἡρακλῆς pro Ἡρχλῆς.

— 6. — vlt. l. *Danai* pro *Danaei*.

— 7. — 9. l. ἤνεσαν pro ἤνεσαν.

— 11. — 1. post v. παύσῃ comma est ponendum.

— — — 11. ante v. Πολλ' Syll. Θά. ponatur.

— 13. — 22. l. στρατευομένων pro στρατ.

— — — 24. l. Φθιμενας pro Φθεμένας.

— 14. — 8. l. ἔχω 'πι pro ἔχω ἐπὶ.

— 15. — 7. ante voc. 'Αλλ' ponatur syll. Χό.

— 17. — 19. l. Κἄῤῥιψεν αὐτὴν.

— 18. — 10. l. Θε. pro Θα.

— — — penult. l. παρίζαιντο, pro παρίζαται

— 21. — 10. ante v. Ὁρῶ pone Ἄλ.

— 25. — 11. post αὔριον dele punctum.

— 26. — 19. l. γαμήσει pro γαμίσει.

— 27. — 5. l. ἐξαίροιμι pro ἐξάροιμι.

— 31. — 24. ἔχεις pro ἔχοις.

— 32. — 22. l. σπένδουσιν pro σπεύδουσιν.

Pag. 33. lin. 22. l. ἑταίραι pro ἑτέραι.
— 35. — 1. pro ἄλυτος, quod est in Commeliniana (a. 1597. 8.) aliae editiones habent ἄλυπος.
— 36. — 23. l. μαγειρεύουσιν pro μαγειρεύσουσιν.
— — — 28. l. Ἄρεος pro Ἄρεως.
— 38. — 26. pro θάπτειν τινὰς, αὕτη δ' ἡμέρα νεκρὸν, e versu 513. reponendum θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρα μέλλω νεκρὸν.
— 40. — 23. post v. Πύθιος dele punctum.
— 41. — 18. l. χαίρουσ' pro χαίρυσ'.
— 42. — 23. l. αἰγαιῶνα pro αἰγαιῶνι.
— 49. — 16. l. Ἄπαιδε pro ἄπαιδοι.
— — — vlt. post voc. σὸν adde οἶκον.
— 50. — 22. post v. προκειμένου dele punctum.
— 58. — 24. l. ἀτέκνοις) pro ἀτέκνους)
— 66. — 3. post Σιγῶντ' deest punctum.
— 68. — 23. l. θανούσης pro θανούσις.
— 71. — 25. l. τὴν pro ἢ.
— 72. — 26. l. ὃς καὶ Λάκωνες pro ὡς καὶ Λάκωνας.
— 80. — 9. l. *magnam* pro *magnus*.
— 83. — 31. post *verbum* deest colon aut comma.
— 84. — 1. l. *nasutulos* pro *versiculos*.
— — — 9. l. *Medeae* pro *Medaeae* sic etiam p. 89. l. 3. 12. p. 102. l. vlt.
— 86. — 16. l. *Graecae* pro *Graece*.
— 87. — 14. l. *Nicia* pro *Nicio*.
— 89. — vlt. l. *explicarem* pro *explicerem*.

Pag.

Pag. 97. lin. 20. l. *quas* pro *quos*.
— 98. — 20. l. *ferrum* pro *verbum*.
— 100. — 10. l. λαμπετοώντι pro λαμπεϱονώτι.
— 109. — 11. l. *incolumem* pro *incolume*.
— 112. — 29. l. *telo* pro *teli*.
— 115. — 8. l. *At* pro *Aut*.
— 118. — 23. l. *cassas* pro *crassas*.
— 120. — vlt. l. *oscula* pro *obscula*.
— 121. — 8. post *tetigisti* dele punctum.
— 132. — 4. l. *ingurgitat* pro *ingugitat*.
— — — 18. l. *luxi* pro *luxu*.
— 134. — 6. l. *clades* pro *clade*.
— 135. — 13. l. *moestum* pro *mestum*.
— 141. — 33. l. post *meis* dele punctum.
— 148. — 10. l. *afficio* pro *officio*.
— 151. — post Ἄλυϱος adde: Ἄλυτος, ὁ, ἡ, in-
dissolubilis 475.
— 162. — 2. l. Φάες pro Φάεως.
— 163. — 18. l. γεϱαιὰ pro γηϱαιὰ.
— 164. — 10. l. εὖ pro ἐν.
— 184. — 21. l. *istos* pro *istis*.
— 198. — 9. l. *praedo* pro *praeda*.
— — — 24. l. νεανίας pro νεανίεϛ.
— 202. — 15. l. *poetae* pro *poeta*.
— 203. — 28. l. μέλας pro μέλως.
— 206. — 10. l. *Epithet.* pro *Epithel.*
— 207. — vlt. l. *nuptias* pro *nuptius*.
— 213. — 16. l. οὐκοῦν pro οὐκουν.
— 219. — 10. l. *Grenzen* pro *Graenzen*.

)(2 Pag.

Pag. 224. lin. 14. l. εὐτυχὴς pro εὐτυχὺς.

— 229. — antepen. l. Κωκυτοῖο pro Κωυτοῖο.

— 231. — antepen. dele vocem *vino* sic etiam pag. 232. l. 5.

— 236. — 22. l. τετέλεσαι pro τελέλεσαι.

— 240. — antepen. l. *portas* pro *portus*.

— 247. — 9. l. χρόα pro χρῶς. Nominatiuus τοῦ χρόα est ὁ χρὼς, gen. τοῦ χροός.

EVRIPIDIS
ALCESTIS
CVM
SCHOLIIS ANTIQVIS
E RECENSIONE
IOSVAE BARNESII.

ΥΠΟΔΕΣΙΣ.

Ἀπόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως Ἄδμητος τελευτᾷν μέλλων παράσχῃ τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, μηδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μέτ' οὐ πολὺ δὲ, τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης, Ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου, λαβόντα τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἀποκαλύψας, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει.

Totam huius fabulae hiſtoriam breuiter tractat ERASMVS in Adagio, *Admeti Naenia*, dicto. BVCHANANVS latino verſu donauit hanc fabulam: extat inter illius opera. Hiſtoriam inuenies apud EVSTATH. fol. 326. lin. 30. Huc refer APOLLODORI biblioth. I, 9; *Palaephati* librum περὶ ἀπίστων, vbi in Cap. περὶ Ἀλκήστιδος totius fabulae mentem aperit ac valde probabiliter exponit.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Απόλλων.	Θεράπων.
Θάνατος.	Ἄδμητος.
Χορὸς πρεσβυτῶν Φεραίων.	Εὔμηλος, Ἀδμήτου παῖς.
Ἡμιχόριον.	Ἡρακλῆς.
Θεράπαινα Ἀλκήστιδος.	Φέρης, Ἀδμήτου πατὴρ.
Ἄλκηστις.	Κωφὸν πρόσωπον.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἀπόλλων.

Θάνατος) In *Aldina* editione, vt et in *Heruagiana*, illaque, quam ornauit CASP. STIBLINUS, Χάρων hic ponitur contra omne decorum, et poetae ipsius mentem, qui Apollinem inducit cum θάνατον vocantem vs. 24. Quare autem non *mors*, sed *Orcus* a me vertitur, vid. infra ad v. 28.

ΕΥΡΙ-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΜΒΟΙ.

Ω δώματ' ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
Θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεόςπερ ὤν.

Ζεὺς

ΣΧΟΛΙΑ.
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄλκηςις, ἡ Πελίȣ θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τȣ͂ ἰδίȣ ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέȣς ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένȣ τὰς χθονίȣς θεὰς, καὶ ἀφελομένȣ τὴν γυναῖκα. Ἡ μὲν σκηνὴ τȣ͂ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς, μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας, ὁ δὲ Χορὸς συνέςηκεν ἐκ τινῶν πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήςιδος συμφοραῖς.

v. 1. Ω δώματ' ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ Θῆσσαν) θητικὴν δίαιταν.

2. Θῆσσαν τραπεζαν) ἡ διὰ ςόματος καὶ δημώδης ἱςορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐςὶν, ᾗ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησὶ καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν τραγῳδȣμένοις. Φερεκύδης δὲ ȣ̓ φησι τȣ̀ς Κύκλωπας ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνῃρῆσθαι, ἀλλὰ τȣ̀ς υἱȣ̀ς αὐτῶν, γράφων ȣ̔́τω· παρ' αὐτὸν τὸν Ἄδμητον ἔρχεται Ἀπόλλων, θητεύσων ἐνιαυτὸν Διὸς κελεύσαντος, ὅτι κτείνει τȣ͂ Βροντέω καὶ Στεροπέω καὶ Ἀργέω παῖδας. Κτείνει δὲ αὐτȣ̀ς Ἀπόλλων Διῒ μεμφθεὶς, ὅτι κτείνει Ζεὺς Ἀσκληπιὸν, τὸν παῖδα αὐτȣ͂, κεραυνῷ ἐν Πυθῶνι· ἀνέςη γὰρ ἰώμενος τȣ̀ς τεθνεῶτας. Ἀναξανδρίδης δὲ ὁ Δελφὸς φησὶ, θητεῦσαι αὐτὸν, διότι τὸν Πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν.

Ῥιανὸς

Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.

Οὖ

Ῥιανὸς δὲ φησὶν, ὅτι ἑκὼν ἐδούλευσεν αὐτῷ δι' ἔρωτα τοῦ Ἀδμήτου. Καὶ περὶ μὲν τῆς Ἀπόλλωνος θητείας ταῦτα *). Ἀπολλόδωρος δὲ φησί, κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἱππόλυτον ἀναστῆσαι. Ἀμελησαγόρας **) δὲ, ὅτι Γλαῦκον· Παννάσις, ὅτι Τυνδάρεων· οἱ δὲ Ὀρφικοὶ, ***) ὅτι Ὑμέναιον. Στησίχορος δὲ ἐπὶ Καπανεῖ καὶ Λυκούργῳ. Φερεκύδης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοὺς ἐν Δελφοῖς φησὶ θνήσκοντας αὐτὸν ἀναβιώσκειν. Φύλαρχος δὲ διὰ τὰς Φοινίσσας· Τελέσαρχος δὲ δι' Ὠρίωνα. Πολύαρχος δὲ ὁ Κυρηναῖος διὰ τὸ τὰς Κροίσου θυγατέρας αὐτὸν ἰάσασθαι, κεραυνωθῆναι φησίν.

2. Αἰνέσαι) εὐαρεστῆσαι, καταδέξασθαι.

*) Praeter rationes fabulae de Apollinis feruitio a fcholiafta hic datas, fciendum eft, doctos et pios homines, qui ψυχῶν προΰπαρξιν tenent, per Apollinem animam intelligere, quae Ioue irato a caelo ad Hyperboreos relegata, hinc in terram i. e. in corpus detrufa, Admeti greges pauit, Troiae moenia condidit etc. quae funt opera humana; tandem ad Hyperboreos receffit, h. e. ad defunctorum fpiritus, poftremo Ioui reconciliata in caelos rediit. Vid. *Schol. Apollon. Rhod.* II. 677. IV. 614. Item *Herodot. in Melpomene*, et *Cael. Rhodig.* antiqu. lection. XVI. 22.

**) Ἀμελησαγόρας) olim Ἀμελιαγόρας. Vid. *Ioh. Meurfii ad Antigon. Caryft. cap.* 12. *notas;* vbi Amelefagoram ab Antigono laudatum, verum nomen effe probat.

***) Hi fcriptores ita dicti, quod fingularem hiftoriam Orphei carmine fint perfecuti, vt Phoronidis, Europiae, Titanomachiae, Gigantomachiae, Alcmaeonidis, Heracleidis, Thefeidis et Danaidis Auctores hiftorias particulares tractauerint, Phoronei, Europae, Titanum, Gigantum, Alcmaeonis, Herculis, Thefei et Danaei.

Οὗ δὴ χολωθεὶς, τέκτονας δίου πυρὸς
Κτείνω Κύκλωπας, καί με θητεύειν πατὴρ
Θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν
Ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ', ἐβουφόρβουν ξένῳ.
Καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
Ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὢν ἐτύγχανε,
Παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην,
Μοίρας δολώσας. ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ,
Ἄδμητον ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
Ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
Πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
Πατέρα, γεραιάν θ' ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
Οὐχ εὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελε
Θανεῖν πρὸ κείνου, μηκέτ' εἰσορᾷν φάος.
Ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
Ψυχοῤῥαγοῦσα. τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
Θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
Ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ,
Λείπω μελάθρων τήνδε φιλτάτην στέγην.
Ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας.
Ἱερῆ θανόντων, ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους

Μέλλει

5. Οὗ δὴ χολωθεὶς) Ἀνθ' οὗ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
ibid. Τέκτονας) Στερόπην τε καὶ Ἄργην, εἰς ἐκδικίαν τῶν Κυκλώπων κτείνω.
8. Ἐβουφόρβουν) ἔνεμον, ἀπὸ τοῦ διαφέροντος ζώου τοῦ βοὸς.
9. Ἐς τόδ' ἡμέρας) μέχρι τέλους ταύτης τῆς ἡμέρας, τοῦ δεῦρο· προσυπακουστέον τὸ λάτρις, ἢ τὸ θής.
16. Ἥ σφ' ἔτικτε) μήτηρ Ἀδμήτου, ἡ Κλυμένη, ἐγγὺς τοῦ θανάτου οὖσα.

Μέλλει κατάξειν. συμμέτρως δ' ἀφίκετο
Φρουρῶν τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Θά. Α', ἆ, ἆ, ἆ, ἆ.
Τί σὺ πρὸς μελάθροις;
Τί σὺ τῇδε πολεῖς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ, τιμὰς ἐνέρων
Ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων.
Οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
Διακωλῦσαι, μοίρας δολίῳ
Σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δὲ τί τῇδ' αὖ
Χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὁπλίσας,
Ἢ τόδ' ὑπέστη, πόσιν ἐκλύσα-
σ' αὐτὴν προθανεῖν, Πελίου παῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀπό. Θάρσει. δίκην τε καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
Θά. Τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
Ἀπό. Σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.

Θά.

26. Συμμέτρως) εὐκαίρως, μετρήσας ταύτην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐπέπρωτο αὐτὴν ἀποθανεῖν· τουτέστι, πρὸς αὐτὸν τὸν ὅρον καὶ τὸ μέτρον ἦλθεν.

28. Ἀ, ἆ) ὁ Θάνατος ὁρᾷ τὸν Ἀπόλλωνα, πρὸ θυρῶν, καὶ δέδοικε μὴ αὐτὴν ῥύσηται τοῦ θανάτου, ὥσπερ τὸν Ἄδμητον.

32. Ἀφοριζόμενος) ἀποσπῶν, ἀφορίζων.

33. Οὐκ ἤρκεσέν σοι) τὰς Μοίρας, τῇ δολίῳ τέχνῃ ἀπατήσαντα τὸν μόρον Ἀδμήτου κωλῦσαι.

39. Θάρσει) εἰ μετὰ τοῦ δικαίου, φησί, φθέγγῃ, τίς ἡ αἰτία τῶν τόξων;

Θά. Καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν;
Ἀπό. Φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
Θά. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
Ἀπό. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
Θά. Πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι, κοὐ κατὰ χθονός;
Ἀπό. Δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.
Θά. Κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα.
Ἀπό. Λαβὼν ἴθ', οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
Θά. Κτείνειν ὃν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τε-
τάγμεθα.
Ἀπό. Οὔκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
Θά. Ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν.
Ἀπό. Ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
Θά. Οὐκ ἔστι. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει.
Ἀπό. Οὔτοι πλέον γ' ἄν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
Θά.

50. Κτείνειν, ὃν ἂν χρῇ) εἰς τοῦτο με δύνῃ πεῖσαι τὸ φονεύειν, ὃν ἂν πέπρωται.

51. Οὐκ ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι) τοῖς γεγηρακόσι. τοῦτο γὰρ λέγει μέλλουσι. βραδύνουσιν γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν οἱ μέλλοντες.

51. Μέλλουσι θάνατον) οὓς χρὴ κτείνειν, οὓς πέπρωται, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἔλεον ῥέπειν, καὶ μόνοις γέρουσι θάνατον ἐπάγειν. Ἄλλως· οὐχὶ τοῦτό σε θέλω ποιῆσαι, τὸ κτείνειν, ὃν ἂν χρῇ. Καὶ οὐχὶ ἐγώ σε λέγω φονεύειν τὸν δεῖνα, ὃν πέπρωται, ἀλλὰ τοῖς γεγηρακόσι θάνατον ἐμβαλεῖν.

54. Οὐκ ἔστι· τιμαῖς κἀμὲ) ὅταν γὰρ τιμὰς λάβωσιν οἱ νεκροί, ὁ θάνατος ἥδεται· καὶ Ὅμηρος, (Iliad. Ω. v. 457.). Τύμβῳ τε, στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

55. Οὔτοι πλέον γ' ἂν) ἐάν τε νῦν αὐτὴν λάβοις, ἐάν τε γεγηρακυῖαν, ἔχοις τί πλέον ἢ μίαν ψυχὴν λαβεῖν;

Θά. Νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος.
Ἀπό. Κἂν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
Θά. Πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
Ἀπό. Πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λέληθας ὤν;
Θά. Ὤνοιντ' ἂν, οἷς πάρεστι, γηραιοὺς θανεῖν.
Ἀπό. Οὔκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοὶ δοῦναι χάριν;
Θά. Οὐ δῆτ'. ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
Ἀπό. Ἐχθρούς γε θνητοῖς, καὶ θεοῖς στυγουμένους.
Θά. Οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν, ἃ μή σε δεῖ.

Ἀπό.

56. Νέων φθινόντων) ὁ θάνατος φασὶν, ἐπὶ νέων τελευτώντων, καθὸ ἐν τούτοις αὐτοῖς δείκνυται ἰσχὺς καὶ δυνατὸς ἐνδείκνυται, οὐ τῆς φύσεως διὰ γῆρας, τούτους καταβαλλούσης, ἀλλὰ τοῦ (θανάτου) καταπαλαίσαντος τὴν νεότητα· ἢ καθὸ δείκνυται καθαρῶς καὶ ἀδωροδοκήτως, ὑπηρετῶν ταῖς μοίραις, ὑπερορῶν δωρεὰς καὶ θυσίας προσφερομένας ὑπὲρ αὐτῶν· μόνος γὰρ θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· ἢ καθὸ μέγας ὁ θρῆνος, καὶ πολλὰ τὰ δάκρυα, καὶ ἀξιοπαθὲς τὸ πάθος, καὶ μήκιστος ὁ χρόνος, μὴ μαλάσσων τὴν συμφοράν. Ὁ δὲ Ἀπόλλων, καίτοι νοήσας τὸ λεχθὲν, παραλογίζεται τὸν θάνατον, φάσκων, ὅτι κἂν γραῦς ὄληται, ἡ Ἄλκηστις ἀξίως ταφήσεται, τὸ μεῖζον γέρας λέγων ἐπὶ πολυτελοῦς ταφῆς, ὅθεν ὁ θάνατος φησὶ, νόμον σοὶ παραβάλλῃ τοῦ πλουσίως θάπτεσθαι τοὺς ἔχοντας· καὶ τοῦτο νομίζεις γέρας ἐμὸν, ἐγὼ δὲ γέρας φημὶ τὸ ἐπὶ νέα νεανιεύεσθαι.

57. Κἂν γραῦς ὄληται) ὁ μὲν Ἀπόλλων λέγει, ἐπὶ τῆς Ἀλκήστιδος, ὅτι ἐὰν γενομένη γραῦς ἀποθάνῃ, πλουσίως θάπτεται· ὁ δὲ καθόλου ἔλαβε, καὶ φησὶ, τὸν νόμον τίθης, ὦ Ἄπολλον, ὑπὲρ τῶν πλουσίων λέγων. Ἀγοράσουσι γὰρ οἱ πλούσιοι γέροντες εἰς θάνατον, διὸ Ἀπόλλων φησὶν αὐτὸν πανούργως εἰρηκέναι.

Ἀπό. Ἦ μὴν σὺ παύσῃ, κἄπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν,
Τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνὴρ,
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
Ὄχημα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.
Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις,
Βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
Κοὔθ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις,
Δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
Πόλλ' ἂν σὺ λέξας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.
Ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς ᾅδου δόμους.
Στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει.
Ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν,
Ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα.

ACT. I. SCEN. I.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων;
Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;

66. Τοῖος Φέρητος) τὸ ἑξῆς τοῖος ἀνὴρ τοῦ Εὐρυσθέως μεταπέμψαντος τὸ ὄχημα ἐκ τῶν τόπων τῆς Θράκης.

75. Στείχω δ' ἐπ' αὐτὴν) ἵνα ἀπαρχὴν, τῶν τριχῶν λάβω, ὡς ἔθους ὄντος, τὸν θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν, τὴν κόμην τέμνειν.

76. Ἱερὸς γὰρ οὗτος) οὗτος γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν ἀνιερώμενος ἐστὶ τοῖς καταχθονίοις δαίμοσι, οὗ δὴ τὸ ξίφος μου τὴν τρίχα τέμνει.

78. Τί ποθ' ἡσυχία) ἐκ γερόντων Φεραίων ὁ χορός· διαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἡμιχόρια.

Ἡμι. Ἀλλ' ἐδὲ φίλων τις πέλας ἐδεὶς,
Ὅςις ἂν ἐνέποι, πότερον φθιμένην
Τὴν βασίλειαν χρὴ πενθεῖν, ἢ
Ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει Πελίε παῖς,
Ἄλκηςις, ἐμοὶ, πᾶσί τ' ἀρίςη
Δόξασα γυνὴ
Πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι;
Ἡμι. Κλύει τις ἢ ςεναγμὸν, ἢ χερῶν κτύπον,
Κατὰ ςέγας, ἢ γόων, ὡς πεπραγμένων;
Ἡμι. Οὐ μὰν ἐδέ τις ἀμφιπόλων
Στατίζετ' ἀμφὶ πύλας.
Εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
Ἰὼ Παιὰν, φανείης.
Ἡμι. Οὔτ' ἂν φθιμένας γ' ἐσιώπων. ἐ
Γὰρ δὴ φρεῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς.
Ἡμι. Πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει;
Ἡμι. Πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἄδμητος

Κεδνῆς

91. Μετακύμιος) εὐδιεινὸς μετὰ τὸ κῦμα κατάςασιν παρέχων· ἀλλ' εἴθε φησὶν, ὦ Παιὰν φανείης μεταξὺ τῦ κύματος τῆς ἄτης ταύτης. Ἄλλως. ὥσπερ λέγομεν μεταίχμιον τὸ μεταξὺ τῆς μάχης διάςημα δύο ςρατευομένων, ἔτω μετακύμιον τὸ μεταξὺ τῶν δύο κυμάτων.

93. Οὔτ' ἂν φθεμένας) ἀλλ' εἰ ἦν, φησὶν, ἀποθανῦσα, ἐκ ἂν ἐσιώπων ἐν τοῖς οἴκοις.

94. Οὐ γαρ δὴ φρεῦδος) ἐ γὰρ πρὸς τὸν οἶκον ἔλαθεν ἡμᾶς προκομισθεῖσα.

95. Πόθεν;) πόθεν οἶδας, ὅτι ἐκ ἐξηνέχθη; ἐ γὰρ ἐγὼ αὐχῶ καὶ θαῤῥῶ.

96. Πῶς ἂν ἔρημον ταφον) ἐκ ἂν, φησὶν, τὸν τάφον αὐτῆς ὁ Ἄδμητος ἐποίησε μεθ' ἡσυχίας, ὥςε μηδένα

Κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;
Ἡμι. Πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ
Πηγαῖον ὡς νομίζεται
Γε χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
Χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖ-
ος, ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ.
Οὐ δουπεῖ νεολαία γυναικῶν.
Ἡμι. Καὶ μὴν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ,
Ὦι χρῆν σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
Ἡμι. Καὶ τί τόδ' αὐδᾷς;
Ἡμι. Ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
Χο. Χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων,
Πενθεῖν, ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.
Στροφή.

1 Ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
2 Ἐσθ'

δένα γνῶναι. Ἄλλως. πῶς ὄχλου χωρὶς τὴν ἐκφορὰν ἐποιήσατο Ἄδμητος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐκφορὰν ποιούμενος;

98. Πυλῶν πάροιθεν) Οὐδεὶς δὲ ἐν τοῖς προθύροις ἄνθρωπος τετμημένος τὴν τρίχα· ἡ θρὶξ πρὸ τῶν θυρῶν οὐκ ἔστι τετμημένη. Ἄλλως. παροξυτόνως τὴν πηγαῖον χέρνιβα, τὴν ὕδατος πηγαίου πεπληρωμένην.

103. Οὐ δουπεῖ νεολαία γυναικῶν) νέα· κυρίως δὲ ὁ ἐκ τῶν νέων ὄχλος. νῦν δὲ τὴν ἀκμάζουσαν καὶ εὔτονον χεῖρα σημαίνει· λέγει δὲ, ὅτι οὔτε κτύπος ἐστὶ χειρῶν γυναικῶν· νέων δὲ διὰ τὸ μᾶλλον αὐτῶν ἐξάπτεσθαι καὶ ἰσχύειν κτύπον.

108. Διακναιομένων) Φθειρομένων χρὴ πενθεῖν· κνῆστις γὰρ ἡ μάχαιρα.

110. Ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν) οὐδ' εἰ πλεύσαιμεν ἔς τινα

Ἔσθ' ὅποι τις αἴας
Στείλας, ἢ Λυκίας,
Εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους
Ἀμμωνιάδας ἕδρας,
Δυστάνου παραλῦσαι
Ψυχάν. μόρος γὰρ ἀπότομος
Πλάθει. θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραις
Οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα
Μηλοθύταν πορευθῶ.

Ἀντιστροφή.

Μόνος δ' ἂν εἰ φῶς τόδ' ἦν
Ὄμμασι δεδορκὼς
Φοίβου παῖς, προλιποῦ-
σ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους.
Ἀΐδα τε πύλας.
Δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
Πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον
Πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου.
Νῦν δὲ τίνα βίου
Ἐλπίδα προσδέχωμαι;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι,
Πάντων

τινα μαντείαν· οὐδέ ἐστιν ὅπου τῆς γῆς πέμψας πλὴν παραλύσειεν τῆς δυστήνου Ἀλκήστιδος τὴν ψυχήν, καὶ τῆς δυστήνου τὴν ψυχὴν σώσειε καὶ παύσειε τῶν κακῶν. πλησιάζει γὰρ ὁ θάνατος, καὶ καιρὸν οὐκ ἔχομεν διακονοῦντα τῇ προθυμίᾳ.

130. Τετέλεσται βασιλεῦσι) ἃ ἔδει ποιεῖν τετέλεσται τῷ

Πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
Αἱμοῤῥαντοι θυσίαι πλήρεις,
Οὐδ' ἔςι κακῶν ἄκος οὐδέν.

ACT. I. SCEN. II.

ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
Δακρυῤῥοοῦσα. τίνα τύχην ἀκούσομαι,
„Πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
„Συγγνωστόν. εἰ δ' ἔτ' ἐςιν ἔμψυχος γυνή,
Εἴτ' οὖν ὄλωλεν, εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.
Θε. Καὶ ζῶσαν εἰπεῖν, καὶ θανοῦσαν ἔςι σοι.
Χο. Καὶ πῶς ἂν ὡὐτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι;
Θε. Ἤδη προνωπής ἐςι, καὶ ψυχοῤῥαγεῖ.
Χο. Ὦ τλῆμον, οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις.
Θε. Οὔπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθοι.
Χο. Ἐλπὶς μὲν οὐκ ἔτ' ἐςὶ σώσασθαι βίον;
Θε. Πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.
Χο. Οὐκοῦν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;
Θε. Κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.

Χο.

τῷ Ἀδμήτῳ. τί δὲ τὸ εὔξασθαι, τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς τὰ πρόσφορα; ἐπὶ τοῖς εἱμαρμένοις τὰ προσήκοντα ὁ ἀνὴρ ποιεῖ, ἢ ἐπ' αὐτῇ τῇ Ἀλκήςιδι.

135. Πενθεῖν μὲν) τὸ μὲν γὰρ πενθεῖν, καὶ πρὸ τοῦ πάθους συγγνώμης ἄξιον. λυπεῖται γάρ.

141. Προνωπὴς) προπεπτωκυῖα, προνενευκυῖα εἰς θάνατον.

Χο. Ἴσω νῦν εὐκλεής γε κατθανουμένη,
Γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.

Θε. Πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
Τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
Γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
Πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις.
Ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων.
Ἐπεὶ γὰρ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
Ἥκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα
Ἐλούσατ'. ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων
Ἐσθῆτα, κόσμον τ', εὐπρεπῶς ἠσκήσατο.
Καὶ στᾶσα πρόσθεν ἑστίας, κατηύξατο.
Δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονὸς,
Πανύστατόν σε προσπιτνοῦσ' αἰτήσομαι,
Τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά· καὶ τῷ μὲν, φίλην
Σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ, γενναῖον πόσιν.
Μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυται,
Θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
Ἐν γῇ πατρῴᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
Πάντας δὲ βωμοὺς, οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους,
Προσῆλθε, κἀξέστεψε, καὶ προσηύξατο,
Πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην,
Ἄκλαυ-

160. Πρόσθεν ἑστίας) ὡς πρὸς τὴν ἑστίαν λέγουσαν αὐτήν. μετέβη δὲ ἐκ τοῦ ἐξηγητικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν.

163. Ὀρφανεῦσαι) ὀρφανοτροφῆσαι, ἐπιτροπεῦσαι· καὶ ὀρφανιστὰς τοὺς ἐπιτρόπους λέγουσι.

170. Μυρσινῶν φόβην) ὅ ἐστι τὰ φύλλα τῆς μυρσίνης.

Ἄκλαυστος, ἀστένακτος, οὐδὲ τοὐπιὸν
Κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
Κἄπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα, καὶ λέχος.
Ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε. κἄλεγεν τάδε.
Ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
Κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὗ θνήσκω πέρι,
Χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'. ἀπώλεσας δέ με
Μόνην. προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα, καὶ πόσιν,
Θνήσκω, σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
Σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
Κύνει δὲ προσπιτνοῦσα. πᾶν δὲ δέμνιον
Ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι,
Ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
Στείχει προνωπὴς, ἐκπεσοῦσα δεμνίων.
Καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη,
Κἀῤῥίψεν αὑτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
Παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι,
Ἔκλαιον. ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις,
Ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
Πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας,
Δέσποι-

175. Παρθένεια) τὰ τῆς παρθενείας κορεῖα, ἔνθα κόρη οὖσα ἔλυσα τὴν παρθένειαν. τὸ ἑξῆς, ὦ λέκτρον χαῖρε.

180. Σώφρων μὲν) ἐμοῦ μὲν οὐ σωφρονεστέρα, εὐτυχεστέρα δὲ ἴσως.

182. Πλημμυρίδι) πλήθει δακρύων.

184. Προνωπὴς) ἔξωθεν τοῦ προνωπείου θαλάμου.

Δέσποιναν οἰκτείροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
Προὔτειν' ἑκάστῳ. κοὔτις ἦν οὕτω κακὸς,
Ὃν οὐ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν.
Τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
Καὶ κατθανών γ' ἂν ὤλετ' ἐκφυγὼν δ' ἔχει
Τοσοῦτον ἄλγος, οὗ ποτ' ἐκλελήσεται.
Χο. Ἦπου στενάζει τοῖσιν Ἄδμητος κακοῖς,
Ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή.
Θα. Κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
Καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τ' ἀμήχανα
Ζητῶν. Φθίνει γὰρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ.
Παρειμένη δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος,
Ὅμως δὲ, καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
Βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου,
Ὡς οὔ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
Ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.
Ἀλλ' εἶμι, καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν.
„Οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,
„Ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι.
Σὺ δ' εἶ παλαιὸς δεσπόταις ἐμοῖς φίλος.

MONO-

195. Καὶ κατθανὼν τ' ἂν) καὶ εἰ μὲν συνέβη αὐτῷ ἀποθανεῖν, μία ἦν λύπη τὸ θανεῖν αὐτόν· νῦν δὲ ἐκφυγὼν τὸν θάνατον, ἀνεπίληπτα ἔχει τὰ κακά.

200. Ἄθλιον βάρος) τὴν ἰσχὺν τῆς χερὸς παραλελυμένην.

208. Ου γάρ τι πάντες) παρίσταται μὲν γὰρ, πάντες ὡς ὑπήκοοι, οὐκ εὐμενεῖς δέ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἰὼ Ζεῦ. τίς ἂν πως πόρος κακῶν
Γένοιτο, καὶ λύσις τύχας,
Ἃ πάρεστι κοιράνοις;
Ἔξεισί τις, ἢ τεμῶ τρίχα,
Καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
Ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;
Θε. Δῆλα μὲν φίλοι, δῆλά γ' ἀλλ' ὅμως
Θεοῖσιν εὐχώμεθα· θεῶν
„Γὰρ ἁ δύναμις μεγίστη.
Ὦ 'ναξ Παιὰν,
Ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
Πόριζε δὴ, πόριζε.
Καὶ πάρος γὰρ τοῦδ' ἐφεῦρες,
Καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
Φόνιόν τ' ἀπόπαυσον Ἅιδαν.
Χο. Παῖ, παῖ. φεῦ, φεῦ. Ἰὼ, ἰὼ, παῖ
Φέρητος,
Οἷ' ἔπραξας δάμαρτος σῆς στερηθείς.
Αἶ, αἶ, ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
Καὶ πλεῖον ἢ βρόχῳ δέρην
Οὐρανίῳ πελάσαι.

211. Τίς ἂν πόρος) τίς ἂν πόρος τῶν κακῶν ἡμῖν γένοιτο, ἢ πῶς, ἢ ποῦ;

223. Καὶ πάρος γὰρ) καὶ πρώην γὰρ τούτου τοῦ θανάτου εὗρες μηχανὴν, δι' ἧς τὸν Ἄδμητον ἔσωσας.

228. Ἄξια καὶ σφαγᾶς) ἃ πέπονθας, ἄξια καὶ ἐστιν σφαγῆς.

229. Ἢ βρόχῳ δέρην) καὶ μεῖζον τοῦ βρόχῳ ἀποθανεῖν τινα. βρόχῳ δὲ οὐρανίῳ, ἀντὶ τοῦ μετεώρῳ.

Τὰν γὰρ οὐ φίλαν,
Ἀλλὰ φιλτάτην γυναῖκα,
Κατθανοῦσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψει.
Ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
Στέναξον, ὦ βόησον, ὦ Φεραία χθὼν,
Τὰν ἀρίσταν γυναῖκα μαραινομέναν
Νόσῳ κατὰ γᾶν, χθόνιον παρ' ἅδαν.
„Οὔ ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον,
ἢ λυπεῖν,
Τοῖς τε πάροιθεν τεκμαιρόμενος,
Καὶ τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως.
Ὃς ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου
Τῆσδ', ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον
βιοτεύσει.

ACT. II. SCEN. I.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΥΜΗΛΟΣ, ΚΩΦΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α΄.

Ἀλ. Ἅλιε, καὶ φάος ἡμέρας,
Οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου.

Ἀδ.

234. Ἦδ' ἐκ δόμων δὴ) οὐκ ἐν· κατὰ γὰρ τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἔσω πραττόμενα δεῖ ταῦτα θεωρεῖσθαι.

237. Κατὰ γᾶν) παρὰ τὸν καταχθόνιον ἅδην.

239. Τοῖς τε πάροιθεν) ἐκ τῶν παλαιῶν τεκμαιρόμενος καὶ τὰ (l. τῶν) νῦν.

243. Οὐράνιαί τε) ἀντιστρόφως εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ οὐράνιαί τε νεφέλαι, διὰ δίνης δρομαίου, τῆς ἀειδινήτου περιφορᾶς.

Ἀδ. Ὁρᾷ σὲ κἀμὲ, δύο κακῶς πεπραγότας.
Οὐδὲν θεοὺς δράσαντας, ἀνθ' ὅτου θανῇ.

Στροφὴ β'.

Ἀλ. Γαῖά τε, καὶ μελάθρων στέγαι,
Νυμφίδιαί τε κοῖται
Πατρίας Ἰωλκοῦ.
Ἀδ. Ἔπαιρε σαυτὴν, ὦ τάλαινα, μὴ προδῷς,
Λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεούς.

Στροφὴ γ'.

Ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος.
Νεκύων δὲ πορθμεὺς ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ,
Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις;
Ἐπείγου. σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα.
Σπερχόμενος ταχύνει.
Ἀδ. Οἴ μοι πικράν γε τήνδε μοὶ ναυκληρίαν
Ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

Στροφὴ δ'.

Ἀλ. Ἄγει μ', ἄγει μέ τις, οὐχ ὁρᾷς,

 Νεκύων

245. Ὁρᾷ σε κἀμὲ) τοῦτο φησίν ἀποδεικνύων, ὡς τῶν εἰς θεοὺς ἁμαρτανόντων ἐκκοπτομένων.

253. Ἔχων χέρ') εἰκῇ φησὶ δεδόσθαι τὰ περὶ τῆς ἐν τῷ Ἀχερόντι πορθμείας, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Δαΐρις ἐν τῇ ις' τῶν Λακεδαιμονικῶν, ὅτι ἐν Ἰωλκῷ ἐνυμφεύθη. Ἰωλκοῦ γὰρ Πελίας ἐβασίλευσεν.

254. Χάρων μ' ἤδη καλεῖ) καλεῖ με, φησὶν, ὁ Χάρων ταῦτα λέγων· τί μέλλεις; ἐπείγου.

256. Σπερχόμενος) ταῦτα ἠπειγμένα ἔχων ταχύνει.

258. Ὦ δύσδαιμον) ἐπειδὴ περὶ Πελίου ὁ λόγος. Ἄλλως· δύσδαιμον) ὦ ἀθλία Ἄλκηστι.

Νεκύων ἐς αὐλὰν, ὑπ' ὄφρυσι κυαναυ-
γέσι βλέπων πτερωτὸς ἅδας;
Τί ῥέξεις; ἄφες. οἵαν ὁδὸν ἁ δει-
λαιοτάτα προβαίνω.

Ἀδ. Οἰκτρὰν φίλοισιν ἐκ δὲ τῶνδε, μάλιςʼ
ἐμοὶ,
Καὶ παισὶν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.

Στροφὴ έ.

Ἀλ. Μέθετε. μέθετέ μ' ἤδη.
Κλίνατέ μ', ἐ σθένω
Πόσι, πλησίον ἅδας.
Σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
Τέκνα, τέκν', οὐκ ἔτι δὴ,
Οὐκ ἔτι δὴ ματὴρ σφῷν ἐςιν,
Χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῷτον.

Ἀδ. Ὤι μοι. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω,
Καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτε μεῖζον.
Μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῇς με προδοῦναι,

Ἀλ.

260. Νεκύων ἐς αὐλὰν) πτερωτὸς ἅδας, θάνατος αἰφνίδιος, ὠκυδρόμος, πρoώριος· νέαν γὰρ γυναῖκα με ἔσαν ἄγει βιαίως εἰς αὐλὰν τῶν νεκρῶν, ἤγαν εἰς νεκροθήκην.

264. Οἰκτρὰν φιλοῖσιν), προβαίνεις εἰς ὁδὸν τοῖς φίλοις οἰκτρὰν, ἐκ δὲ τῶν φίλων ἐμοὶ μάλιςα οἰκτρὰν. Παῖδες Ἀδμήτε Εὔμηλος καὶ Περιμήλη.

267. Ου σθένω πόσι) οὐκ ἔτι ἀντέχω· ὁ γὰρ Ἅιδης πλήσιον· μέθετέ με, ὡς κατεχομένη ὑπὸ τῦ Χάρωνος λέγει.

272. Ὁρῷτον) ὁρᾶητε· γένοιτο, φησὶν, χαίροντας ἡμᾶς τόδε φάος ὁρᾶν.

275. Μὴ πρὸς θεῶν με) μὴ προδώσῃς με πρὸς τῶν παίδων,

Ἀλλ' ἀνατέλμα.
Σοῦ γὰρ φθιμένης, οὐκ ἔτ' ἂν εἴην.
Ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μή.
Σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀλ. Ἄδμηθ', ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει,
Λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν, ἃ βούλομαι.
Ἐγώ σε πρεσβεύουσα, κἀντὶ τῆς ἐμῆς
Ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
Θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
Ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν, ὃν ἤθελον,
Καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.
Οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
Σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν. οὐδ' ἐφεισάμην,
Ἥβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
Καί τοι σ' ὁ φύσας, χ' ἡ τεκοῦσα προὔδοσαν,
Καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου,
Καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, κεὐκλεῶς θανεῖν.
Μόνος

παίδων, οὓς μέλλεις καταλιπεῖν ὀρφανούς, ἐὰν ἀποθάνῃς.

280. Ἄδμηθ' ὁρᾷς) τὸ ἑξῆς, Ἄδμητε λέξαι σοι θέλω· ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐξόν μοί σου ἀποθανόντος, ἄνδρα ἔχειν μέγιστον τῶν Θεσσαλῶν, οὐκ ἠθέλησα.

284. Παρόν μοι) ἀντὶ τοῦ παρόντος.

290. Καλῶς μὲν) ἧκον, ἡ ἧκον μετοχὴ, καὶ τίθεται Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἥκοντος, ὅ ἐστι καιροῦ αὐτοῖς ἥκοντος εἰς τὸ ἀποθανεῖν ἀπογεγηρακόσι.

Μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοὔτις ἐλπὶς ἦν,
Σοῦ κατθανόντος, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα.
Κἀγώ τ' ἂν ἔζην, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
Κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες,
Καὶ παῖδας ὠρφάνευες· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Θεῶν τις ἐξέπραξεν, ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
Εἶεν. σὺ δ' ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν,
Αἰτήσομαι γάρ σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε.
„Ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.
Δίκαια δ' ὡς φήσεις σύ. τούς γε γὰρ φιλεῖς
Οὐχ ἧσσον, ἢ 'γὼ παῖδας, εἴπερ εὐφρονεῖς.
Τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
Καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
Ἥτις κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνή, φθόνῳ
Τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
Μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ' αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
„Ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
„Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα.
Καὶ παῖς μὲν ἄρσην, πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν.

Ὃν

294. Σοῦ κατθανόντος) ἀποθανόντος σοῦ οὐδὲ φυτεύσειν ἠδύναντο ἕτερα τέκνα.

297. Ὠρφάνευες) ἐπετρόπευες, τῆς κατὰ τὴν ὀρφανίαν τροφῆς προέστης.

304. Τούτους ἀνάσχου) ἀνάγαγε, ἀπόδειξον.

311. Καὶ παῖς μὲν ἄρσην) καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄρσενος

οὐδὲν

Ὃν καὶ προσεῖπε, καὶ προσερρήθη πάλιν.
Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
Ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρὶ,
Μή σοι τίν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα,
Ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους;
Οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ,
Οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,
„Παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
Δεῖ γάρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ εἰς αὔριον.
Οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακὸν,
Ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι.
Χαίροντες, εὐφραίνοισθε. καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
Γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
Ὑμῖν δὲ παῖδες μητρὸς ἐκπεφυκέναι.
Χο. Θάρσει. πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἅζομαι.

Δράσει

οὐδὲν ἔχω πλέον λέγειν· ἱκανὸς γάρ ἐστι πᾶς ἄρσην ἑαυτῷ βοηθεῖν· παρρησίαν γὰρ ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. Σὺ δὲ θήλεια, πῶς παρθενεύσῃ ἄρα;

320. Οὐκ εἰς αὔριον) οὐκ εἰς τὴν αὔριον τοῦ μηνὸς τούτου, οὐδὲ εἰς τὴν μετὰ τὴν αὔριον.

322. Μηκέτ' οὖσι) νεκροῖς.

323. Καί σοι μὲν πόσι) οὐδεμία ἄλλη γυνὴ ἐρίζοι μοι, ὦ πόσι.

324. Γυναῖκ' ἀρίστην) ἐμὲ δηλονότι ἀρίστην. ὡς εἴ τις λέγει ἀστεῖος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ γυνὴ ἀστεία δηλονότι.

326. Οὐχ ἅζομαι) οὐκ εὐλαβοῦμαι, καὶ οὐκ ἀπέρχομαι· καὶ Ὅμηρος· μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα. Ὁ δὲ νοῦς·

οὕτω

Δράσει τάδ᾽, ἤνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ.
Ἀδ. Ἔσται τάδ᾽, ἔσται, μὴ τρέσῃς. ἐπεί σ᾽ ἐγὼ
Καὶ ζῶσαν εἶχον, καὶ θανοῦσ᾽ ἐμὴ γυνὴ
Μόνη κεκλήσῃ, κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε
Τόνδ᾽ ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται.
Οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς,
Οὔτ᾽ εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.
Ἅλις δὲ παίδων, τῶνδ᾽ ὄνησιν εὔχομαι
Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.
Οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε,
Ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἂν αἰὼν οὑμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
Στυγῶν μὲν ἥ μ᾽ ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ᾽ ἐμὸν
Πατέρα. λόγῳ γὰρ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ φίλοι.
Σὺ δ᾽ ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
Ψυχῆς, ἔσωσας. ἆρά μοι στένειν πάρα,
Τοιᾶσδ᾽ ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;

Παύσω

οὕτω θάρσει, ὅτι ποιήσει πάντα ὁ ἀνὴρ, καὶ οὐ γαμίσει ἑτέραν. οὐκ εὐλαβοῦμαι γὰρ ἐγγυῆσθαι αὐτόν.

334. Ἅλις δὲ παίδων) διατί κἀγὼ ὅποτε παῖδας ἔχων· ἕως τοῦ παίδων δεῖ στίζειν· εἶτα ἀφ᾽ ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἑξῆς. δηλοῖ δὲ, ὅτι οὐ προσδέομαι ἑτέρων παίδων.

336. Οἴσω δὲ πένθος) οὐ μέχρις ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ πενθήσω σε, ἀλλὰ μέχρι τοῦ αἰῶνος μου.

338. Στυγῶν μὲν) μισῶν τὴν μητέρα, αἰωνίως καὶ αὐτὴν μισῶν, ὡς τὸ πάθος αἰώνιον ἔχω.

340. Σὺ δ᾽ ἀντιδοῦσα) δοῦσα δ᾽ ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὴν σήν.

Παύσω δὲ κώμους, συμποτῶν θ᾽ ὁμιλίας,
Στεφάνους τε, μοῦσάν θ᾽, ἣ κατεῖχ᾽ ἐμοὺς δόμους.
Οὐ γάρ ποτ᾽ οὔτ᾽ ἂν βαρβίτου θίγοιμ᾽ ἔτι,
Οὔτ᾽ ἂν φρέν᾽ ἐξάροιμι πρὸς λίβυν λακεῖν
Αὐλόν. σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξεῖλου βίου.
Σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
Εἰκασθὲν, ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
Ὧι προσπεσοῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας,
Ὄνομα καλῶν σὸν, τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
Δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν.
Ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν. ἀλλ᾽ ὅμως βάρος
Ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ᾽ ὀνείρασι
„Φοιτῶσά μ᾽ εὐφραίνοις ἄν. Ἡδὺ γὰρ φίλον
„Κἂν νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν᾽ ἂν παρῇ χρόνον.

343. Παύσω δὲ κώμους) ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔτι κωμάζω σοι.

345. Ου γάρ ποτ᾽ ἂν βαρβίτου) εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ ὁ βάρβιτος, βαρυτέρας ἔχων τὰς χορδὰς, καί ἐςιν οἱονεὶ βαρύμιτος τις ὤν.

346. Οὔτ᾽ ἂν φρέν᾽ ἐξαίροιμι) οὐ πείσει με τὴν ἐμὴν φρένα λακεῖν πρὸς λίβυν αὐλόν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς αὐλὸν ᾖδον.

346. Πρὸς Λίβυν λακεῖν) Λίβυν τὸν αὐλὸν φησίν· ἐκ γὰρ τῶν ἐν Λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται, ἢ ὅτι ἐν Τρίτωνι τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης εὑρέθη.

Εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶττα καὶ μέλος παρῆν,
Ὡς τὴν κόρην Δήμητρος, ἢ κείνης πόσιν
Ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ ᾅδου λαβεῖν,
Κατῆλθον ἄν· καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων,
Οὔθ' οὑ 'πὶ κώπη ψυχοπομπὸς αὖ Χάρων
Ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
Ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
Καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι.
Ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
Σοί, τἀμὰ θεῖναι πλευρὰ, συνθεῖναι πέλας
Πλευροῖσι τοῖς σοῖς. μηδὲ γὰρ θανών ποτε
Σοῦ χωρὶς εἴην, τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
Χο. Καὶ μὴν ἐγώ σοι πένθος, ὡς φίλος φίλῳ,
Λυπρὸν συνοίσω τῆσδε. καὶ γὰρ ἀξία.
Ἀλ. Ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
Πατρὸς λέγοντος, μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
Γυναῖκ'

357. Εἴθ' Ὀρφέως μοι) εἰ δὲ εἶχον τὸ μέλος τοῦ Ὀρφέως πρὸς τὸ σὲ λαβεῖν κηλήσαντα τὴν Κόρην ἢ τὸν Πλούτωνα, καὶ τοῦτο ἂν ἐποίησα.

357. Εἴθ' Ὀρφέως μοι) Ὀρφέως γυνὴ Εὐριδίκη, ἧς ἀποθανούσης ἀπὸ ὄφεως κατελθὼν, καὶ τῇ μουσικῇ θέλξας τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Κόρην, αὐτὴν ἀνήγαγεν ἐξ ᾅδου.

365. Ἐπισκήψω) Ἐντελοῦμαι γὰρ, ἐν τοῖς αὐτοῖς σοροῖς σὺν σοί ἐμὲ θάψαι.

369. Καὶ μὴν ἐγώ σοι) τὸ ταύτης πένθος συνοίσω. ἀξία γὰρ αὐτὴ τοῦ πενθεῖσθαι.

Γυναῖκ᾽ ἐφ᾽ ὑμῖν, μήδ᾽ ἀτιμάσειν ἐμέ.
Ἄδ. Καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
Ἀλ. Ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
Ἄδ. Δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
Ἀλ. Σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ᾽ ἀντ᾽ ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
Ἄδ. Πολλή γ᾽ ἀνάγκη σοῦ γ᾽ ἀπεστερημένοις.
Ἀλ. Ὦ τέκν᾽, ὅτε ζῆν μ᾽ ἐχρῆν, ἀπέρχομαι κάτω.
Ἄδ. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;
Ἀλ. Χρόνος μαλάξει σ᾽. οὐδέν ἐσθ᾽ ὁ κατθανών.
Ἄδ. Ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω.
Ἀλ. Ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
Ἄδ. Ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ᾽ ἀποστερεῖς.
Ἀλ. Καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται.
Ἄδ. Ἀπωλόμην ἄρ᾽, εἴ με δὴ λείψεις, γύναι.
Ἀλ. Ὡς οὐκ ἔτ᾽ οὖσαν, οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
Ἄδ. Ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
Ἀλ. Οὐ δῆθ᾽ ἑκοῦσά γ᾽, ἀλλὰ χαιρέτω τέκνα.
Ἄδ. Βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον. Ἀλ. οὐδέν εἰμ᾽ ἔτι.

375. Ἐπὶ τοῖσδε) πρὸς τὸ μὴ εἰσαγαγεῖν ἄλλην τινα.

379. Ὅτε ζῆν χρὴ) νέαν οὖσαν δηλονότι.

387. Ὡς οὐκ ἔτ᾽ οὖσαν) οὕτως ἀποθνήσκω, ὥστε μηκέτι οὖσαν με νόμιζε.

389. Ἑκοῦσα) οὐχ ἑκοῦσα προλείπω αὐτούς.

Ἀδ. Τί δρᾷς; προλείπεις; Ἀλ. χαῖρ᾽. Ἀδ. ἀπωλόμην τάλας.
Χο. Βέβηκεν, οὐκ ἔτ᾽ ἐστὶν Ἀδμήτου γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Εὔ. 1 Ἰώ μοι τύχας, μαῖα δὴ κάτω
2 Βέβηκεν. οὐκ ἔτ᾽ ἐστὶν, ὦ
3 Πάτερ, ὑφ᾽ ἁλίῳ.
4 Προλιποῦσα δ᾽ ἀμὸν βίον,
5 Ὠρφάνισε τλάμων.
6 Ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον, καὶ
7 Παρατόνους χέρας.
8 Ὑπάκουσον, ἄκουσον ὦ
9 Μᾶτερ, ἀντιάζω,
10 Ἐγώ σ᾽ ἐγὼ μᾶτερ νῦν γε καλοῦμαι,
11 Ὁ σὸς ποτὶ σοῖσι προσπιτνὼν στόμασι νεοσσός.
Ἀδ. Τὴν οὐ κλύουσαν, οὐδ᾽ ὁρῶσαν ὥστ᾽ ἐγὼ
Καὶ σφὼ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.

Ἀντιστροφή.

Εὔ. 1 Νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας
2 Μονό-

391. Ἀπωλόμην) ὡς αὐτῆς καταπεσούσης τὸ ἀπωλόμην.

404. Τὴν οὐ κλύουσαν) Ταύτην δὴ καλεῖς τὴν οὔτε κλύουσαν, οὔτε ὁρῶσαν.

405. Καὶ σφώ) Ἐγὼ καὶ σφώ, ἐγὼ καὶ ὑμεῖς, πρὸς τὸν Εὔμηλον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

406. Νέος ἐγὼ) νέος καὶ ἔρημος λείπομαι φίλης μητρός,

2 Μονόςολός τε ματρός. ὦ
3 Σχέτλια δὴ παθὼν
4 Ἐγὼ ἔργα, (μακρὸν φίλης
5 Ματέρος ςερηθεὶς)
6 Σύ τ' ἐμοὶ σύγκασι κόρα
7 Συνέτλας. ὦ πάτερ,
8 Ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνυμ-
9 φευσας, ὐδὲ γήρως
10 Ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'. ἔφθιτο γὰρ πά-
11 ρος. οἰχομένας δέ σου μᾶτερ, ὄλωλεν
οἶκος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν.
„Οὐ γάρ τι πρῶτος, ὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
„Γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες. γίγνωσκε δὲ,
„Ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
Ἀδ. Ἐπίσαμαί γε, κοὐκ ἄφνω κακόν τόδε
Προσέπτατ'. εἰδὼς δ' αὔτ' ἐτειρόμην
πάλαι.
Ἀλλ', ἐκφορὰν γὰρ τῦδε θήσομαι νεκροῦ,
Πάρεςε.

τρὸς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μονοςελλομένων πλοίων· μονόςολος ὖν ἀντὶ τῦ ἔρημος.

410. Σύ τ' ἐμοὶ) ὡσεὶ ἔλεγε συνόμαιμε, συναδελφὲ, τοσαῦτα ἔχοις, ὅσα ἐγώ.

416. Ἀνάγκη τάσδε) ἀνάγκη γὰρ ἀποθανεῖν, ὡς τῦ Ἀδμήτυ ὑπό τε τῦ πάθυς τῆς γυναικὸς, καὶ τῦ θρήνυ τῶν παίδων συγχυθέντος πρὸς αὐτόν.

420. Κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε) οὐκ ἐξαίφνης μοι αὕτη ἡ συμφορὰ ἐπῆλθεν, ἀλλὰ προειδότι.

422. Ἀλλ' ἐκφορὰν) ποιήσομαι ἐκφορὰν τῦ νεκρῦ.

Πάρεςε. καὶ μένοντες, ἀντηχήσατε
Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
Πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
Πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω,
Κουρᾷ ξυρηκεῖ, καὶ μελαμπέπλῳ ςολῇ.
Τέθριππά τε ζεύγνυσθε, καὶ μονάμπυκας
Πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.
Αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄςυ, μὴ λύρας κτύπος
Ἔςω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας.
Οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
Τοῦδ', οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'. ἀξία δέ μοι
Τιμῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.

ACT. II. SCEN. II.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Ὦ Πελίου θύγατερ,
2 Χαίρουσά μοι ἐν ἀΐδου δόμοισι
3 Τὸν ἀνάλιον οἶκον ἰκετεύοις.
4 Ἴςω δ' ἀΐδης ὁ μελαγχαίτας
5 Θεὸς,

423. Πάρεςε) παραμείνατε, παραμεῖναι ὀφείλετε.
424. Παιᾶνα) θρῆνον, ἐφ' ᾧ οὐ σπεύδουσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς παιᾶσι.
427. Κουρᾷ ξυρήκει) κελεύω αὐτοὺς μετέχειν τοῦ πάθους τῷ κεκάρθαι καὶ μελανειμονεῖν.
438. Ἴςω δ' Ἀΐδης) Γιγνωσκέτω δ' ὁ Ἀιδης καὶ ὁ Χάρων, ὃς ἐπὶ τῷ πηδαλίῳ καὶ τῇ κώπῃ ἵζει, ἀρίςην γυναῖκα πορθμεύσας εἰς τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην.

Θεὸς, ὅς᾽ ἐπὶ κώπᾳ
Πηδαλίῳ τε γέρων
Νεκροπομπὸς ἵζει,
Πολὺ δὴ, πολὺ δὴ γυναῖκ᾽ ἀρίσταν
Λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας
Ἐλάτᾳ δικώπῳ.

Ἀντιστροφὴ α΄.

Πολλά σε μουσοπόλοι
Μέλψουσι, καθ᾽ ἑπτάτονον τ᾽ ὀρείαν
Χέλυν, ἔν τ᾽ ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
Σπάρτᾳ κυκλὰς ἁνίκα Καρνείου
Περινίσσεται ὥρα
Μηνὸς, ἀειρομένας
Παννύχου σελάνας,
Λιπαραῖσί τ᾽ ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
Τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπὰν
Μελέων ἀοιδοῖς.

Στροφὴ

446. Ὀρείαν χέλυν) τὴν λύραν· ἀπὸ γὰρ χελώνης ὀρεινῆς ἡ λύρα ἐστιν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄνυδροι· διὸ ὄρειαν εἶπεν, τουτέστι, λύραν. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκρῷ, καὶ πεζὰ καὶ Φορμικτά· καὶ πεζαὶ δέ τινες ἑτέραι λέγονται, αἳ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσι.

446. Ἑπτάτονος χέλυς) ἀντὶ τοῦ ἡ ἑπτάχορδος.

449. Περινίσσεται) Περικυκλοῦται. κυκλοειδὴς γὰρ ὁ χρόνος. Καὶ Ὅμηρος· περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ.

450. Ἀειρομένας) μετεωριζομένης, πλησιφαοῦς τῆς σελήνης, ἐν πανσελήνῳ τῆς ἑορτῆς ἀγομένης. Ἄλλως. εὐφυῶς τὴν πλησιφαῆ διὰ τὰς ἀειρομένας παννύχους ἐδήλωσεν· ὅτε γὰρ πανσέληνος ἐστὶ, δι᾽ ὅλης νυκτὸς φέγγει.

Στροφὴ β′.

1 Εἴθ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ μὲν εἴη,
2 Δυναίμαν δέ σε πέμψαι
3 Φάος ἐξ ἀΐδου τεράμνων,
4 Καὶ κωκυτοῖο ῥεέθρων,
5 Ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ.
6 Σὺ γὰρ, ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
7 Σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
ἀμεῖψαι
8 Ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο. κούφα σοι
9 Χθὼν ἐπάνω πέσειε, γύναι.
10 Εἰ δέ τι καινὸν ἕλοιτο πόσις λέχος,
11 Ἦ μάλ᾽ ἔμοι γ᾽ ἂν εἴη συγηθεὶς, τέκνοις
τε τοῖς σοῖς.

Ἀντιστροφὴ β′.

1 Ματέρος ȣ̓ θελȣ́σας
2 Πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
3 Δέμας, ȣ̓δὲ πατρὸς γεραιοῦ,
4 * * * * * * * *
5 Ὃν ἔτεκον, κοὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι
6 Σχετλίω πολιὰν ἔχοντε χαίταν.
7 Σὺ δ᾽ ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέȣ προθανοῦσα φωτὸς
οἴχῃ.
8 Τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι
9 Συνδυάδος φίλας ἀλόχου.
„10 Τȣ̃το γὰρ ἔν γε βίῳ σπάνιον μέρος.

11 Ἦ

462. Κȣ̃φα σοι χθὼν) εἴη σοι ἡ ἐπικειμένη χθὼν ἀνώδυνος.

474. Τȣ̃το γὰρ ἐν βιοτῷ σπάνιον) τοιαύτης δηλον-
ότι

11 Ἠ γάρ ἐμοί γ' ἄλυτος δι αἰῶνος ἂν
ξυνείη.

ACT. III. SCEN. I.

ΧΟΡΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἡρ. Ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω;
Χο. Ἔς' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
Ἀλλ' εἰπὲ, χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν
Πέμπει, Φεραίων ἄςυ προςβῆναι τόδε;
Ἡρ. Τιρυνθίῳ πράσσω τίν' Εὐρυσθεῖ πόνον.
Χο. Καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ συνέζευξαι πλάνῳ;
Ἡρ. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους μέτα.
Χο. Πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἶ ξένου;
Ἡρ. Ἄπειρος. οὔπω Βιςόνων ἦλθον χθόνα.
Χο. Οὐκ ἔςιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
Ἡρ. Ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι.

ὅτι τυχεῖν γυναικὸς συμβίου, ὥςε ἀεὶ σύν ἐμοι οἰκῆσαι αὐτήν ἐμε φιλοῦσαν, καὶ ὑπ' ἐμοῦ φιλουμένην. Ἄλλως· τοῦτο, τοιαυτὴ γαμετὴ.

476. Κωμῆται) ἐπεὶ εἰς κώμας ἦσαν διῃρημένοι, τουτέςιν εἰς φυλάς.

479. Χρεία τίς σε) εἴτε τίς σε χρεία πέμπει προσβῆναι Φεραῖον ἄςυ, πόλιν Θεσσαλῶν.

481. Πράσσω) ὑπηρετῶ.

483. Τέτρωρον) ἀντὶ τοῦ τετράορον, ὅταν τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι· καὶ συνωρὶς δὲ, ὅταν ἕτερος ἑτέρῳ συνεζευγμένος· ἢ ἀπὸ τούτου καὶ συνάορος ἡ γυνὴ λέγεται, ἡ συνηρτημένη καὶ συνεζευγμένη.

Χο. Κτανὼν ἄρ' ἥξεις, ἢ θανὼν αὐτοῦ μενεῖς;
Ἡρ. Οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
Χο. Τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην, πλέον λάβοις;
Ἡρ. Πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.
Χο. Οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
Ἡρ. Εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
Χο. Ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
Ἡρ. Θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις.
Χο. Φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
Ἡρ. Τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
Χο. Ἄρεος, ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ.
Ἡρ. Καὶ τόνδε τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις;
Σκληρὸς γὰρ αἰεὶ, καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται.

488. Κτανὼν γὰρ ἥξεις) ἢ κρατήσεις, ἢ οὐ κρατήσεις· οὐ γὰρ χωρὶς αἵματος προβήσεται ὁ ἀγών. Τί δ' ἂν κρατήσαις, εἰ συμβῇ σοι κρατῆσαι τοῦ δεσπότου τῶν ἵππων, τί πλέον πράξεις καὶ ὠφελήσεις, ὅπουγε οἱ ἵπποι ἀδάμαστοι εἰσι;

494. Ἀρταμοῦσιν) μαγειρεύουσιν· ἀρταμὸς γὰρ λέγεται ὁ μάγειρος.

495. Χόρτον) βορὰν λεόντων οὐχ ἵππων λέγεις.

497. Τίνος δὲ θρέψας) ὁ θρέψας τοὺς ἵππους τίνος ἐστὶ πατρὸς παῖς;

498. Ἄρεως ζαχρύσου) ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πολίτας φησί.

498. Πέλτη) πέλτη ἀσπίς ἐστιν ἴτυν μὴ ἔχουσα.

500. Σκληρὸς γὰρ ἀεὶ ὁ δαίμων) οὐδέποτε μοι εὐοδεῖ,

Ἡ χρή με παισὶν, οἷς Ἄρης ἐγείνατο,
Μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
Αὖθις δὲ Κύκνῳ. τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
Ἀγῶνα πώλοις, δεσπότῃ τε συμβαλών.
Ἀλλ' ὅτις ἐστὶν, ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
Τρέσαντα χεῖρα πολεμίων πότ' ὄψεται.
Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς,
Ἄδμητος, ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ACT. III. SCEN. II.

ΑΔΜΗΤΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἀδ. Χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ, Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
Ἡρ. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.
Ἀδ. Θέλοιμ' ἄν. εὔνουν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
Ἡρ. Τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;
Ἀδ. Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
Ἡρ. Ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεός.
Ἀδ. Ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες, οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
Ἡρ. Πατήρ γε μὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
Ἀδ. Κἀκεῖνός ἐστι, χ' ἡ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
Ἡρ. Οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν Ἄλκηστις σέθεν;
Ἀδ. Διπλοῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
Ἡρ. Πότερα θανούσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι;

δεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄναντες καὶ δύσκολον ὁδοιπορεῖ· τὰ γὰρ ὑψηλὰ δυσχερῆ ἐστίν.

509. Περσέως τ' ἀφ' αἵματος) Περσέως Ἠλεκτρύων, Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς.

511. Θέλοιμ' ἂν) Θέλω μὲν χαίρειν, ἀλλὰ τὸ συμβὰν οὐ δυνάμεθα χαίρειν.

511. Εὔνουν) Φίλον βουλόμενόν με χαίρειν.

Ἄδ. Ἔςιν τε, κοὐκ ἔτ' ἐςὶν, ἀλγύνει τ' ἐμέ.
Ἡρ. Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'. ἄσημα γὰρ λέγεις.
Ἄδ. Οὐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
Ἡρ. Οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
Ἄδ. Πῶς οὖν ἔτ' ἐςὶν, εἴπερ ἤνεσεν τάδε;
Ἡρ. Ἆ. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ.
Ἄδ. Τέθνηχ'. ὁ μέλλων, χ' ὡ θανὼν, οὐκ ἔς' ἔτι.
Ἡρ. Χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται.
Ἄδ. Σὺ τῇδε κρίνεις Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
Ἡρ. Τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
Ἄδ. Γυνή. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεσθα.

Ἡρ.

521. Ἔςιν τὲ κοὐκ ἔτ' ἔςι) ζῇ μὲν γὰρ, φησὶ, τῷ δὲ προσδοκᾶν ἀποθανεῖν οὐκ ἔςι.

526. Εἰς τὸ δ' ἀναβαλοῦ) ἕως οὗ συμβῇ θανεῖν ὑπὲρ σοῦ τὰ δάκρυα.

527. Τέθνηχ') ὃ συ λέγεις, τὸ μήπω γενόμενον οὐκ ὀφείλειν ὡς ὂν λογίσασθαι, ἐγὼ δὲ τὸ ἐσόμενον ὡς ὂν λογίζομαι.

528. Χωρὶς τότ' εἶναι) κεχώρισαι φησὶν τὸ εἶναι τοῦ μηκέτι εἶναι, καὶ τοῦ ζῆν τὸ τεθνᾶναι.

530. Τί κλαίεις) ἐπειδὴ ἀορίςως εἶπεν ὁ Ἄδμητος, θάπτειν τινὰς, αὕτη δ' ἡμέρα νεκρόν· εἶτα ἐπήγαγεν ὁ Ἡρακλῆς, μήτι ἡ Ἄλκηςις ἀπέθανε; φησὶν γὰρ ὁ Ἄδμητος, ὅτι λυποῦμαι, καὶ δι' ἐκείνην μέλλουσαν τελευτᾶν. Εἶτα ὁ Ἡρακλῆς, μὴ πρόκλαιε τὴν γυναῖκα, τίς δ' ὁ μὲν ἀποθανών; Εἶτα ὁ Ἄδμητος φησί, γυνή τις τεθνηκυῖα, περὶ ἧς ἔλεγον, θάπτειν τινα μέλλω νεκρόν.

Ἡρ. Ὀθνεῖος, ἤ σοι συγγενὴς γεγῶσά τις;
Ἄδ. Ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
Ἡρ. Πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
Ἄδ. Πατρὸς θανόντος, ἐνθάδ' ὠρφανεύετο.
Ἡρ. Φεῦ. εἴθ' εὕρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
Ἄδ. Ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον;
Ἡρ. Ξένου πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι.
Ἄδ. Οὐκ ἔστιν ὦ 'ναξ. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
Ἡρ. Λυπουμένοις ὀχληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος.
Ἄδ. Τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
Ἡρ. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους.
Ἄδ. Χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' εἰσάξομεν.
Ἡρ. Μέθες με, καί σοι μυρίαν ἕξω χάριν.
Ἄδ. Οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν.
Ἡγοῦ σὺ τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους
Ξενῶνας οἴξας. τοῖς τ' ἐφεστῶσι φράσον,
Σίτων παρεῖναι πλῆθος. ἐν δὲ κλήσατε
Θύρας μεσαύλους. οὐ πρέπει θοινωμένους
Κλύειν στεναγμῶν, οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.

ACT. III. SCEN. III.

ΧΟΡΟΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ.

Χο. Τί δρᾷς, τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
Ἄδμητε; τολμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μωρὸς εἶ;

Ἄδ.

543. Οἷς σ' εἰσάξομεν) εἰς οὓς εἰσιέναι σε δεῖ.

Ἀδ. Ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
Ξένον μολόντα, μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας;
Οὐ δῆτ', ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν
Μείων ἐγίνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
Καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
Δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους·
Αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
Ὅταν περ Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα.

Χο. Πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
Φίλου μολόντος ἀνδρὸς, ὡς αὐτὸς λέγεις;

Ἀδ. Οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
Εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
Καὶ τῷ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ,
Οὐδ' αἰνέσει με. τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
Μέλαθρ' ἀπωθεῖν, οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ACT. III. SCEN. IV.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Ὦ πολύξεινος, καὶ ἐλεύθερος
2 Ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος.
3 Σέ τοι καὶ ὁ πύθιος.

4 Εὐλύ-

560. Διψίαν) τὴν ἄνυδρον, ἢ πολυπαθῆ· ἡ γὰρ δίψα εἶδος ἐπιθυμίας.

566. Τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται) θαυμάζων τοῦ ἀνδρὸς τὸ φιλοξενώτατον λέγει ταῦτα.

Εὐλύρας Ἀπόλλων
Ἠξίωσε ναίειν.
Ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας
Ἐν δόμοις γενέσθαι,
Δοχμιᾶν διὰ κλιτύων
Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
Ποιμνήτας ὑμεναίες.

Ἀντιστροφή. α.

Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾶ μελέ-
ων, βαλιαί τε λύγκες,
Ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὄθρυ-
ος νάπαν λεόντων
Ἁ δαφοινὸς ἴλα.
Ἐχόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν
Φοῖβε, ποικιλόθριξ
Νεβρὸς, ὑψικόμων πέραν
Βαίνεσ' ἐλατᾶν σφυρῷ κούφῳ,
Χαίρεσ' εὔφρονι μολπᾷ.

Στροφὴ β'.

Τοί γαρ πολυμηλοτάταν
Ἑστίαν οἰκεῖς, περὶ καλλίναον
Βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γύαν,

Καὶ

575. Κλιτύων) τῶν ἀνακεκλιμένων καὶ πλαγίων ὀργάδων.

588. Τοί γαρ) ὦ Ἄδμητε, διὰ τὸν Ἀπόλλωνα ἔχεις ἑστίαν πολυθρέμμονα.

590. Βοιβίαν λίμναν) Θεσσαλικὴ λίμνη πλησίον Φερῶν ἡ Βοιβία λέγεται καὶ Μεσσωνίς.

4 Καὶ πεδίων δαπέδοις ὄρον,
5 Ἀμφὶ μὲν ἀελίᴕ κνεφαίαν
6 Ἱππέσασιν, αἰθέρα
7 Τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
8 Πόντιόν τ᾽ αἰγαῖον ἐπ᾽ ἀκτὰν
9 Ἀλίμενον Πηλίᴕ κρατύνει.

Ἀντιςροφὴ β΄.

1 Καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας
2 Δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
3 Τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
„ 4 Δώμασιν ἀρτιθανῆ. Τὸ γὰρ
„ 5 Εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
„ 6 Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ
„ 7 Πάντ᾽ ἔνεςι σοφίας.
„ 8 Πρὸς δ᾽ ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧςαι,
„ 9 Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

ACT.

592. Κνεφαίαν) τὸ ἑξῆς κνεφαῖον αἰθέρα. Καὶ ἄλλως· κνεφαῖαν τὴν δύσιν, ὅπᴕ ὁ ἥλιος κατὰ κνέφας ἵςησι τᴕ̀ς ἵππᴕς, καὶ καταλύει.

595. Τὴν αἰγαῖαν ἄκτην) τὴν ποντίον καὶ ἀλίμενον.

596. Πηλίᴕ κρατύνει) Κρατεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τὴν αἰγιῶνα ἀκτὴν, τὴν ποντίον καὶ ἀλίμενον.

598. Νοτερῷ) διύγρῳ, διὰ τὰ δάκρυα.

600. Ἀρτιθανῆ) τὸν νεωςὶ ἐν τοῖς θανᴕ̃σι γινόμενον, τὸν νεκρὸν τῆς φιλίας ἀλόχᴕ, τὸν ἀρτιθανῆ.

603. Πάντ᾽ ἔνεςιν σοφίας) πᾶν τὸ τῆς σοφίας ἔργον ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐςιν.

ACT. III. SCEN. V.

ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀδ. Ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία,
Νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
Φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πυράν.
Ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
Προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.

Χο. Καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
Στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
Κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

ACT. III. SCEN. VI.

ΦΕΡΗΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Φέ. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον.
Ἐσθλῆς γὰρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
Γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα.
Δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
Ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν,
Ἥτις γε τῆς σῆς προὔθανε ψυχῆς, τέκνον,
Καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, οὐδ' εἴασέ σου
Στερέντα, γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν,
Πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον

608. Ἄρδην) καλῶς κεῖται τὸ ἄρδην, γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ αἴρειν, δηλοῖ δὲ τὸ φοράδην.

Γυναιξὶν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
Ὦ τόνδ' ἐμὸν σώσασ', ἀναςήσασα δὲ
Ἡμᾶς πιτνοῦντας, χαῖρε, κἀν ἅδου δόμοις
„Εὖ σοι γένοιτο. Φημὶ τοιούτους γάμους,
„Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
Ἀδ. Οὔτ' ἦλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
Οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
Κόσμον δὲ τὸν σὸν οὔ ποθ' ἥδ' ἐνδύσεται.
Οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται.
Τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
Σὺ δ' ἐκποδὼν ςὰς, καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
Νέῳ, γέρων ὤν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
Οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατὴρ,
Οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη
Μήτηρ μ' ἔτικτε, δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
Μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.
Ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν, ὃς εἶ.
Καί μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
Ἦ τἄρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,

Ὅθ'

629. Οὔτ' ἦλθες) οὐκ ἐκάλεσά σε ἐλθεῖν ἐνταῦθα, οὔτε τὴν σὴν παρουσίαν ὡς φίλων ἀποδέχομαι, ἀλλ' ἀρνοῦμαι.

635. Τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρὸν) ἑαυτὸν λέγει. Ἄλλως. τοῦτον τὸν νεκρὸν γυναικός μου.

640. Ὃς εἶ) ὁποῖος εἶ ἔδειξας, ἐλεγχθείς.

641. Καί μ' οὐ νομίζω) ἐμαυτὸν ἀρνοῦμαι, σὸς παῖς εἶναι.

642. Πάντων) ἀντὶ τοῦ περὶ πάντας, ὡς τὸ, ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

Ὅθ᾽ ἥλικος τ᾽ ὢν, κἀπὶ τέρμ᾽ ἥκων βίου,
Οὐκ ἠθέλησας οὐδ᾽ ἐτόλμησας θανεῖν
Τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς, ἀλλὰ τήνδ᾽ εἰάσατε
Γυναῖκ᾽ ὀθνείαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα,
Πατέρα τέ γ᾽ ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην.
Καί τοι καλόν γ᾽ ἂν τόνδ᾽ ἀγῶν᾽ ἠγωνίσω,
Τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών. βραχὺς δέ σοι
Πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
Κἀγώ τ᾽ ἂν ἔζων, χ᾽ ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον.
Κοὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.
Καὶ μὴν ὅσ᾽ ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα,
Πέπονθας ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
Παῖς δ᾽ ἦν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων.
Ὡς᾽ οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν, ἄλλοις δόμον
Λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
Οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ᾽, ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
Γῆρας, θανεῖν προὔδωκας, ὅστις αἰδόφρων
Πρός σ᾽ ἦν μάλιστα. κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
Τοιάνδε καὶ σὺ χ᾽ ἡ τεκοῦσ᾽ ἠλλαξάτην.
Τοι γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ᾽ ἂν φθάνοις,

Οἱ

643. Κἀπὶ τέρμ᾽ ἥκων) γέρων ὤν.
648. Τόνδ᾽ ἀγῶν᾽) τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ υἱοῦ.
655. Διάδοχος) οἱ γὰρ διαδόχους μὴ καταλιπόντες λυποῦνται μάλιστα. οὐ μὴν ἐρεῖς γε, ὡς θανεῖν με προὔδωκας ἀτιμάζοντα τὸ σὸν γῆρας· τὸ γὰρ ἀτιμάζων, ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοντα.
662. Οὐκ ἔτ᾽ ἂν φθάνοις) ἀντὶ τοῦ, οὐ φυτεύσεις,

γέρων

Οἵ γηροβοσκήσουσι, καὶ θανόντα σε
Περιστελοῦσι, καὶ προθήσονται νεκρόν;
Οὐ γάρ σ' ἔγω γε τῇδ' ἐμῇ θάψω χερί.
Τέθνηκα γὰρ δὴ τὐπὶ σ'. εἰ δ' ἄλλε τυχὼν
Σωτῆρος, αὐγὰς εἰσορῶ, κείνε λέγω
Καὶ παῖδά μ' εἶναι, καὶ φίλον γηροτρόφον.
„Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
„Γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίε.
„Ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, ὐδεὶς βέλεται
„Θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκ ἔτ' ἔσ' αὐτοῖς
βαρύ.

Χο. Παύσασθ', ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά.
Ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα.

Φέ. Ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα Λυδὸν, ἢ
Φρύγα
Κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
Οὐκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλοῦ
Πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
Ἄγαν μ' ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
Ῥίπτων ἐς ἡμᾶς, ὐ βαλὼν ὕτως ἄπει.
Ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην,
Κἄθρεψ' ὀφείλων, ὐχ' ὑπερθνήσκειν σέθεν.

Οὐ

γέρων γὰρ εἶ, ὥστε εἰ ἀπέθανον ἐγὼ, ἄπαις σὺ ἔμελλες εἶναι. Ἄλλως. Οὐκ ἂν ἀναβάλοιο σπείρων παῖδας, ἀντὶ τῦ, σπεῦσαι ὀφείλεις ταχέως σπεῖραι παῖδας γηροβοσκὺς· ἐγὼ γὰρ ὐκ ἔτ' εἰμὶ ὁ σὸς, ὃ καὶ ἄμεινον.

666. Τέθνηκα γὰρ ἤδη τὐπί σε) ὃς τὸ κατά σε τέθνηκα.

675. Ὦ παῖ) τίνα αὐχεῖς κακῶς ἐλαύνειν; πότερον Λυδὸν, ἢ Φρύγα ἀργυρώνητον σέθεν.

680. Οὕτως ἄπει) οὐκ ἄπει βαλὼν ἡμῖν τὰς ὕβρεις, ἀλλὰ καὶ ἀκὐεις.

Οὐ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
Παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' ἑλληνικόν.
„Σαυτῷ γὰρ εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς,
Ἔφυς. ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
Πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
Λείψω. πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
Τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
Μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.
Χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
„Ἦ μὴν πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι
„Χρόνον. τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
Σύ γ' οὖν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν.
Καὶ ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,
Ταύτην κατακτάς. εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
Ψέγεις, γυναικὸς, ὦ κάκιστ', ἡσσημένος,
Ἣ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου.
Σοφῶς δὲ ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
Εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσειας ἂν
Γυναῖχ'

683. Οὐ γὰρ πατρῷον) ὃν παρείληφα νόμον παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε ἀντὶ τῶν παίδων ἀποθνήσκειν.

693. Τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν) πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ Ἀδμήτου ἀντίθεσις. βραχὺς δέ σοι πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.

700. Εἰ τὴν παροῦσαν) εἰ μὲν ἂς λήψῃ γυναῖκας, πείσειας ἂν ὑπὲρ σοῦ ἀποθνήσκειν.

Γυναῖκ' ὑπὲρ σοῦ, κᾆτ' ὀνειδίζεις φίλοις,
Τοῖς μὴ θέλουσι δρᾷν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός.
Σίγα. νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
„Ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας. εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
„Ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακά.

Χο. Πλείω λέλεκται νῦν τε. καὶ τὰ πρὶν, κακά.
Παῦσαι δὲ πρέσβυ, παῖδα σὸν κακοῤῥοθῶν.

Ἄδ. Λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος. εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
Τἀληθὲς, οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.

Φέ. Σοῦ δ' ἂν προθνήσκων, μᾶλλον ἐξημάρτανον.

Ἄδ. Ταυτὸν γὰρ ἡβῶν τ' ἄνδρα, καὶ πρέσβυν θανεῖν;

Φέ. Ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.

Ἄδ. Καὶ μὴν Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον.

Φέ. Ἀρᾷ γονεῦσιν, οὐδὲν ἔκδικον παθών;

Ἄδ. Μακροῦ βίου γὰρ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε.

Φέ. Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;

Ἄδ. Σημεῖά γ', ὦ κάκιστε, ταῦτ' ἀψυχίας.

Φέ. Οὔτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'. οὐκ ἐρεῖς τόδε.

Ἄδ. Φεῦ. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτέ.

Φέ. Μνήστευε πολλὰς, ὡς θάνωσι πλείονες.

Ἄδ.

708. Ὡς ἐμοῦ λέξαντος) ὡς ἐμοῦ κακῶς ἐλέγξαντος, δι' ὧν οὐκ ἠθέλησας ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν.

710. Σοῦ δ' ἂν) καὶ οὐ συναλοιφῇ σοῦδ' ἄν. σὺ πρεσβὺς ἐγὼ νέος. καὶ σὺ μίαν ἔχων ψυχὴν οὐκ ὀφείλεις ὑπὲρ β' ζῆν, ἤτοι πρὸς ἡμῶν, οὐ δύνασαι τοῦτο λέγειν, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.

Ἄδ. Σοὶ τοῦτ' ὄνειδος. οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
Φέ. Φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
Ἄδ. Κακὸν τὸ λῆμα, κοὐκ ἐν ἀνδράσιν, τὸ σόν.
Φέ. Οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαςάζων νεκρόν;
Ἄδ. Θάνῃ γε μέν τοι δυσκλεής, ὅταν θάνῃς.
Φέ. Κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
Ἄδ. Φεῦ, φεῦ. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον.
Φέ. Ἥδ' οὐκ ἀναιδής. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα.
Ἄδ. Ἄπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
Φέ. Ἄπειμι. θάψεις δ' αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεύς.
„Δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεςαῖς ἔτι.
Ἦ τ' ἄρ' Ἄκαςος οὐκ ἔτ' ἔς' ἐν ἀνδράσιν,
Εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
Ἄδ. Ἔρρε νῦν αὐτὸς, χ' ἡ ξυνοικήσασά σοι,
Ἄπαιδοι, παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
Γηράσκετ', οὐ γὰρ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ ςέγος.
Νεῖσθ'. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
Τὴν σὴν πατρῴαν ἑςίαν, ἀπεῖπον ἄν.
Ἡμεῖς δὲ, τοὐν ποσὶν γὰρ οἰςέον κακὸν,
Στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν.

ΑΝΑ-

723. Κακὸν τὸ λῆμα) οὐκ ἀποθανοῦμαι ὑπὲρ σοῦ, ἵνα σὺ με νεκρὸν κομίζων γελάσῃς θανόντι μοι, κἂν κακῶς με εἴπῃς ἀποθανόντα οὐ φροντίζω τεθνηκὼς ἀναίσθητος ὤν.

734. Χ' ἡ συνοικήσασά σοι) ἡ γαμετή σου, ἡ μήτηρ Ἀδμήτου. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτι εἰμὶ παῖς ὑμῶν.

737. Εἰ δ' ἀπειπεῖν) εἰ δεῖ δὲ καὶ διὰ κηρύκων τὸν σὸν ἐπικηρύξαι, καὶ τοῦτο ποιήσω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ὦ σχετλία, τόλμης, γενναία,
Καὶ μέγ' ἀρίστα,
Χαῖρε. πρόφρων σε χθόνιός θ' Ἑρμῆς,
Ἅιδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κἀκεῖ
Πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
Ἅιδου νύμφᾳ προσεδρεύοις.

ACT. IV. SCEN. I.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Θε. Πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς
Ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
Οἷς δεῖπνα προὔθηκ'. ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου
Κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην.
Ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν
Εἰσῆλθε, κἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
Ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
Τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθών.
Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.

Ποτῆρα

747. Πολλοὺς μὲν) θεράπων ὁ πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ Ἡρακλεῖ δοθεὶς, ἔξεισι, ἐφ' ᾧ ὁ Ἡρακλῆς πένθους προκειμένου. οὐκ ᾐσχύνετο οὕτω ἀναιδῶς ἐσθίειν καὶ στεφάνῳ τὴν κεφαλὴν πυκασθεὶς τὰς πύλας ὑπερβῆναι.

752. Οὐ σωφρόνως) οὐκ εὐτάκτως, ἐκφορὰν μαθὼν. ᾤετο γὰρ ὁ θεράπων ἐγνωκέναι τὸν θάνατον τῆς Ἀλκήστιδος.

755. Ὤτρυνεν φέρειν) οὕτω ἡμῖν ἐκέλευσε φέρειν τὰ ὄψα. τοῦτο δὲ ἀναιδοῦς ξένου.

Ποτῆρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν,
Πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ,
Ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
Οἴνου. στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις,
Ἄμουσ' ὑλακτῶν. δισσὰ δ' ἦν μέλη
κλύειν.
Ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
Οὐδὲν προτιμῶν. οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
Δέσποιναν. ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
Τέγγοντες. Ἄδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἑστιῶ
Ξένον, πανοῦργον κλῶπα, καὶ λῃστήν τινα.
Ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμην,
Οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
Δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
Μήτηρ. κακῶν γὰρ μυρίων ἐῤῥύετο,
Ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρὸς. ἆρα τὸν ξένον
Στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

ACT. IV. SCEN. II.

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ἡρ. Οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
„Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσ-
πολον

G 2 „Εἶναι,

756. Ποτῆρα δ' ἐν χερσὶν) τὸν ποτῆρα· διὸ λέγεται καὶ ποτήριον ὑποκοριστικῶς. ἐξηγήσατο δὲ, τί ἐστι κισσίβιον, εἰπὼν ποτῆρα κίσσινον.

757. Μελαίνης μητρὸς) τῆς ἀμπέλου. ὁ γὰρ μέλας οἶνος ἰσχυρότερος ἐστι.

773. Σεμνὸν) ἀλαζονείας μεστόν.

„Εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
Σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν,
Στυγνῷ προσώπῳ, καὶ συνωφρυωμένῳ
Δέχῃ, θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
Δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένῃ.
Τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν;
Οἶμαι μὲν οὔ. πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
„Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
„Κοὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται
„Τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
„Τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται,
„Κἄστ' οὐ διδακτὸν, οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.
„Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
„Εὔφραινε σαυτὸν, πῖνε. τὸν καθ' ἡμέραν
„Βίον λογίζου σὸν, τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
„Τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
„Κύπριν βροτοῖσιν. εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
„Τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πείθου λόγοις
„Ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
Οἶμαι μέν. οὔκουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς,

Πίης

778. Θυραίου πήματος) σπουδάζων εἰς ἀλλότριον πένθος. ἐνόμιζε γὰρ ἔτι, ὅτι ξένη ἦν ἡ ἀποθανοῦσα.

780. Τὰ θνητὰ) οὐκ εὐλόγως τον ἥρωα εἰσήγαγε φιλοσοφοῦντα ἐν μέθῃ, ὃν ἔδει καὶ ἄλλου φιλοσοφοῦντος διαπαίζειν.

Πίης μεθ' ἡμῶν, τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,
Στεφάνοις πυκασθείς. καὶ σάφ' οἶδ', ὁθ' οὕνεκα
Τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
Μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
„Ὄντας δὲ θνητοὺς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν,
„Ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις
„Ἅπασιν ἐστὶν; ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
„Ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος, ἀλλὰ συμφορά.

Θε. Ἐπιστάμεσθα ταῦτα. νῦν δὲ πράσσομεν
Οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.

Ἡρ. Γυνὴ θυραῖος ἡ θανοῦσα, μὴ λίαν
Πένθει, δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.

Θε. Τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά.

Ἡρ. Εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.

Θε. Ἄγαν γ' ἐκεῖνος ἔστ' ἄγαν φιλόξενος.

Ἡρ. Οὔκουν. ὀθνείου γὰρ εἵνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ.

Θε. Ἦ κάρτα μέν τοι καὶ λίαν γ' οἰκεῖος ἦν.

795. Τύχας) γράφεται καὶ πύλας, ἵν' ᾖ, ὑπερβὰς τὰς πύλας· εἰ δὲ τύχας (γράφεται) καταφρονήσας.

798. Πίτυλος) μεταστήσει σε τοῦ κλαίειν· πίτυλος δὲ ἡ συνεχὴς φορὰ τοῦ ποτηρίου.

801. Ὥς γ' ἐμοὶ) ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται κρίνοντι. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· προσυπακουστέον τὰ τοιαῦτα· οὐ νῦν δὲ πράσσομεν τοιαῦτα.

808. Δεσπότης ἐψεύσατο) οὐδεὶς τέθνηκεν, εἰ μὴ ὁ σός με δεσπότης ἐψεύσατο.

810. Ὀθνείου) εὐπαθεῖν ἔοικεν ὑπὲρ ξένου νεκροῦ.

811. Ἦ κάρτα μέν τοι) οὐκ ἦν ξένη, ἀλλὰ πανοικεία.

Ἡρ. Μῶν ξυμφοράν τιν᾽ οὖσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;
Θε. Χαίρων ἴθ᾽. ἡμῖν δὲ δεσποτῶν μέλει κακά.
Ἡρ. Ὅδ᾽ οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
Θε. Οὐ γάρ σε κωμάζοντ᾽ ἂν ἠχθόμην ὁρῶν.
Ἡρ. Ἀλλ᾽ ἦ πέπονθα δείν᾽ ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
Θε. Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους.
Πένθος γὰρ ἡμῖν ἐςὶ, καὶ κουρὰν βλέπεις,
Μελαμπέπλους στολμούς τε. Ἡρ. τίς δ᾽ ὁ κατθανών;
Μῶν ἢ τέκνων τις φροῦδος, ἢ γέρων πατήρ;
Θε. Γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
Ἡρ. Τί φής; ἔπειτα δῆτά μ᾽ ἐξενίζετε;
Θε. Ἠιδεῖτο γάρ σε τῶνδ᾽ ἀπώσασθαι δόμων.
Ἡρ. Ὦ σχέτλι᾽, οἵας ἤμπλακες ξυναόρου.
Θε. Ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.
Ἡρ. Ἀλλ᾽ ᾐσθόμην μὲν, ὄμμ᾽ ἰδὼν δακρυῤῥοοῦν,
Κουράν τε, καὶ πρόσωπον. ἀλλ᾽ ἔπειθέ με
Λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
Βίᾳ δὲ θυμοῦ τάσδ᾽ ὑβερβαλὼν πύλας,
Ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις·
Πράσσοντος οὕτω. κἀπεκώμαζον, κάρα
Στε-

817. Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι) οὐκ ἐν δέοντι ἦλθες καιρῷ.

824. Σχέτλιε) ἄθλιε Ἄδμητε.

826. Δακρυῤῥοοῦν) τοῦ Ἀδμήτου ἰδὼν τὸ ὄμμα δάκρυσι βρύον.

829. Βίᾳ δὲ θυμοῦ) βιασθεὶς δὲ καὶ ἀναγκασθεὶς ὑπ᾽ ἐκείνου πράσσοντος οὕτω, ἀτυχοῦντος.

Στεφάνοις πυκασθείς. ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ
φράσαι,
Κακοῦ τοσούτου δώμασι προσκειμένου.
Ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὑρήσω
μολών;

Θε. Ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἣ 'πὶ Λάρισσαν φέρει,
Τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.

ACT. IV. SCEN. III.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἡρ. Ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία, ψυχή τ' ἐμὴ,
Νῦν δεῖξον, οἷον παῖδά σ' ἡ Τιρυνθία
Ἠλεκτρυῶνος γείνατ' Ἀλκμήνη Διΐ.
Δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
Γυναῖκα, κεἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
Ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον
νεκρῶν,
Θάνατον φυλάξω. καί νιν εὑρήσειν δοκῶ,
Πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμά-
των.
Κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συθεὶς,
Μάρψω,

832. Ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι) ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἁμάρτημα, τὸ μὴ εἰπεῖν ἀληθὲς ἐπὶ τοῦ θάπτοντος τοῦ Ἀδμήτου.

834. Ποῦ νιν) ὀρθὴν βαδίζων τὴν ὁδόν.

843. Μελάμπεπλον) εἰδωλοποιεῖται μελαίνας πτέρυγας ἔχων ὁ θάνατος.

845. Πίνοντα τύμβου) προσδοκῶ αὐτὸν εὑρεῖν πλησίον τοῦ τύμβου πίνοντα τῶν προσφαγμάτων.

Μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν.
Οὐκ ἔστιν, ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
Μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ
μεθῇ.
Ἢν δ' οὖν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ
μόλῃ
Πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τὴν κάτω,
Κόρης, ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους,
Αἰτήσομαί τε. καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Ἄλκηστιν. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
Ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε.
Καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.
Ἔκρυπτε δ' ὢν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
Τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
Τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοι γὰρ οὐκ ἐρεῖ,
κακὸν
Εὐεργετῆσαι φῶτα, γενναῖος γεγώς.

ACT.

847. Περιβαλών) καὶ περιβαλὼν αὐτῷ κύκλον.

849. Μογοῦντα πλευρὰ) κατὰ πλευρὰν μογοῦντα. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω αὐτὸν πλησίον τοῦ τάφου πίνοντα τὸ αἷμα εἰς τοὺς δόμους τῆς Κόρης καὶ τοῦ βασιλέως πάντων Πλούτωνος εἶμι.

851. Πέλανον) τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος· τὸν πέλανον δὲ ἐπὶ τῆς θυσίας φησί.

857. Ἔκρυπτε δ' ὢν) τὸ πένθος ἔκρυπτε.

859. Τοίγαρ οὐκ ἐρεῖ) καὶ οὐκ ἂν εἴποι με ἀγνώμονα ξένον.

ACT. IV. SCEN. IV.

ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἄδ. Ἰώ, ἰώ. συγεραὶ πρόσοδοι, συγναὶ δ' ὄψεις
Χήρων μελάθρων, ἰώ μοι. αἶ, αἶ.
Ποῖ βῶ; πῆ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
Πῶς ἂν ὀλοίμαν;
Ἡ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν,
Ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι.
Κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
Οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
Οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων.
Τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας
Ἅιδη θάνατος παρέδωκεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Πρόβα, πρόβα. βᾶθι κεῦθος οἴκων. αἶ, αἶ.
2 Πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ἒ, ἔ.
3 Δι' ὀδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα. Φεῦ, φεῦ.

4 Τὰν

861. Ἰὼ συγναὶ πρόσοδοι) ἀντὶ τοῦ εἴσοδοι. ἔρχεται ὁ Ἄδμητος ἀπὸ τοῦ τύμβου, καὶ οὐ τολμᾷ εἰσιέναι.
866. Ζηλῶ) μακαρίζω.
870. Ὅμηρον) ἐνέχυρον. τοῦ δὲ ζῆν φασιν ὅμηρον αὐτοῦ γεγονέναι τὴν Ἄλκηστιν. ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ δέδοται τῷ Ἅιδῃ.

Τὰν νέρθεν ἀδὲν ὠφελεῖς. ἰώ μοι, μοι.
Τὸ μή ποτ᾽ εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
Πρόσωπον ἄντα λυπηρόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἄδ. Ἔμνησας, ὅ μου φρένας ἥλκωσεν.
„ Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
„ Πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας,
Ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
„ Ζηλῶ δ᾽ ἀγάμους, ἀτέκνυς τε βροτῶν.
Ψυχὴ δὲ μία τῆσδ᾽ ὑπεραλγεῖν,
Μέτριον ἄχθος.
Παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίυς
Εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας,
Οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνοις,
Ἀγάμοις τ᾽ εἶναι διαπαντός.

Ἀντιστροφὴ ά.

Χο. Τύχα, τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. αἶ, αἶ.
Πέρας δ᾽ ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων. ἒ, ἒ.
Βα-

878. Ἔμνησας, ὅ μυ φρένας) τῦτο με ὑπέμνησας, ὃ μυ τὰς φρένας ἐλύπησεν.

879. Ἁμαρτεῖν) ἀποτυχεῖν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῦ ἁμαρτάνειν τῦ σκόπυ.

881. Ὤφελον) εὐχῆς σημαντικόν.

887. Ἐξὸν ἀτέκνυς) ἐξὸν εἶναι, ἀγάμυς καὶ ἀτέκνυς.

889. Δυσπάλαιστος) δυσκαταγώνιστός σοι ὦ Ἄδμητε ἡ ἀτυχία.

889. Ἥκει) ἦλθεν.

3 Βαρέα μὲν φέρειν. ὅμως δὲ, Φεῦ, φεῦ,
4 Τλᾶθ᾽. ἐ σὺ πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοι, μοι.
„ 5 Γυναῖκα. Συμφορὰ δ᾽ ἑτέρους ἑτέρα
„ 6 Πιέζει φανεῖσα θνατῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀδ. Ὦ μακρὰ πένθη, λῦπαί τε φίλων
Τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ᾽ ἐκώλυσας
Ῥῖψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλην,
Καὶ μετ᾽ ἐκείνης τῆς μέγ᾽ ἀρίστης
Κεῖσθαι φθίμενον;
Δύο δ᾽ ἀντὶ μιᾶς ᾅδης ψυχὰς
Τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμοῦ,
Χθονίαν λίμναν διαβάντε.

Στροφὴ β΄.

Χο. 1 Ἐμοί τις ἦν ἐν γένει,
2 Ὧι κόρος ἀξιόθρηνος
3 Ὤιχετ᾽ ἐν δόμοισι

891. Βαρέα μὲν) ἃ μὲν πέπονθας, βαρέα ἐστὶν, ὅμως φέρε αὐτά.

891. Ὅμως δὲ) προσζευκτέον τλᾶθι.

892. Οὐ συ πρῶτος ὤλεσας) τὴν ἄλοχον λέγει. Οὐ συ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκας.

902. Χθονίαν λίμνην) τὸν Στύγα δηλονότι· καὶ Σοφοκλῆς πάγκοινον λίμνην καλεῖ. χθονίαν δὲ ἀντὶ τῦ ὑποχθονίαν.

902. Διαβάντε) Διαβάσας ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ σημαινόμενον. καὶ Ὅμηρος περὶ Ἥρας καὶ Παλλάδος Ιλιαδ. ε΄. (v. 778.)

τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοίω.

905. Μονόπαις) ἐνταῦθα ὁ χορὸς ἀπήντησεν Ἀδμήτῳ,

4 Μονόπαις. ἀλλ᾽ ἔμπας
5 Ἔφερε κακὸν
6 Ἅλις. ἄτεκνος ὤν,
7 Πολιὰς ἐπὶ χαίτας,
8 Ἤδη προπετὴς ὤν,
9 Βιότȣ τε πρόσσω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀδ. Ὦ σχῆμα δόμων πῶς εἰσέλθω;
Πῶς δ᾽ οἰκήσω μεταπίπτοντος
Δαίμονος; οἴμοι, πολὺ γὰρ τὸ μέσον.
Τότε μὲν πεύκαις σὺν πηλιάσιν,
Σύν θ᾽ ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
Φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
Πολυάχητος δ᾽ εἵπετο κῶμος,
Τήν τε θανοῦσαν, κἄμ᾽ ὀλβίζων.
Ὡς εὐπατρίδαι, κἀπ᾽ ἀμφοτέρων
Ὄντες

μήτω, περισσῶς ὑπὲρ γυναικὸς σχετλιάζοντι, εἰπὼν, ὅτι οἶδα τινα τῶν αὐτȣ̃ ἐπιτηδείων, ὃς μονογενῆ υἱὸν ὀλέσας, πρᾴως ἔφερεν, καὶ πάνυ τυμβογέρων καὶ παντελῶς ἄτεκνος ὤν. Ἀλλ᾽ ἰδίως τὸ ἅλις τέταχεν ἐπὶ τȣ̃ μετρίως, καίπερ ἄτεκνος ὤν.

911. Βιότȣ τε πρόσσω) ἤδη προνενευκὼς ἐπὶ τὰς πολιὰς χαίτας, καὶ πρόσω τȣ̃ βίȣ ὤν, ὅ ἐστιν, ἤδη προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ.

914. Τὸ μέσον) τὸ διάφορον τῆς νῦν τύχης καὶ τῆς παλαιᾶς.

918. Πολυάχητος) ὁ χορὸς τῶν ἐπιθαλάμιον ὕμνον ᾀδόντων, οἱ ὑμεναῖον λέγοντες.

920. Εὐπατρίδαι ὄντες) ἀπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν γονέων εὐπατρίδαι.

Ὄντες ἀρίςων, σύζυγες εἰμέν.
Νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος.
Λευκῶν τε πέπλων μέλανες ςολμοὶ,
Πέμπουσί μ' ἔσω,
Λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

'Αντιςροφὴ β'.

Χο. 1 Παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον
2 Ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τό-
3 δ' ἄλγος. ἀλλ' ἔσωσας
4 Βίοτον καὶ ψυχάν.
5 Ἔθανε δάμαρ,
6 Ἔλιπε φιλίαν.
7 Τί νέον τόδε; πολλοὺς
8 Ἤδη παρέλυσε
9 Θάνατος δάμαρτος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀδ. Φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέςερον
Τἀμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως.
Τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἅψεταί ποτε,
Πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο.
Ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρὴ ζῆν, παρεὶς τὸ μόρσιμον,
Λυπρὸν διάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνων.
Πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
Τίν' ἂν προσειπὼν; τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὕπο,

926. Παρ' εὐτυχῆ σοι) παρὰ τὸν εὐτυχῆ σοι πότμον τοῦτο τὸ ἄλγος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῦντι σοι τοῦτο συμβέβηκεν.

Τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέ-
ψομαι;
Ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελεῖ μ' ἐρημία,
Γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς,
Θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἷζε, καὶ κατὰ στέγας
Αὐχμηρὸν οὖδας. τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
Πίπτοντα, κλαίει μητέρ'. οἱ δὲ δεσπότιν
Στένωσιν, οἵαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους, τοιάδ'· ἔξωθεν δέ
με
Γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν, ξύλλογοι
Γυναικοπληθεῖς. οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
Λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
Ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε.
Ἰδοῦ τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
Ἀλλ' ἣν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ.
Πέφευγεν ᾅδην. κᾆτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ.
Στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
Θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
„ Ἕξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον φίλοι,
„ Κακῶς κλύοντι, καὶ κακῶς πεπραγότι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Ἐγὼ καὶ διὰ Μούσας

„ 2 Καὶ

958. Στυγεῖ δε τοὺς τεκόντας) δι' ὧν ὕβρισεν αὐτοῦ τὸν πατέρα.

962. Ἐγὼ καὶ διὰ Μούσας) ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ προσώπου τοῦ χοροῦ βούλεται δεῖξαι, ὅσον μετέσχε τῆς παιδεύσεως. Καὶ περὶ μετεώρων ἐφρόντισα, οἷον ἠστρολόγησα, καὶ ὁρμὴν ἐπὶ τούτῳ ἔσχον.

,, 2 Καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
,, 3 Πλεῖστον ἁψάμενος λόγων,
,, 4 Κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας
,, 5 Εὗρον. ὐδέ τι φάρμακον
,, 6 Θρήσσαις ἐν σανίσι, τὰς
,, 7 Ὀρφεία κατέγραψε
,, 8 Γῆρυς. ὐδ᾽ ὅσα Φοῖβος
,, 9 Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε
,,10 Φάρμακα, πολυπόνοις
,,11 Ἀντιτεμὼν βροτοῖσι.

Ἀντιστροφὴ. ά.

1 Μόνας δ᾽ ὔτ᾽ ἐπὶ βωμοὺς
2 Ἐλθεῖν, ὔτε βρέτας θεᾶς
3 Ἐστὶν, ὐ σφαγίων κλύει.
4 Μή μοι πότνια μείζων
5 Ἔλθοις ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ.
6 Καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ,

7 Σὺν

965. Κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας) ἐπικρατέστερον, δυνατώτερον. καὶ Ὅμηρος (Iliad. ά. 80.) κρείσσων γὰρ βασιλεύς.

968. Ὀρφεῖα κατέγραψε) πρῶτος Ὀρφεὺς μυστήρια θεῶν παραδέδωκεν, ὅθεν καὶ θρησκεία τὸ μυστήριον καλεῖται, ἀπὸ τῦ Θρακὸς Ὀρφέως. Καὶ ἄλλως, Καὶ ποιητὴς καὶ μάντις ἦν ὁ Ὀρφεύς. Φιλόχορος ἐν ά περὶ μαντικῆς ἐκτίθησιν αὐτῦ ποιήματα ἔχοντα ὕτως· ὗτοι ἀριστερὸς εἰμὶ θεοπροπίας. ἅς τινας κατέγραψε σανίδας.

972. Ἀντιτεμὼν) μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὰς ῥίζας τεμνόντων καὶ εὑρισκόντων.

978. Καὶ γάρ Ζεῦς, ὅ, τι νεύσῃ) τῦτο ἀναγκαστικώτατα

7 Σύν σοι τῦτο τελευτᾷ.
8 Καὶ τὸν ἐν Χαλύβεσσι
9 Δαμάζει σῦ βία σίδαρον.
„10 Οὐδέ τις ἀποτόμου
„11 Λήματός ἐςιν αἰδώς.

Στροφὴ β'.

1 Κάί σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν
2 Εἷλε θεὰ δεσμοῖς.
3 Τόλμα δ', ὦ γὰρ ἀνά-
4 ξεις πότ' ἔνερθεν
5 Κλαίων τῦς φθιμένους ἄνω.
6 Καὶ θεῶν σκότιοι φθίνῦσι
7 Παῖδες ἐν θανάτῳ.
8 Φίλα μὲν ὅτ' ἦν γε μεθ' ἡμῶν,
9 Φίλα δέ τι καὶ θανοῦσα.

10 Γεν-

τατα πράττει. καὶ γὰρ Ζεὺς ὑπόκειται τῷ τῆς ἀνάγκης ζυγῷ, ἀφ' ῦ ἐπινεύσῃ τινι. καὶ Ὅμηρος (Iliad. ά. 526.)

— Ου γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπάτηλον,

Ουδ' ἀτελεύτητον γ', ὅ, τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

980. Καὶ τὸν ἐν Χαλυβέσσιν) Χάλυβες ἔθνος τῦ Πόντυ, ἔνθα σιδηρᾶ μέταλλα εἰσί.

982. Ἀποτόμῦ λήματος) τῦ σκληρῦ φρονήματος.

984. Καὶ σ' ἐν ἀφύκτοις) καί σῦ ἂν περιγέγονεν ἡ ἀνάγκη ἐν ἀφύκτοις δεσμοῖς.

989. Καὶ θεῶν σκότιοι) οἱ λαθραῖοι παῖδες ἐξ ἀδαῦχήτων γάμων γενόμενοι. Ὅμηρος

— — Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.

τῦτυς γὰρ Ῥόδιοι μαςροξένυς καλῦσιν. Κρῆτες δὲ τῦς ἀνήβυς σκοτίυς λέγυσι.

Γενναιοτάταν δὲ πασᾶν
Ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.

Ἀντιςροφὴ β'.

Μὴ δὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων,
Χῶμα νομιζέσθω
Τύμβος σᾶς ἀλόχου.
Θεοῖσι δ' ὁμοίως
Τιμάσθω σέβας ἐμπόρων.
Καί τις δοχμίαν κέλευθον
Ἐκβαίνων τόδ' ἐρεῖ·
Αὐτὰ ποτὲ προὔθανεν ἀνδρὸς,
Νῦν δ' ἐςὶ μάκαιρα δαίμων.
Χαῖρ' ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
Τοῖαί νιν προσεροῦσι φῆμαι.

ACT. V.

ΧΟΡΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' ὡς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἑςίαν πορεύεται.
Ἡρ. Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
„ Ἄδμητε,

996. Χῶμα νομιζέσθω) τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς· ἀπὸ δὲ τέτε τὸν τάφον φησὶ, ὃς ἐ κληθήσεται τύμβος, ἀλλὰ καὶ θεῦ τινος ναός.

1000. Δοχμίαν κέλευθον) ἐκ πλαγίε τῦ τάφε πορευόμενος.

„ Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν,
„ Σιγῶντ' ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν
Ἐγγὺς παρεστὼς, ἐξετάζεσθαι φίλος.
Σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
Γυναικός, ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
Ὡς δὴ θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
Κἄστεψα κρᾶτα, καὶ θεοῖς ἐσπεισάμην
Σπονδὰς, ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
Καὶ μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε.
Οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
Ὧν δ' οὕνεχ' ἥκω, δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν,
Λέξω. γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβὼν,
Ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίους ἄγων
Ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
Πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γὰρ,
Δίδωμι τήνδε σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
Πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς.
Ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς
Τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνου,

Ὅθεν

1009. Μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ) οὐ χρὴ τὸν φίλον τοὺς φίλους ἀποκρύπτειν τὰς μέμψεις.

1011. Ἐγγὺς παρεστὼς) ἐγγὺς παρεστὼς τῶν σῶν κακῶν ἄξιον ἐμαυτὸν ἐνόμιζον ἀριθμεῖσθαι ὡς φίλον.

1023. Πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι) παθὼν, ὃ μὴ γένοιτο τυχεῖν· ἐὰν δέ μοι συμβῇ ἀποθανεῖν, ὅπερ μὴ γένοιτο, δίδωμί σοι ταύτην δούλην.

1025. Πολλῶν δὲ μόχθων) σὺν πολλῇ ταλαιπωρίᾳ. ἀγῶνα γὰρ αἰνίττεται εἰς τὸν τοῦ θανάτου ἀγῶνα, ὃν νικήσας ἤγαγε τὴν Ἄλκηστιν.

"Οθεν κομίζω τήνδε, νικητήρια
Λαβών. τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν, ἦν
"Ιππους ἄγεσθαι. τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα
Νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια.
Γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'. ἐντυχόντι δὲ
Αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές·
'Αλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χρή.
Οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
"Ηκω. χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
"Αδ. Οὔτοι σ' ἀτίζων, οὐδ' ἐν αἰσχροῖσι τιθεὶς,
"Εκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίους τύχας,
'Αλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
Εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου.
"Αλις δὲ κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
Γυναῖκα δ', εἴ πως ἐστὶν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
"Αλλόν τιν', ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ,
Σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν. πολλοὶ δέ σοι

I 2 Ξένοι

1032. Ἐντυχόντι μὲν) Ἐπειδὴ ἔτυχον ἐκεῖσε τὸ μὲν κερδαίνειν αὐτὴν, εὐκλεὲς ἡγησάμην, τὸ δὲ ἐᾶσαι αἰσχρόν.

1037. Οὔτοι σ' ἀτίζων) οὐ διὰ τοῦτο σε ἔκρυψα τὸ πάθος τῆς γυναικὸς, ἀτιμάσαι σε βουλόμενος.

1041. "Αλις δὲ) ἀρκεῖ, τὸ ἐμὲ κλαίειν τὸ ἐμὸν κακὸν. τίς χρεία, καὶ σε παρόντα. εἰ πώς ἐστι δὲ δυνατὸν, παρακαλῶ σε, ταύτην τὴν γυναῖκα ἄλλον κέλευε λαβεῖν Θεσσαλῶν, ὅστις οὐ πέπονθεν οἷα ἐγώ.

Ξένοι Φεραίων. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
Οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν
Ἄδακρυς εἶναι. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
Προσθῇς. ἅλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
Ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
Νέα γὰρ ὡς, ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
Πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
Καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις στρωφωμένη
,,Ἔσται; Τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥᾴδιον
,,Εἴργειν. ἐγὼ δέ σου προμηθίαν ἔχω.
Ἡ τῆς θανούσης εἰς θάλαμον βύσας
τρέφω.
Καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
Διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν
Μή τις μ' ἐλέγξῃ. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
Προδόντ', ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας.
Καὶ τῆς θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν,
Πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
Ἥτις ποτ' εἶ σύ, ταὔτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
Μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊξαι δέμας.

Οἴ

1052. Καὶ πῶς ἀκραιφνὴς) καὶ πῶς ἄφθορος ἀνδρῶν εἴη, ἐν νέοις στρεφομένη.

1055. Ἡ τῆς θανούσης) ἀλλ' ἐρεῖς εἰς τὸν τῆς τεθνηκυίας θάλαμον εἴσφερε ταύτην. καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον τοῦτο.

1057. Ἔκ τε δημοτῶν) καὶ τοῦ δήμου, καὶ τῆς γυναικός. οὐκοῦν διπλῆ μέμψις.

1060. Ἀξία δ' ἐμοί) παρ' ἐμοῦ τιμᾶσθαι ἡ Ἄλκηστις ἀξία ἐστί.

1063. Μορφῆς μέτρ' ἴσθι) προσεοικὸς γὰρ ἔχει τὸ αἴθυγμα ἐκείνης τῆς μορφῆς.

Οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
Γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἕλῃς ᾑρημένον.
Δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὁρᾶν
Ἐμήν. θολοῖ δὲ καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων
Πηγαὶ κατερρώγασιν. ὦ τλήμων ἐγὼ,
Ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
Χο. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην.
Χρὴ δ', ὅστις εἶ σὺ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
Ἡρ. Εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ἐκ Διὸς,
Εἰς φῶς πορεῦσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
Γυναῖκα, καί σοι τήνδε πορσῦναι χάριν.
Ἀδ. Σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
„ Οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
Ἡρ. Μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
Ἀδ. Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Ἡρ. Τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν;
Ἀδ. Ἔγνωκα κἀυτὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει.
Ἡρ. Τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ', ἄγει δάκρυ.
Ἀδ. Ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω.
Ἡρ. Γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες. τίς ἀντερεῖ;

1067. Θολοῖ δὲ) ταράττει, ἀπὸ τοῦ θόλου, τῆς σηπίας, ἣ μέλλουσα ἀγρεύεσθαι, τοῦτον προΐεται ἐπὶ τὸ σκοτίσαι τὸν ἀγρεύοντα.

1075. Σάφ' οἶδα) καλῶς οἶδα, ὅτι ἤθελες μοι συνεργεῖν.

1077. Ἀλλ' ἐναισίμως) ἀλλὰ καθηκόντως φέρε.

1078. Ἢ παθόντα) ὡς νῦν ῥαδίως παραινεῖς.

1080. Ἔρως) τοῦ θρηνεῖν.

1082. Κἄτι μᾶλλον) ὑπεραπώλεσεν.

Ἄδ. Ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.
Ἡρ. Χρόνος μαλάξει· νῦν δ' ἔθ' ἡβᾷ σοι κα-
κόν.
Ἄδ. Χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
Ἡρ. Γυνή σε παύσει, καὶ νέου γάμου πόθος.
Ἄδ. Σίγησον. οἷον εἶπας. οὐκ ἂν ᾠόμην.
Ἡρ. Τί δ', οὐ γαμεῖς γὰρ, ἀλλὰ χηρεύεις μόνος;
Ἄδ. Οὐκ ἔστιν, ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.
Ἡρ. Μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
Ἄδ. Κείνην, ὅπου πέρ ἐστι, τιμᾶσθαι χρεών.
Ἡρ. Αἰνῶ μὲν, αἰνῶ. μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
Ἄδ. Ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
Ἡρ. Ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς οὕνεκ' εἶ φίλος.
Ἄδ. Θάνοιμ', ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν προδούς.
Ἡρ. Δέχου νῦν εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων.
Ἄδ. Μὴ πρὸς σὲ τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
Ἡρ. Καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
Ἄδ. Καὶ δρῶν γε, λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.
Ἡρ. Πιθοῦ. τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
Ἄδ. Φεῦ, εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λάβοις ποτέ.
Ἡρ. Νικῶντι μέν τοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.

Ἄδ.

1084. Ἄνδρα τόνδε) ἑαυτὸν λέγει.

1086. Χρόνον λέγοις ἂν) ὁ χρόνος με θεραπεύσει, εἰ χρόνον λέγεις τὸν μέχρι θανάτου, μέχρι γὰρ θανάτου λυπηθήσομαι.

1090. Τῷδε) δεικτικῶς ἐμοί.

1094. Ὡς μήποτ') ἴσθι, μὴ καλέσων με νυμφίον.

1096. Θάνοιμι ἐκείνην) ἐὰν γαμήσω προδοὺς ἐκείνην, καίπερ ἀποθανοῦσαν προδοὺς ἀποθάνοιμι.

1100. Καὶ δρῶν γε) διὰ τὴν Ἄλκηστιν αἰνίττεται.

1103. Νικῶν τι μέντοι) μεταλαμβάνεις τῆς νίκης.

"Αδ. Καλῶς ἔλεξας. ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
Ἡρ. Ἄπεισιν, εἰ χρή. πρῶτα δ', εἰ χρεὼν, ὅρα.
"Αδ. Χρὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
Ἡρ. Εἰδώς τι κἀγὼ, τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
"Αδ. Νίκα νῦν. ἐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
Ἡρ. Ἀλλ' ἔσθ', ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις. πιθοῦ μόνον.
"Αδ. Κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
Ἡρ. Οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις.
"Αδ. Σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμοις.
Ἡρ. Εἰς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
"Αδ. Οὐκ ἂν θίγοιμι. δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
Ἡρ. Τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
"Αδ. Ἄναξ, βιάζῃ μ' ἐ θέλοντα δρᾷν τάδε.
Ἡρ. Τόλμα προτείνειν χεῖρα, καὶ θίγειν ξένης.
"Αδ. Καὶ μὴν προτείνω, Γοργόν' ὡς καρατόμῳ.
Ἡρ. Ἔχεις; Ἀδ. ἔχω ναί. Ἡρ. σῶζε νῦν. καὶ τὸν Διὸς
Φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.
Βλέψον δ' ἐς αὐτὴν, εἴ τι σοι δοκεῖ πρέπειν
Γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.

"Αδ.

1104. Καλῶς ἔλεξας) ἐνόμισεν διὰ τὴν Φιλίαν εἰρηκέναι καὶ μετασχεῖν τῆς νίκης.

1105. Πρῶτα δ' εἰ χρεὼν) εἰ χρὴ ἀπιέναι, ἢ γυναῖκα, σκόπει.

1118. Γόργον' ὡς καρατόμῳ) ἧς τὸ κάρας ἀπετμήθη. Καὶ ἄλλως. Καρατόμῳ, τῇ καρατομηθείσῃ, ἀπὸ τῦ καρατόμος.

1120. Γενναῖον) περὶ αὐτῦ λέγει.

Ἀδ. Ὦ θεοὶ, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιςον τόδε,
Γυναῖκα λεύσσων τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως.
Ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐμπλήσσει χαρά;
Ἡρ. Οὐκ ἔςιν. ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
Ἀδ. Ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
Ἡρ. Οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
Ἀδ. Ἀλλ' ἣν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
Ἡρ. Σάφ' ἴσθ'. ἀπιςεῖν δ' οὔ σε θαυμάζω τύχην;
Ἀδ. Θίγω. προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν.
Ἡρ. Πρόσειπ'. ἔχεις γὰρ, πᾶν ὅσον περ ἤθελες.
Ἀδ. Ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα, καὶ δέμας,
Ἔχω σ' ἀέλπτως, οὔ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
Ἡρ. Ἔχεις. φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.

Ἀδ.

1125. Ἢ κέρτομός με) ἆρα φησὶ μὴ χλευάζοιμι ὑπὸ χαρᾶς.

1127. Ὅρα γε) ὥς τέ σε φαντάσματα ποιεῖν, καὶ μὴ ἀληθῆ.

1128. Οὐ ψυχαγωγὸν) ψυχαγωγοί τινες γόητες ἐν Θετταλίᾳ, οὕτω καλούμενοι, οἵ τινες καθαρμοῖς τισι καὶ γοητείαις τὰ εἴδωλα ἐπάγουσι καὶ ἐξάγουσι, ὡς καὶ Λάκωνας μετεπέμψαντο, ἡνίκα τὸ Παυσανίου εἴδωλον ἐξετάραξε τοὺς προσιόντας τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου, ὡς ἱςορεῖ Πλούταρχος ἐν ταῖς Ὁμηρικαῖς μελέταις.

1130. Ἀπιςεῖν δ' οὔ σε) οὐδὲν θαῦμα, εἰ ἀπιςεῖς. παρ' ἐλπίδα γὰρ γέγονεν.

Ἀδ. Ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
Εὐδαιμονοίης, καί σ' ὁ Φυτεύσας πατὴρ
Σώζοι. σὺ γὰρ τἄμ' ἐξανώρθωσας μόνος.
Πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς Φάος
τόδε;
Ἡρ. Μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ.
Ἀδ. Ποῦ τόνδε θανάτῳ Φὴς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
Ἡρ. Τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας
χεροῖν.
Ἀδ. Τί γάρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
Ἡρ. Οὔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
Κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
Ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ Φάος.
Ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε. καὶ δίκαιος ὢν,
Τολοιπὸν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
Καὶ χαῖρε. ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
Ἀδ. Μεῖνον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.
Ἡρ. Αὖθις τόδ' ἔσται. νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.
Ἀδ. Ἀλλ' εὐτυχοίης. νόστιμον δ' ἔλθοις δόμον.
Ἀστοῖς δὲ, πᾶσί τ' ἐννέπω τετραρχίαις,
Χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστά-
ναι,

Βω-

1140. Δαιμόνων τῷ κοιράνῳ) ἢ τῷ τῶν νεκρῶν κυρίῳ.

1145. Νερτέροις) Πλούτωνι καὶ Περσεφόνην.

1149. Τὸν προκείμενον) τὸν τῶν ἵππων τοῦ Διομέδους.

1153. Νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα) γράφεται καὶ δόμον καὶ ὁδόν.

Βωμούς τε κνισσᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
Τοῦ πρόσθεν. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

IOSVAE

IOSVAE BARNESII
NOTAE
AD
EVRIPIDIS ALCESTIN.

IOSVAE BARNESII
NOTAE
AD EVRIPIDIS ALCESTIN.

Ad vſ. 2. Θῆσσαν τράπεζαν) a θὴς *ſeruus*, θῆσσα *Serva*, et hoc in loco *ſeruilis*, vnde θητεύω *ſerua mercedis cauſſa* infra v 6. Ita in *Electra* v. 205. Θῆσσαν ἑςίαν dixit. Hunc locum in Deorum gentilium dedecus profert ATHENAGORAS in Legatione pro Chriſtianis ut et v. 8. et 9. Idem facit CLEMENS ALEXANDRINVS in Protreptico ad gentes, vbi in hanc rem haec ex PANYASI profert:

Τλῆ μεν Δημήτηρ, τλῆ δε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
Τλῆ δε Ποσειδάων, τλῆ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ θητευσέμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Τλῆ δὲ καὶ ὀβριμόθυμος Ἄρης ὑπὸ πατρὸς ἀνάγκης.

Qui locus ex illo HOMERI Iliad. ε. v. 385. Τλῆ μεν Ἄρης. κ. τ. λ.

vſ. 8. 9. Hoc diſtichon profert ATHENAGORAS in Legatione pro Chriſtianis, cum leui aliqua variatione, ibi enim legitur Ἐλθὼν δ' ἐς αἶαν.

vſ. 22. Ἐγὼ δὲ μὴ μίασμα) Sic etiam in *Hippolyt.* vſ. 1437. ἐμοὶ γὰρ ὀ θέμις φθιτὰς ὁρᾷν.

vſ. 28. Θάνατος) Latine verto *Orcus.* Hoc huius Perſonae nomen latinum appoſui, non modo quod Orcus, cum Maſculini ſit generis, magis cum voce θάνατος congruat, quam *Mors;* ſed etiam MACROBII auctoritate, qui hanc perſonam, ſub hoc nomine inductam agnoſcit. „In hac enim, inquit, fabula in Scenam

Orcus inducitur, gladium gestans etc.„ Saturn. V. 19. Vide de hac re copiose differentem IAC. NICOLAVM LOENSEM in Miscell. Epiphill. III, 4. et infra ad v. 77.

vs. 38. Αὐτὴν, Αὐτὴ mauult CANTERVS et IOS. SCALIGER; sed et αὐτὴν stare potest.

vs. 41. Σύνηθες αἰεὶ κ. τ. λ.) Arcus erat Apollinis insigne, vt Fulmen Iouis, Tridens Neptuni, Bidens Plutonis, Framea Martis, Claua Herculis, Thyrsus Bacchi, Hasta Mineruae.

vs. 46. κατὰ χθονὸς) *Cod. Florent.* legit χθονὸς κάτω. (VALCKENAER ad Phoeniss. Eurip. p. 446.)

vs. 56. Φθινόντων) Prior Syllaba in Φθίνω HOMERO semper longa hic corripitur, vt et infra v. 201. Sic in τίνω saepe obseruauimus.

vs. 57. Κἂν γραῦς κ. τ. λ.) Quod maiores natu splendidius sepelirentur, vid. IO. KIRCHMANN. de funeribus Roman. I, 4.

vs. 60. Ὠνοῖντ' ἂν) Vid. AEM. PORTI notas ad hunc versum. Nonnulli legunt Ὀναῖντ' ἂν, i. e. *Gaudeant et suo fato fruantur, quibus datum est senes mori.* Sed Ὠνοῖντο praestat, vt hactenus omnes libri habent, legere et haec lectio Buchanano placuit, qui exponit, *res ampla quibus est*, *Redimerent mortis moras.*

vs. 77. Ὅτε τοῦδ' ἔγχος κ. τ. λ.) Existimabant antiqui, eos, qui morti essent proximi, a Proserpina primum tonderi, et his quasi primitiis Orco initiari, nec aliter diem suum obire posse. Hinc VIRGIL. IV, 698. seqq.

Nondum illi flauum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Stygioque caput damnauerat Orco,
Ergo Iris croceis per coelum roscida pennis
Deuolat et supra caput astitit: Hunc ego Diti
Sacrum iussa fero; teque isto corpore soluo.
Sic ait et dextra crinem secat: omnis et vna
Dilapsus calor.

Quin STATIVS in Glauciae Epicedio vs. 146.

Septima

Septima lux: Et iam frigentia lumina torpent;
Iam complexa manu crinem tenet infera Iuno.

Horatius demum I, 28.

Mista fenum ac iuuenum denfantur funera, nullum
Saeua caput Proferpina fugit.

Vid. GVIL. CANTERVM in Nouar. Lect. IV. 20, vbi hos omnes locos cum hoc Euripidis confert. Item MACROBII Saturnal. V, 19. ADRIAN. TVRNEBI Aduerfar. XIX, 17.

vf. 88. Στέγας) non hic τὸ ςέγας fed τὰς ςέγας; ita infra v. 27. Γαῖά τε καὶ μελάθρων ςέγαι. Legitur et τὸ ςέγος. vid. HERC. FVR. v. 905.

v. 90. Στατίζω) Verbum raro quidem occurrens, at genuinum eft a ςατὸς, quod ab ἵςημι et ab HESYCHIO exponitur ςάσιν ἔχω.

vf. 95. Οὐκ αὐχῶ) Liber *Heinfio - Scaligerianus* legit ἐ καυχῶ, ingeniofe quidem, fi καυχῶ extaret, fed id mihi non conftat et tamen καυχῶμαι agnofco. 'Αυχῶ eft authenticum.

vf. 99. Πηγαῖον) *Aldina* editio habet πηγαῖά θ' vnde χέρνιβα erit neutrius generis et pluralis numeri; fin πηγαῖον, erit fingulare a χέρνιψ, vtrumque autem vocabulum apud HOMERVM et τὸ χέρνιβον et ἡ χέρνιψ. SCHOLIASTES autem videtur legiffe πηγαῖαν, licet attice ftabit πηγαῖον vt κόσμιος γυνή. De hoc vafe autem purificatorio, quod 'Αρδάνιον erat dictum, foribus functorum appenfo vt et crine de eorundem capite fecto vid. IO. KIRCHMANN. de funeribus Rom. libr. I. cap. vlt.

vf. 101. Χαίτα δ' ἥτις ἐπὶ κ. τ. λ.) de fectis functorum capillis ante fores appendi folitis vid. KIRCHMANN. de funeribus Rom. II, 15.

vf. 112. Λυκίας) Liber *Heinfio - Scaligerianus* legit hic Λιβύας, puto quod Ammonis Oraculum fit in Libya, fed ob hoc ipfum ego retineo Λυκίας, quia diftinguit hoc in loco ipfe poëta inter oracula Lyciae

et

et Ammonis. Regionem, quam hic EVRIPIDES ἀνύδρεις Ἀμμωνιάδας ἕδρας dicit, in Electra v. 734. ξηρὰς Ἀμμωνίδας ἕδρας vocat, quod tamen de locis intelligendum, per quos ad hoc Oraculum eundum; ipse enim locus, vbi templum erat, mirifice fontibus, arboribus et fructibus beatur, vt CVRTIVS IV. L. refert.

De Oraculis Lyciae vid. *interpretes* VIRGIL. ad Aeneid. IV, 345.

Sed nunc Italiam magnus Grynaeus Apollo;
Italiam Lyciae iussere capessere sortes.

Item STATII interpretes ad Thebaid. I.

Phoebe Parens, seu te Lyciae Patarea niuosis
Exercent dumeta iugis etc.

Est autem *Patara* vrbs Lyciae, in qua Apollo sex hibernis mensibus oracula reddebat. Vnde iterum VIRGIL. Aen. IV, 143.

Qualis vbi hibernam Lyciam Xanthique fluenta
Deserit et Delum maternam inuisit Apollo etc.

Vbi notandum, quod Diana adulta Dicten in Creta, Apollo Lyciam occupauit; Delon, in qua nati erant, matri Latonae concesserunt. *Interpretes* PINDARI in Pyth. Hinc Homer. Iliad. δ'. vs. 101. "Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ. In quem vide Interpretes. Licet HERACLIDES PONTICVS περὶ Ὁμήρου ἀλληγοριῶν paullo aliter hoc epitheton exponat. Vid. etiam TVRNEBI aduersar. XIX, 29.

vs. 120. Ἐι Φῶς) alias εἰς Φῶς. Vid. AEMPORTI notas in h. l.

vs. 132. Αἱμόῤῥαντοι) Haec vox non regulariter componitur, ratio enim compositionis verae fit ex genitiuo crescentium, et rectius scriberetur αἱματόῤῥαντοι, sed haec regula non religiose satis a Scenicis poetis obseruatur; nam et μετακύμιος pro μετακυμάτιος vs. 91. dicitur et κυμόῤῥοος pro κυματόῤῥοος legitur apud HESYCHIVM, et αἱμοσαγής pro αἱματοσαγής. Et in HIPPOLYTO vs. 1173. Κυμοδέγμων pro κυματοδέγμων.

vs. 141.

vſ. 141. Προνωπὴς) Hanc vocem Scholiaſtes ad ANDROMACH. 729. explicat per εὐκατάφορος, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐχερὴς, προπετὴς, καὶ ὁ εἰς τοὔμπροσθεν φερόμενος ἀναιδὴς.

vſ. 159. Ἐσθῆτ') De honorificis mortuorum veſtibus vid. I. KIRCHMANN. de funeribus Rom. I, 10.

vſ. 176. Cl. VALKENARIVS *ad Phoeniſſas* p. 450. legendum cenſet: οὐ θνήσκω γ' ὑπέρ.

vſ. 204. Κλέψαι προσαυγὰς) Annon potius Βλέψαι πρὸς αὐγάς; ita quidem AEMIL. PORTVS. Certe προσαυγὴ vnico verbo inſolens eſt dictio. DVPORTVS βλέψαι legit.

vſ. 228. 229. Ἄξια καὶ σφαγᾶς-δέρην) Summam haec deſperationem indicant, ad quam redactus iam *Admetus* nil reliquum ſibi habere videtur, quam vt reſtim ſibi emat, arboremque ſuſpendio deligat. Vide hunc locum explicantem Eraſmum in Adagio, *ſuſpendio deligenda arbor*. Chiliad. I. Cent. 10. Adag. 21. Huic affine et illud: *Mandare laqueum* Chiliad. II. Cent. 4. Prov. 67.

vſ. 243. Ἡμέρας) Quod aliquando Dorica importune proferantur et vice verſa, agnoſco; ſed hic ἡμέρας placet ob ſonus dulcedinem et communiter legitur. Vid. AEM. PORTVM ad h. l. Nec is tamen errore caret, qui hanc dialectorum variationem errorem putat. (De hac permutatione dialectorum vide erudite diſputantem VALKENARIVM *ad Phoeniſſ.* v. 11. p. 6.)

vſ. 271. Οὐκ ἔτι-ἔστιν,) εἰμὶ pro ζάω, ſum pro viuo, frequenter apud Auctores reperias. Ita *in Hippolyt.* v. 357. 1162. *Supplic.* v. 1139. Sic *Matth.* II, 18. item HOMERVS Iliad. χ'. v. 384. (Addendum, veteres pro ἀπέθανε dicere maluiſſe οὐκ ἔτ' ἔστι, οὐκ ἔτι ζῇ.)

vſ. 282. Πρεσβεύουσα) *Scholiaſt. ad Hippolyt.* v. 5. Πρεσβεύω, τὸ ὑπερτιμῶ, ἄγαν τιμῶ.

vſ. 294. Φυτεύσειν) τὸ Φυ producitur in hoc loco, ſicut ab HESIOD. factum Theog. vſ. 986. Alias ſemper, quod ſcio, corripi ſolet. vid. ad vſ. 1137.

 vſ. 296.

vſ. 296. Κοὐκ) (Incommodum, quod ex ter repetito καὶ oritur, optime euitatur, ſi ſublato κ, quod e ſequentis verſus adhaeſit initio ſcribatur οὐκ ἂν Cl. VALKENAR. *ad Phoeniſſ.* p. 284.)

vſ. 301. Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν κ. τ. λ.) Ψυχὴ pro Ζωὴ hic ponitur. Sic HOMER. Iliad. ί. v. 323, Ἀεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. vbi vide EVSTATHIVM. Hic autem locus inſigniter illud HOMERICVM vel exprimit vel imitatur, vel complectitur. Iliad. ί. vſ. 401.

> Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον· οὐδ' ὅσα φασὶν
> Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
> Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν
> Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς Ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
> Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
> Ληϊςοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα
> Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξάνθα κάρηνα.
> Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λῃϊςὴ,
> Οὐδ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

Quis haec audierit et HOMERVM non deoſculetur.

vſ. 309. Ἐχθρὰ-μητρυιὰ) Nouercae erga priuignos odium res nota. Hinc de diebus triſtibus et laetis dixit HESIOD. Ἐργ. 823. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλεν ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.

vſ. 326. Θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν) λέγειν πρὸ τούτου in hoc loco ponitur pro ὑπὲρ τούτου· πρὸ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ. Sic HOMERVS Iliad. θ'. v. 57. πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν. Πρὸ autem pro ὑπὲρ etiam vſurpatur v. 467. 648. 690.

Ibid. Οὐχ ἅζομαι) Miror neminem hactenus vidiſſe, quod οὐ χάζομαι perperam eſſet ſcriptum; praeſertim cum *Scholiaſtes* ex HOMERO citet ipſum verbum ἅζομαι Iliad. έ. vſ. 830. Μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα. Facillime autem ex eadem pronuntiatione hic de diuerſis error ortum habuit; quare et bifariam ſcriptum agnoſcere videtur *Scholiaſtes*, dum vtrumque exponit τὸ,

οὐχ

ἐχ ἄζομαι per ἐκ εὐλαβᾶμαι et τὸ, ἐ χάζομαι per ἐκ ἀπέρχομαι.

vſ. 331. Τόνδ' ἄνδρα) Δεικτικῶς ἀντὶ τᾶ, ἐμέ. Pronomina demonſtratiua elegantiſſime interdum accipiuntur de loquentis perſona. Ita interpretati ſunt critici illud *Comici: Tu ſi hic ſis aliter ſentias. Hic* hoc in loco, pro Ego, ὅδε vel ὅδ' ἀνὴρ, vt dicit EVRIPIDES. Nec is ſolus ſed et SOPHOCLES *in Oed. Colon.* v. 1323. Vbi *Polynices* petit a patre vt ignoſcat ſibi: Μῆνιν βαρεῖαν εἰκάθειν ὡρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ τᾶμᾶ πρὸς κασιγνήτα τισιν. it. paullo poſt vſ. 1467. *In Trachin.* v. 308. ad quos locos vide *Scholiaſten.*

vſ. 338. Στυγῶν) reddidi: *minus amans.* Vid. D. HEINSII Exercit. Sacr. Libr. III. Cap. 13. ad illud: εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ ἐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτᾶ, i. e. et ſecundo loco non habuerit etc.

vſ. 341. Στένειν πάρα) i. e. τὸ ςένειν πάρεςι· τὸ ςένειν vero pro ὁ ςόνος.

vſ. 346. Ἐξάροιμι) alias ἐξαίροιμι.

Ibid. Πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν) Vid. THEOPHRASTVM περὶ Φυτῶν Libr. IV. ἐν Λιβύῃ δὲ ὁ Λωτὸς πλεῖςος καὶ κάλλιςος.

vſ. 357. Εἰ δ' Ὀρφέως κ. τ. λ.) Hanc fabulam inter alios narrat APOLLODOR. Biblioth. I, 3. et ad v 968;

vſ. 361. Αὖ) (*Cod. MSC. Florentinus* legit ἄν. VALKENAR. *ad Phoeniſſ.* p. 148. b.)

vſ. 366. Σοὶ, τἀμὰ κ. τ. λ.) Olim legebatur Σοὶ, τάςδε θεῖναι πλευρὰς, ἐκτεῖναι etc. Quod vero in quarto loco Spondaeus ſic eſſet, ſequor librum *Heinſio-Scaligerianum*, qui πλευρὰ συνθεῖναι legit.

vſ. 375. Ἐπὶ τοῖςδε) ad verbum ſuper hac conditione. Ἐπὶ τᾶτοις λάμβανε hac conditione capias. Sed THVCYDIDES Libr. IV. αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τᾶτοις ἐγένοντο. Et XENOPHON Cyropaed. Libr. III, Καὶ ἐπὶ τᾶτοις ἔλαβον καὶ ἔδοσαν πάντες τὰ πιςά. EVRIP. Helen. v. 844.

vſ. 383. Οἱ προθνήσκοντες σέθεν) Sufficiet hic illos

illos versiculos ignorantiae arguere, qui calamis suis optimum poëtam denigrant, quoties feminam legunt de se loquentem, ac si vir esset; sed hoc in omni lingua, nedum graeca, vsitatum, quoties vna persona de se loquens plurali numero vtitur; tum enim et genus masculinum vsurpant. Cuius exempla non pauca apud Poëtam nostrum. ALCEST. vs. 541. *Admetus* cum ante dixerit feminam apud se mortuam, de eadem ait: τεθνᾶσιν οἱ θανόντες. Vid. HECVB. v. 511 MEDAE. vs. 853. 1241. ANDROM. 361. SVPPL. vs. 819. τοῖς τεκοῦσι pro matribus. Sic IPHIG. AVL. vs. 823. *Clytemnestra* loquitur Οὐ θαῦμα σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὓς μὴ πάρος κατείδες. Et TROAD. vs. 1244. 1245. Quin etiam chorus mulierum, ob numerum se masculum vocat non raro, vt ANDROM. vs. 421. Chorus Phthioticarum mulierum ait de se: Ὤικτειρ' ἀκούσας, quod et alibi obseruandum alias. Vid. ANDROMACH. vs. 894. praesertim vero IPHIG. TAVR. vs. 470. vbi στείχοντες pro στείχουσαι. Et vs. 726. vbi μολόντες pro μολοῦσαι. Nec hoc σχῆμα aliis Poëtis ignotum: in nobili enim illo NEOPHRONIS fragmento apud STOBAEVM Titulo XX. de Ira p. 107. Medaea de se loquens ait — μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά.

vs. 393. Μαῖα) κυρίως ἡ ὀμφαλοτόμος καὶ ἡ παρεστῶσα ταῖς ὠδινούσαις καὶ ἁπλῶς πᾶσα γυνὴ πρεσβυτέρα κατὰ προσφώνησιν. Καταχρηστικῶς δὲ ἡ Μάμμη καὶ Μήτηρ μάλιστα κατὰ προσφώνησιν τῶν παιδίων, ὡς ἐνταῦθα, κἂν νεωτέρα τὶς ᾖ. Ex EVSTATHIO haec addidi.

vs. 405. Καὶ σφῶ) Quare σφώ, cum ponatur pro σφῶϊ, non circumflectatur, nec habeat ἰῶτα subscriptum, vid. EVSTATH. *in* HOMERVM, fol. 153. lin. 41. vsque ad 154. lin. 2.

vs. 408. Μακρὸν φίλης, Ματέρος στερηθεὶς) Haec verba vncinis inclusa addidi ex meis, ad lacunam implendam, ratione metri et poëtae sensus habita. In *Aldina*

dina editione nulla omnino defectus nota cernitur; licet agnoscendum, si recta sit carminum distributio, nonnihil desiderari. Quare CANTERVS, qui rationes versuum penitius introspexit, licet haud semel et ipse lapsus, notauit mutilationem quarti huius Antistrophae versus, et absentiam quinti. Nos defectum suppleuimus, non vt fraudi sim Lectori, sed vt locum omni dubitatione purgem. Nec mea cum *Euripidaeis* misceri cupio, quare et vncinis separata pono. Cum codicibus non licet, coniectura illum volui quoquo modo sarcire.

vs. 410. Σύγκασι κόρα) Quia SCAPVLA legit iunctim συγκασικόρα, ita distinguendum moneo. Σύγκασις autem a κάσις, frater vel soror, hinc κασίγνητος, κασιγνήτη, et κόρα addita sororem designat. EVMELVS autem sororem suam alloquitur PERIMELEN, quae muta est persona in hac fabula.

vs. 422. 'Αλλ' ἐκφορὰν) De verbo ἐκφορᾶς et de Mortuorum elatione vid. IOH. KIRCHMANN de funeribus Rom. L. II, Cap. I.

vs. 427. Κουρᾷ ξυρήκει) de hoc more, nimirum vt lugentes raderentur vid. IO. KIRCHMANN. de funerib. Rom. II, 13. 14. Hinc ACCIVS *in Amphitryone* apud NONIVM — — *sed quaenam haec est mulier funesta veste, tonsu lugubri?* Hinc et *Prouerbium* — Ξυρεῖν ἐν χρῷ — Παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἀπτομένων, λεγομένη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. Vid. plura de his apud eundem Τυμβόγραφον II, 14. de crinibus autem mortuo oblatis, eundem II, 15.

vs. 426. 427. Πένθος — — στολῇ) (Hoc distichon *Codex MSC. Florentinus* aliter legit, nimirum:

Πένθους (pro Πένθος) γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω (male θέλω MSC.)

Κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις.

Vox μελάγχιμος occurrit quoque PHOENISS. vs. 375. RHES. v. 962. ap. AESCHYL. CHOEPH. v. 9. Cl. VALKENAR. *ad* PHOENISS. p. 135. a.)

 vs. 428.

vſ. 428. 429. Τέθριππα — Φόβην) HERODOTVS libr. IX. memorat, Perſas audita Maſiſtii caede; ſeipſos et equos et iumenta totondiſſe, quod et alias Mardonium ipſum in luctu feciſſe memorat idem Auctor. Quin et Alexandrum M. equos ſuos totondiſſe in Hephaeſtionis funere; et Thebanos, mortuo Pelopida, PLVTARCHVS memorat. Vide ſaepius laudatum KIRCHMANNVM de funeribus II, 14.

vſ. 430. Σελήνας) Lunas, i. e. menſes, quia menſes lunari curſu veteres metiebantur. Hinc DIONYSIVS AFER.

— — — Οὐκ ἂν ἐκείνην
Νῆσ' περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης.

"Ο ἐςιν, ἐπὶ μῆνας τρεῖς inquit EVSTATHIVS.

vſ. 437. Οἰκετεύοις) Ita optime legit vir Clar. IACOBVS DVPORTVS, Graece olim Linguae in Academia noſtra Cantabrig. Profeſſor; hunc autem illi merito honorem exhibemus, quod ſolus inter tot doctiſſimos homines hoc vidiſſe viſus eſt. 'Οικετεύω autem et οἰκετεύομαι ab οἰκέτης, et οἰκετεύεται, συνοικεῖ HESYCH. *et* PHAVORIN. Certe ἱκετεύοις, quod prius obtinebat, nullum hic locum habere poteſt, vt facili deflexione potuit ab οἰκετεύω corrumpi.

vſ. 442. 'Αχεροντίαν) Alias 'Αχερασίαν vt *Scholiaſtes:* eodem recidit.

vſ. 448. Κυκλὰς) Ita cum IO. SCALIGERO *et* HEINSIO lego vt cum ὥρα concordet. NONNVS ſaepe Κυκλάδος ὥρης et Κυκλάδες νῆσοι ap. ISOCRATEM, PLVTARCHVM aliosque.

Καρνείᾳ μηνὸς) i. e. Menſis, qua Καρνεῖα celebrabantur: Carneia autem erant feſta Apollinis apud Spartanos, in quibus Terpander Lesbius primum vicit. Vnde CALLIMACH. *in Hymn. ad Apollinem. v.* 72.

Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τόδε πρώτιςον ἔδεθλον
Δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατον γε μὴν ἄςυ Κυρήνης,

Vid. MEVRSIVM de feriis Graeciae Libr. IV. EVSTATH.

ad

ad HOMER. Il. ω. in ipſo fine fol. 1376. lin. 45. et ATHENAEVM *Deipnoſoph.* Libr. IV. Cap. 9. Libr. XIV. Cap. 9. Tempus autem vernum, quo haec feſta celebrata erant, vt hic Καρνείη μηνὸς ὥρα vocatur, ita CALLIMACHO Καρνειάδες ὧραι eiusdem hymni vſ. 87. Τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι. Erat autem is Menſis Θαργηλιὼν dictus Athenis, Καρνεῖος vero Cyrenaeis, idem cum Romanorum Aprili; cuius ſeptimo die hoc feſtum incepit, et per nouem continuos dies celebrabatur exiſtente Plenilunio. Vid. HOSPINIANVM de origine feſtorum Libr. II. Cap. 13. Titulo Καρνεῖα ἱερά. Aliis autem reſpondet hic menſis Μεταγειτνιῶνι Athenienſium vel Iunio, vti PLVTARCHVS in Nicio. Vid. I. MEVRSII Miſcell. Laconica Libr. III. Cap. 8. Apollo autem Καρνεῖος cognominabatur a Carno, nobili vate, Iouis et Europae filio. ID. Lacon. IV, 15. Vide plura de hac re ap. CAEL. RHODIGIN. Antiquarum Lect. IX, 8. Muſica autem certamina Lacedaemone agi ſolita et Athenis notius eſt, quam vt hic probemus. De Deliacis choris et huiusmodi certaminibus vid. THVCYD. Libr. III. fol. 117. Notandum autem, pium poëtam non hic minus aequum hoſtibus Spartanis eſſe, quam Athenienſibus ſuis; vtrosque enim ob Poëticae et Muſicae ſtudium pariter laudat.

v. 467. Πρὸ παιδός) Vid. ſupra ad v. 326.

v. 477. Κιχάνω) τὸ κι in κιχάνω ſemper apud HOMERVM corripitur; ſed hic praeter morem producitur ob aſpiratum χ ſequens. Idem HELEN. vſ. 603. obſeruatur: Μενέλαε, μαςεύων σε κιχάνω μόλις. Vide ad vſ. 1137.

vſ. 482. Τῷ συνέζευξαι πλάνῳ) ὁ πλάνος in hoc loco idem, quod ἡ πλάνη, quomodo etiam SOPHOCLES *in Oedip. Colon.* vſurpat. Alias idem eſt quod πλάνης quomodo et HORATIVS vtitur.

vſ. 483. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομ. μέτα) De his hominiuoris et equis et Domino eorundem ab Hercu-

le

le victo, alias ita EVRIPIDES nempe HERC. FVR. vſ. 380. Τεθρίππων τ' ἐπέβα καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους Διομήδεος, αἳ φονίαισι φάτναις ἀχάλιν' ἐθόαζον, κάθαιμα σῖτα γένυσι χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι δυσξράπεζοι. Huc autem refer PALAEPHATVM περὶ Ἀπίστων, capite περὶ Ἀλκήστιδος et APOLLOD. Biblioth. I, 5, 8.

v. 498. Ἄρεος, ζαχρύσου) in hoc verſu neceſſe eſt vt τὸ ζα ſit breue, ſicut in ζάθεος, ζάχολος, ζαμενής, nihil enim impedit το χρ, quod ſequitur.

vſ. 502. Λυκάονι) de *Lycaone Arcade* ſatis nota hiſtoria vel ex OVIDIO et *Schol.* EVR. *ad* OREST. v. 1646. De *Lycaone hoc* Martis filio ab Hercule occiſo nil legitur. Lycaon certe Nilei filius, Neſtoris frater, dum Hercules Pylum expugnaret, ab eo occiſus memoratur. *De Cygno* Martis filio, vid. HESIODVM *in Scuto.*

v. 504. Συμβαλών) Alii legunt συμβαλῶν de futuro enim dicitur.

vſ. 509. Περσέως τε) Ζεὺς ἐκ Δανάης Περσέα ἐγείνατο· οὗτος Ἀλκαῖον. ἐξ οὗ Ἀμφιτρύων ὁ ἀνὴρ τῆς Ἀλκμήνης, καὶ Ἠλεκτρύων ὁ πατὴρ αὐτῆς. ἐξ ἧς καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ὁ Ἡρακλῆς.

vſ. 511. Εὔνουν) Codex Florentinus legit εὔνουν δ' ὄντα σ' ἐξεπ'.

vſ. 532. 533. Ὀθνεῖος) pro ὀθνεία, maſculinum attice pro feminino. Sic *in Hecuba* v. 150. ὀρφανὸν pro ὀρφανὰν et *Androm.* v. 711. στεῖρος pro στεῖρα.

vſ. 535. Ὠρφανεύετο) Haec vox occurrit ſupra v. 163. 297.

vſ. 535. Φεῦ) In Scanſione το Φεῦ omnino otioſum eſt reputandum, vt plus centies apud hunc poëtam videre licet, vbi Φεῦ quaſi coaleſcit cum ſequenti voce eadem prorſus ratione, ac apud HOMERVM Ἦ οὐκ οἶδ' — Item *Iliad.* ί. vſ. 553. Ἦ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν κ. τ. λ. THEOCR. Idyll. έ. v. 116. Ἦ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼν κ. τ. λ. EVRIPID. HECVB. v. 55. 864. 1116.

vſ. 541.

vſ. 541. Τεθνᾶσι οἱ θανόντες) de femina loquens in plurali, maſculinum ponit. Vid. ad vſ. 383.

vſ. 546. Ἐξωπίας) *Scholiaſt. ad Medaeam* v. 624. ἀντὶ τȣ̃, ἀφεστηκότας τῶν δωμάτων, ἔξω τῶν ὀφθαλμῶν τȣ̃ οἴκȣ ὄντας.

Ibid. Ἡγȣ̃ σὺ) Ταῦτα πρός τινα τῶν ἀναγκαίων λέγει. Τὸ δὲ ἐφεξῆς· ἐν δὲ κλήσατε, πρὸς τȣ̀ς ἄλλȣς τῶν θεραπόντων.

vſ. 553. Σφὲ) pro μιν et hoc quidem hic loci pro αὐτὸν, aliquando etiam αὐτήν. Quod et aliis poëtis vſurpatum et EVRIPIDI in his locis, OREST. vſ. 29. PHOENISS. 1651. MEDAEA v. 33. 806. 944. 1296. HIPPOLYT. vſ. 893. ALCEST. v. 16. 20. 105. 147. 198. DVPORTVS ergo male in ſuo codice ſcribit σέ. Liber item *Heinſio - Scaligerianus* peius in hac re legit σφώ, quum de Hercule dicatur, et σφὼ duale ſit: σφὲ autem pro αὐτὸν ſcribitur, vt plus centies a poëtis vſurpari facile probarem; niſi loci ſupra citati ſufficerent. OVIDIVS huius Carminis mentem ita exprimit Triſt. Libr. V.

Turpius eiicitur, quam non admittitur hoſpes.

vſ. 578. Χαρᾷ μελέων) Miror, quid CANTERO hic in mentem venerit, qui mauult χάρων τε λέων. Quid χάρων ſit neſcio; de Leonibus autem poëta paullo poſtea; quare inepta emendatio valeat; cum ſenſus ſit commodus ſatis. Nec tamen neſcio, alibi apud EVSTATHIVM, vbi χαροποί τε λέοντες explicat, τὸ χάρων dici eſſe epithetum Leonis, ex Rhetorico (neſcio quo, nec enim *Harpocration* agnoſcit) Lexico, vnde HESYCH. χάρων, ὁ λέων ἀπὸ τῆς χαροπότητος. Sed id dictionis EVRIPIDI et eius aeui poëtis haud notum. Quod ſi AEMIL. PORTVS λεόντων ἃ δαφοινὸς ἴλα tribus abhinc verſibus vidiſſet, non tam auide in CANTERI ſententiam abiiſſet, et neſcio quid monſtrum dictionis Euripidi temere affinxiſſet. Nec magis placet χάρωψ libro *Heinſio-Scaligeriano* notatus. Sic explicerem hunc locum:

καὶ Λύγκες καὶ αἱ λεόντων ἀγέλαι κηλέμενοι ὑπὸ κιθάρας Ἀπόλλωνος καὶ διὰ χαρὰν τὴν ἐκ τῶν μελέων καὶ μεσικῆς θεῷ τιθασσευόμενοι συνεβόσκοντο βοῶν δίκην.

vſ. 580. Ὄθρυος) *Othrys* mons Theſſaliae apud poëtas notiſſimus. Hanc vero Antiſtrophen ex Buchanani verſione ornatam adiicere volupe eſt:

Quin et verſicolorum
Lyncum turba, ſuauibus
Emollita modis, gregi
Iunxit intrepido latus.
Armentumque Leonum,
Venit fuluicomantûm
Ex Othru nemoroſo.
Ad tuae ſtrepitum lyrae
Applauſit maculoſus
Pictorum hinnuleûm chorus
Pernici pede deſerens
Abietum alticomum nemus
Docto carmine concitus.

vſ. 590. Βοιβίαν λίμναν) *Boebe* Theſſaliae ciuitas et *Boebea* lacus Theſſaliae iuxta Oſſam montem. LVCAN. libr. VII. v. 176.

Ire per Oſſeam rapidus Boebeida ſanguis.

Item HESIODVS

Νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

HOMERVS autem expreſſius Pheras et Boeben et Boebeam paludem memorat, quod ibi Admetus regnaret Iliad. β'. v. 710.

Οἱ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφυρὰς καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος· τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε, δῖα γυναικῶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Videſis de hac re STRABONEM Libr. IX. et PLIN. L. IV. Cap. 8. 9. De commodo autem ſenſu huius Strophae videſis CASP. STIBLINI notas ad vſ. 589. Senſum ego

ego hunc esse puto: καὶ τῆς ἀροσίμα καὶ πεδινῆς αὐτῦ ὅρον τίθησι ὁ Ἄδμητος αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν, τῇ μὲν ἀμφὶ δύσιν, τῇ δὲ, δηλονότι κατ' ἀνατολὴν, κράτος ἔχει ἐπὶ ἀκτὰν δυσορμον καὶ ἀλίμενον Ἀιγαία πόντυ. Ἔςι δὲ μετάβασις προσώπυ ἀπὸ δευτέρυ εἰς τρίτον, οἷον παρ' Ὁμήρῳ Ἰλιάδ ρ. (v. 248.) Ὦ φίλοι, οἳ παρ' Ἀτρείδαις δήμια πίνυσιν.

vs. 594. Αἰθέρα) GVIL. CANTERVS legit, nescio quare, ἐσχάραν.

vs. 604. Θράσος) Ita lego metri causa, reiecto, quod olim obtinuerat, θάρσος, nec enim apud Tragicos τὸ θράσος semper in sequiori sensu vsurpatur; nec τὸ θάρσος in laudato. Ita enim MED. v. 469. Οὔτοι θράσος τόδ' ἐςὶν, ὐδ' εὐτολμία. Quare male ibi *Schol.* Euripidem sugillat, cum ea distinctio, (quam tamen idem ibidem bene obseruat inter θράσος et θάρσος) non sit poetis nimis religiose notata.

vs. 626. Ἡμᾶς πιτνῦντας) τὸ πι communis est syllaba, vt v. 614. et 620. τὸ τε in τέκνον. Sic et *Phoeniss.* vs. 19.

Χαῖρε, κἂν ᾅδυ δόμοις) Hic EVRIPIDES animae immortalitatem agnoscit. Ita enim ISIDORVS PELVSIOTA Libr. IV. Epist. 125. Πῶς δὲ Εὐριπίδης, ὃν σοφὸν εἶναι ὁρίζετε, ἔφη, κἂν ᾅδυ δόμοις εὖ σοι γένοιτο.

vs. 628. Λύειν) i. e. λυσιτελεῖν. Λύειν singulari significatione hic vsurpatur, quod in vulgaribus lexicis notari debuit. HESYCHIVS ad hunc locum respexit: Λύει, λυσιτελεῖ, ἀδημονεῖ. et PHAVORINVS: λύει, ἀντὶ τῦ λυσιτελεῖ. Nec mirum: τὸ λύει enim simpliciter pro τέλη λύει ponitur, quod pro λυσιτελεῖ a SOPHOCLE ponitur, vt ἰσοδυναμῦν ῥῆμα, in OEDIPO TYR. vs. 324. — ἔνθα μὲν τέλη λύει φρονῦντι — SCHOL. διαλελυμένως δὲ εἶπε, τέλη λύει ἀντὶ τῦ λυσιτελεῖ. Idem quoque *Electra* vs. 1008. Λύει γὰρ ἡμᾶς ὐδὲν, ὐδ' ἐπωφελεῖ. Similiter facit EVRIPIDES MED. vs. 566. 1362.

vf. 629. Οὔτ' ἦλθες) huc refer illud Admeti dictum fcolium, quod extat apud EVSTATHIVM *in* HOMERVM fol. 326. lin. 39. Ἀδμήτου λόγος· ὦ 'ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις. Quae Admetus contra hanc patris Pheretis focordiam dixiffe creditur.

vf. 636. Τοῦδε σώματος πατήρ) Dicitur τόδε σῶμα δεικτικῶς pro ἐγὼ, vt faepe alias, et HERACLID. v. 91. ἐν γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε, i. e. ἐγὼ, Iolaus de fe loquitur. Item eiusdem fabulae v. 529. Ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε. Macaria de fe loquitur: Ducite me, vbi hoc meum corpus mori oportet, quia facrificio erat deftinata. Vid. fupra ad vf. 331. et infra ad v. 690.

vf. 643. Ὅσθ' ἡλίκος) DVPORTVS legit ὁ τηλίκος δ', non inepte, nifi ἡλίκος idem valeret. Mallem tamen ὃς τηλικας.

vf. 645. Τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς) πρὸ in hoc loco pro ὑπὲρ. vid. fupra ad huius fabulae v. 326. et 467.

vf. 658. Ἀτιμάζοντα) alias ἀτιμάζων τὸ σόν.

vf. 659. Αἰδόφρων) ab αἰδὼς et φρὴν, et eft vox Euripidi fere propria, nec inelegans tamen.

vf. 661. Ἠλλαξάτην) (Cl. VALKENARIVS *ad Phoeniff.* p. 440. in ἠλλάξατον mutandum effe cenfet.)

vf. 669. Μάτην ἂν οἱ γέροντες) Hic locus optime adumbratur ex illo AESOPI apologo, quo Mors ad miferum quendam et aerumnofum fenem vocata, cum praefto adeffet, rogatur, vt illi fubleuare dignetur in humeros grandem lignorum ftruem.

vf. 676. Ἐλαύνειν) (*E codice Florentino* reponendum eft ἐλαύνων. Cl. VALKENAR. *ad Phoeniff.* p. 572.)

vf. 690. Τοῦδ' ἀνδρὸς) δεικτικῶς, ἀντὶ ἐμοῦ. Vid. fupra v. 331.

Ibid. Πρὸ σοῦ) i. e. ὑπὲρ σοῦ. vid. ad v. 326. 646.

vf. 691. Χαίρεις ὁρῶν φῶς) Huc refer ARRIANI *Epicteteorum* II, 22. Ἐρεῖς τὰς φωνὰς τὰς τοῦ Ἀδμήτου

μήτε πατρός. Χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ἐ χαίρειν δοκεῖς; Θέλεις βλέπειν φῶς; πατέρα δ' ἐ θέλειν δοκεῖς; Quorum vltimum verſum puto ab Arriano per luſum additum, nec enim in Euripidis exemplaribus occurrit, et eſt ταυτολογία hoc auctore non digna.

vſ. 695. Καὶ ζῆς) Vel ζῆς ſcribe pro ζᾶς, quod pro ζάεις; vel ζῆς a ζῆμι, vnde et ζῆ et ζῆθι in imperatiuo.

vſ. 697. Ψέγεις) in *Cod. Florentino* ſcribitur λέγεις. Cl. VALKENAR. *ad Phoeniſſ.* p. 72. b. fin.)

vſ. 718. Οὔτι) Schol. legit ἤτοι melius.

vſ. 719. Φεῦ) τὸ Φεῦ hic extra carmen eſt, vel in ſcanſione ante τὸ εἰθ' coaleſcit μονοσυλλάβως, vt iam ſupra notaui.

Ἀνδρὸς τοῦδ') δεικτικῶς ἀντὶ ἐμοῦ, vt iam dictum eſt.

vſ. 763. Τῶδ') δεικτικῶς pro ἐμοί.

vſ. 741. Ὦ σχετλία, τόλμης γενναία) Ludit hic GV. CANTERVS Var. Lect. VIII, 5. qui dicit τόλμης ſcribi debere τολμῆς et poni pro τολμήεις, eodem modo ac τιμῆς pro τιμήεις HOMERO. At id is non dicet, qui ſciat τολμήεις ad mulierem non pertinere, et quod ἕνεκα ſubaudiatur; vt ſit Alceſtis γενναία ἕνεκα τόλμης, ἣ ἐτόλμησε θανεῖν ὑπὲρ Ἀδμήτε.

v. 756. Ποτῆρα κίσσινον) In CYCLOPE v. 389. dicitur σκῦφος κισσοῦ.

vſ. 757. Πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ) Vinum nigrae matris. Latina verſio ante addidit, i. e. terrae; ſed nos poëtae mentem aſſecuti, ſcripſimus i. e. Vitis; nam et ANACREON dixit: Γόνον ἀμπέλε τὸν οἶνον. SCHOLIASTES μητρὸς exponit τῆς ἀμπέλε. Simile quid PLAVTVS de vino meraco dixit, vt matre fuerat natum. Vid. IAC. NICOLAI LOENSIS Miſcell. Epiphill. I, 15.

vſ. 765. Ἐσιὼ ξένον) De voracitate Herculis haec olim EPICHARMVS *in Buſiride*, apud Athenaeum Deipnoſ. Libr. X. init. p. m 411.

Πρῶτον μὲν, αἴκ' ἐσθίοντ' ἴδῃς νιν, ἀποθάνοις.

 Βρέμει

Βρέμει μὲν ὁ Φάρυγξ ἔνδοθ', ἀρχθεῖ δ' ἁ γνάθος,
Ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγεν ὁ Κυνόδων,
Σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' ὤατα,
Οὐδὲν τετραπόδων ἧττον.

vſ. 783. Καὶ ἐςὶ θνητῶν) Haec ita expreſſit HORATIVS Carm. IV, 7.

Quis ſcit, an adiiciant hodiernae craſtina ſummae
Tempora Dii ſuperi?

vſ. 785. τὸ τῆς τύχης) Idem HORATIVS et haec expreſſit Carm. III, 29.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginoſa nocte premit Deus, etc.

Item. Quid ſit futurum cras, fuge quaerere, et
Quem ſors dierum cunque dabit, lucro
Adpone, nec dulces amores
Sperne etc.

vſ. 795. Τύχας) alias πύλας. Vid. *Schol.* Sed mihi non omnino placet; licet in Codice *Heinſio-Scaligeriano* quoque ita notetur et v. 829. digito notetur, quaſi conferendi gratia: Verſu enim praedicto aperte de limine ſupergrediendo loquitur poeta. Hic vero in eodem nunc erat conclaui, vbi Hercules diſcubuit; quanquam forte e longe ſtaret ad fores, vt legenti facile apparebit.

vſ. 796. Οθ' ἕνεκα) Horum vocabulorum alterutrum redundat; Synonyma enim ſunt et ἐκ παραλλήλε poni Grammaticis dicuntur; eleganter tamen Atticis vtraque ſimul vſurpantur. Ita SOPHOCL. *Electr.* v. 46. Ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς, ὅθ' ἕνεκα τέθνηκ' Ορέςης. Et EVRIPID. HELEN. vſ. 597. Ἑλένη προσφερὴς ὅθ' ἕνεκα εἶ. Eodem modo dictum volunt τυχὸν ἴσως, et δεύτερον αὖθις.

vſ. 798. Πίτυλος σκύφε) Πίτυλος ſignificat proprie *quemlibet motum, continuum praeſertim ac intenſum,* ſpecialiter συςροφὴν χειρῶν *micationem manuum,* ψόφον ὑδάτων καὶ καταφορὰν ὑδάτων, *ſtrepitum et defluxum aqua-*

aquarum, item apud Pugiles, τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν; *vulnerum per vices inflictiones;* apud Nauticos vero, τὸ πρὸς κέλευσμα ἐλάσαι, *remos ad celeusma mouere*, vti nos docet HESYCHIVS. Πιτυλος σκύφυ ergo nihil aliud eſt, quam *libera compotatio*, quod tamen alii ad κότταβον referunt.

Μεθορμιεῖ) pro εὐδιάθετον ποίησει, metaphora a nauibus in portum deductis, vbi quieſcunt.

vſ. 802. Ὁ βίος — ξυμφορά) Huc refer illud MARTIALIS Libr. VI, Epigr. 70. v. 7.

At noſtri bene computentur anni;
Et quantum tetricae tulére febres,
Aut languor grauis, aut mali dolores,
A vita meliore ſeparentur:
Infantes ſumus et ſenes videmur.
Aetatem Priamique Neſtorisque
Longam qui putat eſſe, Martiane,
Multum decipiturque falliturque,
Non eſt viuere, ſed valere, vita.

Item SENEC. Epiſt. 99. Ex hoc tam exiguo temporis ſpatio, quod aetatem vocamus humanam, quantum lacrymae, quantum ſollicitudines occupant? quantum mors, antequam veniat, optata; quantum valetudo, quantum timor, quantum teneri aut rudes, aut inutiles anni? Dimidium ex hoc edormitur. Adiice labores, luctus, pericula, et intelliges, etiam in longiſſima vita minimum eſſe, quod viuitur.

Ibid. ὁ βίος) (*Cod. Florentinus* teſte Cl. VALKENARIO legit: ὀυ βίος ἀληθῶς ὁ βίος.)

vſ. 810. Οὐκ ουν· ὀθνεῖυ κ. τ. λ.) (*Cod. Florent. MS.* hunc verſum ſic recte ſcriptum exhibet: Οὐ χρῆν μ' ὀθνεῖυ γ' ἕνεκ εὖ πάσχειν νεκρῦ. Cl. VALKENAR. *ad Phoen.* p. 353.)

vſ. 817. Οὐκ ἦλθες — Πένθος γὰρ ἡμῖν) Videtur poëta ſibi contradicere, quum MED. v. 190. dixit Lyram et Carmina luctui magis accommoda, quam conuiuiis;

uiuiis; haec enim etiam fine illis laeta fatis et feftiua, dolores autem magis egere tali folamine. Sed vtraque res habet fuos defenfores, nec fibi contradicit, fed aliud fieri fatetur, aliud fe velle ait, et ipfe alias eleganter affirmat, quod de rebus fingulis diuerfos fermones facile poteft ingeniofus homo inftituere,

'Ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
'Αγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

Quare IOACH. CAMERARIVS fruftra fe exercet, at docte tamen dum harum diuerfarum opinionum caufam fubtiliter quaerit.

vf. 835. 'Ορθὴν παρ' οἶμον — τύμβον κατόψει) Ita VARRO Romanorum doctiffimus de Ling. Lat. L. IV. Monumenta, quae in fepulchris, et ideo fecundum viam, quo praetereuntes admoneant et fe fuiffe et illos effe mortales.

vf. 872. Πρέβα κ. τ. λ.) Haec omnia lamenta funt, vt ego notaui, Admeti; caetera Chori; et ita fua manu DVPORTVS recte notauit, et ante illum liber *Heinfio-Scaligerianus.*

vf. 878. Ἐμνήσας) Referuntur haec ad verfum 875. τὰν νέρθεν ἐδὲν ὠφελεῖς et ad vf. 876. τὸ μή ποτ' εἰςιδεῖν σὴν ἄλοχον, λυπηρόν. Ita SOLONEM locutum aiunt. Πρὸς τὸν εἰπόντα· 'Αλλ' ἐδὲν ἀνύττεις (δακρύων τὸν παῖδα τελευτήσαντα) δι' αὐτὸ δὲ τῦτο δακρύω, ὅτι ἐδὲν ἀνύττω. DIOG. LAERT. in Solon. I, 2, 16.

vf. 887. 'Εξὸν ἀτέκνοις) alias ἀτέκνες et ἀγάμες Schol. 'Εξὸν abfolute ponitur pro ἐξόντος; ita etiam παρὸν, ἐνόν.

vf. 948. Κλαίει) AEMIL. PORTVS mauult κλαίῃ, quia ἐσίδω et ςένωσιν funt eiusmodi. Sed non mutationis ideo opus eft. Hic enim eft fenfus, quum afpiciam etc. liberi autem interea plorant, quumque famuli dominam lugeant. Nonnulli tamen legunt ςένεσιν quoque, et ita liber *Heinfio-Scaligerianus.*

vf. 952.

vſ. 952. ἐξανέξομαι) (*Codex Florentinus* teſte Cl. VALKENARIO legit: ȣδὲ γὰρ ἀνέξομαι.)

vſ. 962. Ἐγὼ καὶ διὰ Μȣ̃σας). Hic locus totus, prior nimirum Strophe et Antiſtrophe citatur a STOBAEO in Excerpt. de rerum natura tit VIII. Non poſſum HVGONIS GROTII elegantem huius loci Verſionem huc non adiicere.

Muſarum ſacra dum iuga
Sublimi pede peruolo
Diſcendique cupidine
Sermones varios ſequor;
Nil viſum mihi fortius
Quam ſpectanda trabalibus
Clauis dura Neceſſitas.
Nil contra medicamina
Profunt, quae Rhodopeiis
Inſcripſit tabulis ſagax
Facundi manus Orphei:
Nil contra auxilii ferunt
Herbae, quos docuit ſuum
Phoebi cura Machaonem,
Germanumque Machaonis
Humanum miſerans genus.
Nullus tam rigidae Deae
Delubris aditus datur:
Non altaria viſere eſt:
Vnam non prece ſupplice
Non eſt vincere victimis.
Ah! Tu ne grauior mihi
Poſthac aduenias, precor,

Quam te sensimus: hactenus
Tu perducis ad exitum
Quicquid Iupiter annuit:
Tu ferrum sine vi domas,
Montes quod Chalybum creant:
Stat sententia. Nullus est
Decretis rigidis pudor.

vs. 965. Ἀνάγκης) Ἀναγκαίαν τῶν γεννητῶν καὶ τῆς πάσης ὕλης ἀνακύκλησιν δηλοῖ ὁ σοφώτατος ποιητῶν. Vid. D. IAC. WINDET de Vita functorum statu Cap. 2.

vs. 968. Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς.) Videtur ORPHEVS incantationum libros scripsisse primus et morborum remedia et amuleta docuisse. *De Orphei oraculo* vide IVL. CAES. BVLENGERI de Oraculis et Vatibus. Libr. I. Cap. 118. 128.

vs. 981. Δαμάζει σὺ βίᾳ) Ita liber *Heinsio-Scaligerianus*, et CANTERVS Nouar. Lect. IV, 19. recte, pro δαμάζεις οὐ βίᾳ. Tum vero Carmen illud GROTII, quod huic loco respondet, *Tu verbum sine vi domas*, quod prius obtinebat, hoc modo licet proferre, *Ferrum vis tua perdomat.*

vs. 989. Φθίνουσι) Priorem habet breuem. De qua re vid. supra ad vs. 56.

vs. 997. Τύμβος) Ita quidem rectissime habet toties laudata *Aldi* editio; quod si CANTERVS et AEMILIVS probe considerassent, aut despectui non habuissent, non tot illi nugas de νομίζεσθαι et τύμβου et τύμβον (si diis placet) neutrius generis et de τὶς subauditio ne frustra protulissent. HEINSII liber toties a me laudatus τύμβος legit. Item DVPORTVS. Est autem subiectum, et χῶμα praedicatum; vel etiam per Appositionem fit.

vs. 1021.

vſ. 1021. Θρηκὶες) Lego θρηκίες metri cauſſa, cum olim Θρῄκας legebatur. Liber *Heinſio-Scaligerianus* Θρῄσσας legit.

vſ. 1025. Πολλῶν δὲ μόχθων) Subaudi μετὰ, vel lege cum Schol. πολλῷ δὲ μόχθῳ, addito γ ad hiatum vitandum.

vſ. 1026. Εὑρίσκω) ἀντὶ τοῦ εὕρηκα, ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχομένου.

vſ. 1028. Ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια, λαβὼν) Inter praemia fortibus viris deſtinata, memorantur veteribus tripodes, boues, equi, feminae, Lebetes, arma, aes, ferrum, aurum, et argentum, dein coronae, vt ex HOMERI *Iliad.* 21. ex VIRGILIO et aliis conſtat. Horum autem praecipua erant boues ad ſacrificia et epulas, et mulieres formoſae, ad miniſteria et contubernium. Equi erant in ſecundo loco habiti, vt vel ex hoc ipſo patet loco, τὰ γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι, et τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα νικῶσι, βουφόρβια, γυνή τε κ. τ. λ.

vſ. 1055. Βύσας) DVPORTVS, CANTERO praeeunte, legit βήσας non male; ſed βύσας ſatis apte legi poteſt: quare nihil hic mutamus. Βύσας, πλήσας, φράξας, HESYCHIVS, idem et PHAVORINVS.

vſ. 1056. Καὶ πῶς ἐπεισφρῶ) Φρέω, φρῶ, vnde ἐκφρῶ, εἰσφρῶ et ἐπεισφρῶ per tranſpoſitionem ἀπὸ τοῦ φέρω natum videtur, vel potius per ſyncopen a φορέω. Certe φρέω vox attica eſt, et vbi occurrit, ſemper ſignificationem habet τοῦ φέρω, φορέω, et φέρημι. Alii autem dicunt φρῶ, et φρῆμι pro προέω et προίημι. Hinc προιῶ, ὅθεν γενέσθαι φασὶ πρῶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς τὸ φ φρῶ, ὅθεν φρημὶ καὶ φρὲς καὶ εἴσφρες, vt θές. De qua re videſis GV. BVDAEI Comment. Lingu. Gr. p. 350. ARISTOPH. VESP. ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν. DEMOSTH. *in Leptin.* εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. EVRIPIDI frequens

 eſt

est haec vox, occurrit *Electr.* vs. 1033. HERCVL. *fur.* 1267. etc.

vs. 1063. Προσήϊξαι δέμας) AEM. PORTVS hic videtur dubitare de hoc verbo, quanquam agnoscat thema προσείκω vnde προσεΐγμαι cum suo autem augmento, quod ille per figuram soluit προσήϊγμαι. Cum haec vox sit familiaris et nota et HOMERO vsurpata *Odyss.* δ'. vs. 796. seqq. — Δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί. Sine augmento vero pluries, vt *Il.* ά. 104. ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. Haec ego praeteriissem, (minuta enim sunt) nisi ille, quasi animus dubius προσαΐσσω addidisset.

vs. 1068. Κατεῤῥώγασιν) a ῥήσσω, ἔῤῥωγα Attice; eleganter de lacrymis vsurpatur et fontibus.

vs. 1069. Ὡς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ) Γεύομαι pro πάσχω. Ita *Hecuba* vs. 375. Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν, Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ. Sic AESCHYLVS in τοξότισι· νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη. Sic et *Sacrae Litterae* loquuntur, *Hebr.* II, 9. τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

vs. 1078. Ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν) Hanc sententiam *Dio Cassius* mutuatur ab Euripide L. XXXVIII. ῥᾷον παραινέσαι ἑτέροις ἐστὶν, ἢ αὐτὸν παθόντα καρτερῆσαι. *Thales* rogatus, Τί χαλεπώτατον, γνῶναι ἑαυτόν, ἔφη· τί ῥᾷστον, ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι.

vs. 1100. Λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι) hanc figuram vsurpat et ARISTOPH. *Acharnens.* v. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Vtrisque praeiuit HOMER. *Iliad.* έ. vs. 593. Δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος. Vnde et θυμοδακὴς *Id. Odyss.* θ'. v. 185. Eiusdem

dem generis est Δακέθυμος ἄτα, δηξίθυμος ἄλμη *Athenaei* et *Aeschyl. Agamemn.* v. 752.

vs. 1102. Φεῦ) τὸ Φεῦ hic iterum extra Carmen est, quod iam saepe monui.

vs. 1108. Ποιεῖς) ποι syllaba communis est.

vs. 1111. Οὐκ ἂν μεθείην) (*Cod. Florent.* legit: Οὐκ ἂν μεθείμην σοῖς γυναῖκα προσπόλοις. Perperam ibi μεθείμην pro μεθείην; recte σοῖς pro τὴν. Cl. VALKENAR. *ad Phoeniss.* p. 189.)

vs. 1117. 1118. (Hi versus in *codice Florentino* sic leguntur; recte scripti:

Τόλμα· πρότεινε χεῖρα καὶ θίγε ξένης.

Α. Καὶ δὴ προτείνω, Γόργον' ὡς καρατόμῳ.

Facie scilicet auersa. Similiter τόλμα legitur in SOPH. PHILOCTET. 82. 482. ap. HELIODOR. IV, 173. ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θεασαμένη κεφαλὴν, τὴν ὄψιν ἀπέστρεφε Clar. VALKENAR. *ad Phoeniss.* p. 167.)

vs. 1123. Ὦ θεοὶ) τὸ θεοὶ μονοσυλλαβῶς in h. l.

vs. 1124. Λεύσσω) alias λεύσσων, sed λεύσσω melius, et ita DVPORTVS legit.

vs. 1125. Ἡ κέρτομός με θεοῦ) Hic quoque θεοῦ μονοσύλλαβον est, vt supra vs. 1123.

vs. 1137. Ὁ Φυτεύσας πατὴρ) In Φυτεύσας prior syllaba praeter morem producitur, nec tamen sine exemplo: HESIODVS enim Theogon. vs. 986. Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ Φυτεύσατο Φαίδιμον υἱόν. Et SOPHOCL. ANTIGON. vs. 660. Ὅστις δ' ἀνωφέλητα Φυτεύει τέκνα. Sic supra huius fabulae vs. 294.

vs. 1150. Σθενέλου τυράννῳ παιδὶ) Εὐρυσθεῖ τυράννῳ

ἐάννῳ παιδὶ Σθενέλȣ. Haec autem eſt *Genealogia* EVRYSTHEI: Ex Ioue et Danae Perſeus, ex Perſeo et Andromeda Sthenelus, ex Sthenelo et Archippe, vel vt Apollodorus vocat, Nicippe, Euryſtheus. Vid. APOLLOD. Biblioth. II, 4. 5.

vſ. 1153. Νόςιμος) alias νόςιμον, quod et ſtare potuit, ſi legeretur πόδα vel ὁδὸν, quas Lectiones Scholiaſtes agnoſcit. Sin δόμον legamus, omnino νόςιμος ſcribendum, quod in *Codice Heinſio-Scaligeriano* notatum video.

vſ. 1156. Βωμȣ̃ς) alias ὁδȣ̃ς et ὁδὸν, male, vt mihi videtur.

vſ. 1159. ſeqq. Πολλαὶ μορφαὶ κ. τ. λ.) Eadem fere concluſio Helenae Baccharum, Andromachae et Medaeae.

EVRI-

EVRIPIDIS

A L C E S T I S

EX

VERSIONE METRICA

I. BVCHANANI.

AD

AD ILLVSTRISS. PRINCIPEM
D. MARGARITAM HENRICI
SECVNDI FRANCORVM REGIS SOROREM, IN ALCESTIN PRAEFATIO.

Alceſtin Euripidis ante aliquot annos a me Latinam factam, ad te potiſſimum, Margarita principum optima, cenſui mittendam. Nec id ea modo cauſa feci, qua caeteri fere ſolent, qui hoc tempore in ſcribendo aliquid aut poſſunt aut audent: vt videlicet hac praerogatiua freti, aliorum iudicia minus reformident, et autoritate nominis tui aduerſus calumniantium malignitatem ſe tueantur: ſed quod huius fabulae lectionem tibi multis de cauſis non ingratam fore ſperabam. Eſt enim orationis genere leni et aequabili, et quod Euripidis proprium eſt, ſuaui: parricidii vero et veneficii, et reliquorum, quibus aliae Tragoediae plenae ſunt, ſcelerum, nulla prorſus hic mentio, nullum omnino veſtigium. Contra vero coniugalis amoris, pietatis, humanitatis et aliorum officiorum adeo plena ſunt omnia, vt non verear hanc fabulam comparare cum libris eorum philoſophorum, qui ex profeſſo virtutis prae-

cepta tradiderunt: ac neſcio an etiam praeferre debeam. Actio enim rerum ſermone et ſpiritu pene animata, acrius quam nuda praecepta ſenſus impellit, et facilius in animos influit et illabitur, atque vbi illapſa fuerit, firmius haeret, et quaſi radices agit. Quod ſi quis minus ad te pertinere credat iſta, quod eo iam in omni virtutis genere ſis progreſſa, vt non ſis alienis exemplis confirmanda, ſed alios tuo exemplo ad virtutem prouoces, fallitur vehementer, meo quidem iudicio: praecepta enim officiorum, et rerum praeclare geſtarum memoria aliis fortaſſis vtiliora erunt, qui ea legunt, vt velut ad normam ſuos mores eo dirigant: illis certe iucundiſſima eſſe debent, qui iam perfuncti diſcendi et imitandi laboribus, ſub aliena perſona ſuas laudes citra omnem adulationis ſuſpicionem legunt. Habet enim haec fabula, quantum ego quidem iudicare poſſum, earum virtutum, quas in te non minus libenter agnoſcimus, quam in Alceſtide legentes miramur, adeo expreſſam imaginem, vt quoties eam in manus ſumas, toties tuarum tibi virtutum in mentem veniat neceſſe eſt. Eam quum laudari audies, de tuis moribus iudicium fieri exiſtimes. Eam igitur ad te vt dixi mittimus. Quod ſi audacius a me factum videatur, eam tu potiſſimum culpam praeſtes oportet: quae me tua autoritate ad ſcribendum impuliſti, et in arenam productum omni fauoris genere proſequeris et foues. Vale.

AR-

ARGVMENTVM.

Quum iam moriturus esset Admetus, Apollo a Parcis impetrauit ei, vt quantum vixisset, alterum tantum viueret, si alium daret, qui pro se moreretur. Parens autem vterque quum hanc pro filio moriendi conditionem recusasset, Alcestis vxor se obtulit. Paucos vero post dies quum ea incidisset calamitas, Hercules aduenit. Is edoctus ab vno ministrorum, quae Alcestidi contigerant, ad sepulchrum profectus, Mortem abegit: mulierem veste obnubit: atque Admetum orat, vt eam a se acceptam seruet. Affirmabat enim sibi, quum lucta vicisset, eam praemio datam. Id quum abnueret Admetus, detectam ei quam lugebat, ostendit vxorem.

PERSONAE.

APOLLO.
THANATOS.
CHORVS.
SEMICHORION.
ANCILLA Alcest.
ALCESTIS.
SERVVS.
ADMETVS.
EVMELIVS.
HERCVLES.
PHERES.

PRO-

PROLOGVS.

APOLLO.

O Tecta chara regis Admeti, in quibus
Conuictor eſſe pertuli ſeruis Deus.
Huc me coegit filium Aeſculapium
Flammis triſulcis quum peremit Iuppiter.
Ego impotenti ſaeuus ira fulminis
Fabros Cyclopas perimo: poenas vt darem,
Mortalis eſſe me viri ſeruum pater
Voluit. Profectus igitur huc, pecus hoſpitis
Paui, domumque praeſtiti incolume hactenus:
Vt ſancta ſancto quae Pheretis filio
Pareret. Ipſum liberaui e faucibus
Leti imminentis, praeoccupans Parcas dolo.
Namque annuerunt mihi deae, vt ſubducerem
Admetum ab orco, et funus in praeſentia
Aliud loco eius Manibus ſupponerem:
Quumque ambiiſſet ille amicos, omnium
Expertus animos, patris ac matris ſenis
Quae peperit ipſum, nemo praeter coniugem
Iuuentus vnam eſt, ſponte quae prior mori
Voluit, nec alma luce poſtea frui.
Ea baiulatur nunc manus inter domi
Frigente ſenſim corpore: haec etenim dies
Decreta fato eſt, morte vitam vt exuat.
Sed funus hic ne polluat me, deſero
Charos penates. Mortuorum ſed prope
Thanatos ſacerdos aduenit, ſub tartara
Rapturus illam. Tempori vero huc adeſt,
Hunc praeſtitutum mortis obſeruans diem.

Th. Ha, ha, ha, ha,
Quid tibi tandem hic Phoebe negotii?
Quid oberras haec limina propter?
Iterum iniurius es diis ſtygiis,
Quorum aboles ac tollis honores.
Non ſat erat tibi, morti Admeti
Inieciſſe moram arte doloſa
Circumuentis Parcis? Iterum
Arcitenentem cur modo dextram
Armatus ades Peliae obſeruans
Natam, quae pro coniuge charo eſt
Pollicita mori?
Ap. Bono animo es, aequum iuſque faſque poſcimus.
Th. Quorſum igitur arcu, iuſta ſi petis, eſt opus?
Ap. Haec arma ſemper ferre conſuetum eſt mihi.
Th. Opemque ferre praeter aequum his aedibus?
Ap. Hominis amici mihi dolori eſt calamitas.
Th. Etiam hoc ſecundo fraudor abs te funere?
Ap. Atqui nec illud abſtuli inuito tibi.
Th. Cur viuit ergo, nec apud inferos agit?
Ap. Sponſae redemptus morte, quam tu nunc petis.
Th. Et quam ſilentes mortuam ad manes agam.
Ap. Perge, aufer: etenim neſcio an perſuaſero.
Th. Mi? munus ipſum cuius eſt occidere.
Ap. Minime: morantes morte ſed tollere ſenes.
Th. Quo verba ſpectent et voluntas tua, ſcio.
Ap. Alceſtidi ergo non licet ſenio frui.
Th. Non licet: honores, Phoebe, nos etiam iuuant.
Ap. Nil praeter animam poteris vnam tollere.
Th. Ex morte iuuenum maius accedet decus.
Ap. At vetula moriens ditius tumulabitur.
Th. Lex haec rem habentes, Phoebe, ſolos reſpicit.
Ap. Quid? tu ſophiſtes inſciis nobis eras.
Th. Res ampla quibus eſt, redimerent mortis moras.
Ap. Non ergo viſum eſt tibi facere gratum hic mihi?
Th. Minime, ipſe morum non meorum ignarus es.

Ap.

Ap. Quos nec deorum nec hominum vllus diligit.
Th. Haud cuncta poteris praeter aequum consequi.
Ap. At reprimetur ista saeua immanitas
Quamlibet acerba: talis accedet domum
Pheretis hospes imperante Eurystheo,
Thrace ab niuosa quadriiugos abducere.
Acceptus hospes ille in Admeti domum
Vi tollet istam foeminam tibi, neque
Hanc a me inibis gratiam: et quum ingratiis
Eadem peregeris, odio esse haud desines.
Th. Vt multa dicas, nil tamen profeceris,
Haec mulier Orci pallidam viset domum,
Properoque ad ipsam, vt ense delibem comam
Damnatus ille manibus deis erit,
Cuicunque ferrum hoc verticem libauerit.

ACT. I. SCEN. I.

Chor. Quae pro foribus taciturna quies?
Cur conticuit domus Admeti?
Sem. Nullus adest qui narret amicus.
An lugenda est filia Peliae
Alcestis ceu mortua, an aura
Fruitur supera, quae optima longe
Mihique et cunctis foemina visa est
In coniugem fuisse?
Sem. Auditne quisquam lacrymarum aut planctuum
Sonum per aedes, flentium aut suspiria?
Sem. Minime, sed neque famulum quisquam
Ad vestibulum est. vtinam o Poean,
Auxiliator in hac clade adsis,
Atque salutifer aspiciare.
Sem. Nec tacita domus defuncta esset
Domina: nec clam condita tumulo est.
Sem. Vnde? haud video quid te recreet.
Sem. Tamne probam clam populo Admetus

Coniu-

Coniugem humasset funere vili?

Sem. Nec ante portas conspicor
Fontanae aquae lauacra, ceu
Ad mortuorum ianuas
Assueuit: aut propter fores
Abscissa coma est posita in luctu
Quae funereo caeditur, vsquam,
Neque virgineum perstrepit agmen.

Sem. Atqui haec fuerat praescripta dies,
Qua tenebrosum viseret orcum.

Sem. Quorsum haec memoras?

Sem. Pupugisti cor, pupugisti animum.

Chor. Quum bonos Parcae rapiant seuerae,
Qui bonus vixit teneris ab annis,
Iure eos luget. Neque enim Chimerae
Arua si remis adeas, vel aestu
Semper arentes Garamantum arenas,
Templaque Ammonis miserae, prece vmbras
Faucibus tetri rapies ab orci.
Mors gradu tristis properat citato:
Nec focos iuxta video deorum,
Quem sacerdotum precibus fatigem.
Si modo argutis oculis decorus
Filius phoebi hac frueretur aura,
Illa desertis Stygiis tenebris,
Noctis et portis Acheronte ab ipso
Viua rediret.
Namque defunctos reuocabat orco,
Antequam teli trifido timendus
Iuppiter saeuos iaculatus ignes,
Perculit illum.
Nulla spes vitae reliqua est. peregit
Cuncta rex: omnes pecudum cruentis
Stragibus diuum cumulantur arae,
Nec mali est vsquam fuga certa certi.

ACT.

ACT. I. SCEN. II.

Sed vda lacrymis quaepiam egreditur domo
Ancilla. Miserum me, quid afferet noui?
Veniam meretur luctus hic si quicquam heris
Accidit acerbum. Scire at illud gestio,
Vita fruatur mulier, an iam perierit.

Anc. Viuam vocare, et mortuam pariter licet.
Ch. Qui poterit idem viuus esse et mortuus?
Anc. Vix ducit aegra spiritum ad thalami fores.
Ch. Vxore quali qualis orbabere miser?
Anc. Iam coniuge orbus dominus istud sentiet.
Ch. Nec spes salutis vlla restat amplius.
Anc. Fati prementis instat illi terminus.
Ch. Ergo apparantur iusta rite funeri?
Anc. Mundus paratus est, quem humo condat simul.
Ch. Praestante sese coniuge orbatum sciat,
Sub orbe caeli nulla qua melior fuit.
Anc. Quidni? quis aliter sentiat? qui foemina
Potuisset vlla facere gloriosius,
Suumque amorem prodere manifestius
Erga maritum, quam suam si impenderit
Vitam illi? at ista cuncta nouit ciuitas.
At obstupesces, si modo audies domi
Quae perpetrarit, destinatum quum diem
Adesse sensit, lauta viuo flumine
Corpus decorum, cedrino ex armario
Effert amictum: compta deinde splendide
Mundo superbo constitit domesticam
Vestam ante, tales ora soluens in preces:
O dea, ego tristes abeo ad vmbrarum domos.
Tibi aduoluta te precor nouissimum
Orbos tuere liberos: huic coniugem
Charam, maritum filiae da splendidum.
Nec, velut acerbo rapta mater funere est,
Praecipitet illos Parca praecox: sed sua in
Patria beati transigant, ac suauiter

Iucunda vitae ſpatia. cunctas regiae
Acceſſit aras, ſupplicauit, ſingulas
Feſta corona myrteae cinxit comae:
Nec ora fletu madida, nec ſuſpirio
Indice doloris, vis nec inſtantis mali
Vultus decori priſtinum carpſit decus.
At coniugalem vt attigit thalamum, ac torum
Lacrymis profuſis ſoluit ora talibus:
O lecte, vbi mihi morte quem redimo mea
Soluit pudorem virginalem vir, vale.
Nec te quidem odi, me tametſi extinxeris.
Nam dum recuſo coniugem et te prodere,
Morior. At alia te tenebit foemina
Non caſtior, fortaſſe fortunatior.
Tum deuoluta exoſculatur lectulum,
Totumque inundat lacrymarum flumine.
Vbi tandem abunde fletuum profuderat,
Reuoluta ſtrato ex aedibus ſe proripit,
Ac ſaepe thalamo egreſſa rediit denuo
Supraque lectum denuo incubuit. peplos
Flebant tenentes liberi: illa amplexibus
Modo hunc, modo illlam comprimebat, ſcilicet
Moritura iamiam: flebili tota domo,
Famuli tumultu fata lugebant herae.
At illa dextram ſingulis dedit, neque
Quiſquam inter omnes adeo contemptus fuit
Quem affata non ſit mutuis ſermonibus.
Atque iſta turbant nunc domum Admeti mala,
Quae morte poterat fugere: mortem dum fugit,
Nunc ſempiternum ſibi dolorem accerſit.

Ch. His ingemiſcit igitur Admetus malis,
Quem fata nupta diuidunt ab optima.

Anc. Luget profecto, coniugem charam tenens
Vlnis, rogansque morte ne ſe deſerat,
Abſurda poſcens, quaeque fieri non queant.
Tabeſcit illa, et languidum manus onus

Proiecta

Proiecta inertis debilem etsi spiritum
Vix fessa ducat, intueri solem auet,
Almaeque lucis vltimo aspectu frui.
Visura nunquam splendidum posthac iubar,
Sed abeo teque adesse nuntiauero.
Nec semper omnes regibus ciues fauent,
Nec rebus adsunt turbidis alacriter:
Aut tu vetustus amicus es meis heris.

Ch. O dii, quae fuga superest cladis?
Quae fuga fortis, quae imminet aulae?
Exitne aliquis? laceremne comam?
Pullone tegam corpus amictu?

Anc. Certa res est, certa amici:
Sed precemur numina.
Nam potestas est deorum,
Visque longe maxima.
O Apollo sancte, cladis
Exitum huius inueni:
Affer, affer remedium nunc,
Vt prius commentus es.
Nunc ades salutifer:
Pelle fatum lugubre.
Ditis implacabilis
Pectus atrox mitiga.

Ch. Heu, heu. vae, vae.
O nate, nate Pheretis: Admete o miser,
Qua clade premeris orbus ista coniuge?
Pateris ferro rem fugandam,
Et grauiori clade piandam
Quam si laquei de trabe celsa
Tereti nectas vincula collo.
Non enim charam modo, at
Coniugem charissimam
Hac morientem luce videbis.
Sed iam maritus ipse progreditur domo.
Pherea tellus ingemisce, illacryma.

 Optima

Optima longe foemina, morbo
Contabescens Ditis ad vmbras
Sub caua rapitur viscera terrae.
Nunquam thalamos plus laetitiae,
Quam tristitiae ferre fatebor:
Partim id veteris casibus aeui
Doctus, partim hac clade recenti
Regis, quem longe optima coniux
Morte relinquens, non finet vnquam
Dehinc vitalem viuere vitam.

ACT. II. SCEN. I.

Alc. O sol, luxque diurna,
Coelestesque rotatae
Celeri turbine nubes.
Ad. Me, teque miseros aspicit duos, tua
Nil promerentes morte dignum caelitus.
Alc. O tellus, o atria, thalami
O geniales patriae Iolci.
Ad. Sustolle teipsam o misera, neu me deferas,
Sed flecte precibus omnium dominos deos.
Alc. Biscalmam video, video ratem,
Atque vmbrarum portitor haerens
Conto accersit me propere Charon.
Age festina, quae causa morae?
Praesto caetera cuncta: moraris
Nos sola, gradu celeri propera.
Ad. Heu nauigationem acerbam istam mihi
Memoras: malorum quanta nos moles premit!
Alc. Eripit, eripit quidam tibi me
(Nonne vides) ad tecta silentum.
Fronte subnigra lumina Pluto intentat celer huc. Quid facis? aufer
Quod miserabilis iter insisto?
Ad. Acerbum amicis, ac mihi, atque liberis,

Queis

Queis luctus hic est proprius, miserrimum.
Alc. Iam dimittite, dimittite me.
Genua labant. iam deponite me.
Oculos densae condunt tenebrae.
Pueri, o pueri, iam vestra parens
Nulla est, nulla est iam vestra parens.
Valete nati, et lumen almum cernite.
Ad. Hei mihi: tristis vox ferit aures,
Ac morte mihi durior omni.
Ne me desere, ne per superos
Tolera. nam te lumine cassa
Viuere acerbum est. pendet ab vna
Te mea mors, ac vita. ita nobis
Tui amor penitus fixus inhaeret.
Alc. Admete, cernis quo in loco res sint meae.
Quae sentit animus, ante mortem proloqui
Volo. salutem praetuli meae tuam,
Per fata lucem quum liceret cernere:
Morior, fuisset quum integrum haud pro te mori:
Sed mihi maritum, quem luberet Thessalum
Eligere, sedes et beatas regio
Incolere luxu: abs te reuulsa viuere
Renui orphanis cum liberis. vitae meae
Minime peperci aetate quamuis integra:
Quum qui genuerat te pater, quaeque peperit
Te prodidisset mater, auras linquere,
Quibus decorum iam per aetatem foret,
Et gloriosa morte vitam filio
Suo redimere, quippe quibus vnicus eras,
Nec spem relictam procreandi liberos
Te functo haberent. Viueremus tu, ac ego
Nec tu doleres solitudinem tori
Vidui, nec orbos educares liberos.
Sed haec deorum quando quispiam gradu
Hoc ire voluit, sic eant. at gratiam
Hanc tu referto, quam peto, haud meritis parem:

(NAM par rependi pretium animae nullum poteſt)
Sed quam ipſe iuſtam dixeris: quum diligas
Aeque atque ego iſtos (ſi ſapis) pueros, meae
Domini face iſti ſint domus: nec liberis
Induc nouercam foeminam minus probam
Parente, natis quae manum impingat meis,
Tuisque, liuor triſtis vbi ſtimulos ciet.
Vtique caue iſtud faxis oro. prioribus
Inimica natis quum nouerca inducitur,
Nihilo cruenta vipera eſt clementior.
In patre magnum filius praeſidium habet,
Sermone cum quo mutuo poſſit frui.
Tu nata vero quomodo educaberis
In virginali aetate honeſte? quam tuo
Nuptani parenti ſors dabit, quae nec nota
Te foedet vlla, nec tuas ipſo in aditu
Florentis aeui nuptias contaminet?
Neque elocabit mater vnquam te, neque in
Dolore partus aſſidens ſolabitur,
Vbi nil parentis charitate eſt ſuauius.
Mori neceſſe eſt me: timori nec malum
Cras iſtud, aut in tertium eſt menſis diem:
Iamiam inter vmbras luce craſſas cenſeor.
Valete, laeti viuite: at tu vir potes
Te gloriari coniugem nactum optimam,
Et vos, parentis optimae vos filios.

Chor. Bono animo es: huius polliceri hoc nomine
Ego nil verebor, mente ni prorſus caret.

Adm. Ne metue, fient iſta, fient. Nam mea
Viua vt fuiſti ſola, ſola mortua
Dicere coniux: nec tuo vlla me loco
Suum vocabit ſponſa Theſſalis virum:
Quamuis ſuperbos generis enumeret auos,
Formae decore quamlibet praefulgeat.
Sat liberorum eſt. liceat iſtis modo frui
Deos precamur, quando te frui haud licet.

Nec

Nec finietur luctus hic spatio annuo,
Sed omne in aeuum, quod supererit dehinc mihi,
Lugebo. Matrem, quae peperit, odio, ac patrem
Habebo, amici quando verbo, non re erant.
Tibi ego salutem debeo, quae pro mea
Anima dedisti quod homini est charissimum.
Non iure, tali quando priuor coniuge,
Dura inter aeuum transigam suspiria?
Nec coetus aut aequalium conuiuia
Post me iuuabunt: nec coronae floreae,
Cantusue dulces: nostra nec citharam manus
Deinc tanget vnquam, nec Libyssae ad tibiae
Sonos canoros animus oblectabitur.
Nam cuncta vitae tu abstulisti gaudia.
Quin et periti dextera artificis,
In lecto imago ficta collocabitur.
Amplectar illam manibus, illi procidens
Tuum vocabo nomen, vlnis coniugem
Charam tenere, non tenens, fingam tamen.
Est ea voluptas frigida: ac molestiam
Animi leuabit. vmbra me per somnia
Vtinam reuersa oblectet. ETIAM lurida
Sub nocte amicos suaue vultus cernere,
Quocunque sese in tempore offerent. Mihi
Si lingua adesset Orphei, et blandum melos
Furuae canendo pectus vt Proserpinae,
Duri vel Orci flecterem, ac reducerem
Te, promptus irem: centiceps nec me canis,
Nec qui silentes portitor manes vehit,
Prohiberet, almum viua per me denuo
Donec videres lumen. Illic mortua
Nunc praestolare, donec illuc mortuum
Me fata mittent, ac domum ambobus para
Vna vt habitemus. Nam sepulchro corpora
Vno imperabo collocari, et conseri
Lateri latus te propter extensum meum:

Nec ipſa mors me poterit abs te auellere,
Quae ſola nobis vſque fida inuenta ſis.

Chor. Moerore digna eſt. itaque luctus particeps
Huius ero, amicum velut amico conuenit.

Alc. Ipſi haec loquentem filii audiſtis patrem.
Nullam deinceps ſpondet aliam coniugem
Sibi fore, nec me luce caſſam negliget.

Adm. Nunc aſſeuero id, atque perfectum dabo.

Alc. Cape pignus horum de mea pueros manu.

Ad. Accipio charum pignus e chara manu.

Alc. His tu puellis mater eſto meo loco.

Ad. Te morte rapta cogit id neceſſitas.

Alc. Intereo, nati, par fuit quum viuere.

Ad. Quaenam futura eſt vita mihi ſuperſtiti?

Alc. Te mitigabit temporis longinquitas.
Qui periit autem, in poſterum iam ſit nihil.

Ad. Duc, duc me ad orcum per deos tecum ſimul.

Alc. In morte noſtra ſat ſuperque cladis eſt.

Ad. Sors ſaeua, quali viduor abs te coniuge?

Alc. At at tenebrae iam iam oboriuntur oculis.

Ad. Perii profecto, ſi modo abs te deferor.

Alc. Nil me putaris iam, velut nusquam forem.

Ad. Attolle vultus, liberos neu deſeras.

Alc. Non ſponte certe, ſed valete, liberi.

Ad. Oculos ad illos tolle, tolle et aſpice.

Alc. Sum nulla poſthac. *Ad.* Quid agis? ita me deſeris?

Alc. Valeto. *Ad.* Miſeris heu pereo miſer modis.

Ch. Periit, nec vsquam eſt vxor Admeti amplius.

Eum. Hei mihi miſero, periit mater.
O pater, adiit manes: neque iam
Dulci fruitur lumine ſolis.
Me deſeruit, me orbum infelix.
Languidulos cerne oculos, rigidas
Cerne manus, o genitrix audi,
Audi genitrix, ego te appello:
Tua procliuis ad obſcula pullus.

Ad.

Ad. Nil audientem, nil videntem affare ego,
Vosque ambo saeua clade perculsi sumus.
Eum. Puer, o genitor, matre orbatus,
Solus deferor. o me miseris
Pressum aerumnis, teque sororem,
Quam premit eadem sors. o genitor.
Infrugiferos, infrugiferos
Thalamos nactus es: haud tetigisti.
Hac cum coniuge claustra senectae.
Prius erepta est: te pereunte
Genitrix, pariter domus euersa est.
Chor. Admete, clades has necesse est perpeti:
Nec primus es, nec vltimus mortalium
Vxore viduatus proba. Atque id cogita
Nos vniuersos esse morti obnoxios.
Ad. Scio. nec ista me repente perculit
Aerumna: pridem praescius malo premor.
Sed efferendae funus huic parabitur.
Adeste, et alternante planctu lugubri
Date iusta. Diti dicite implacabili
Paeana. Sceptris Thessalum quisquis meis
Paret, mulieris huius ergo publice
Lugere iubeo rasili tonsos coma,
Pulloque amictu. Quadriiugosque iungite
Currus: superbam sonipedum e collo iubam
Tondete ferro: tibiae nusquam sonus
Strepat per vrbem, vel suauiloquae lyrae,
Bis luna senos donec orbes impleat.
Nam neque cadauer hoc sepeliam charius
Vllum, nec in me paribus officiis, neque
Honoribus eam prosequi dignis queam,
Quae me redemit sola morte vicaria.

ACT. II. SCEN. II.

Chor. O Peliae mihi nata, vale,
Quae orci habitas sine sole domos.

At fciat arbiter hoc Stygius
Nigricomans deus, atque fenex
Portitor exanimem populum
Qui vehit, et fubigit refidens
Puppe ratem celerem, mulier
Optima longe Acherontis aquas,
Optima foemina tranfuehitur
Rate bifcalma.
Pieridum tu carmen alumnis
Decantabere diu: montigena
Te teftudine feptem neruis
Refonante canent, ac fine cithara
Memores repetent carmine laudes,
Quum redeuntis circulus anni
Menfem Spartae Carneium iterat,
Lunaque pernox vere benigno
Pleno pernitet orbe decora.
Inque beatis diuitis agri
Decantabere femper Athenis.
Tales mors tua fufficit hymnos
Vatibus. o reuocare liceret
Si te fuperas rurfus ad auras
E tenebrofis fedibus Orci,
E Cocyti fluctibus, alno
E fluminea, quae vehit vmbras.
Tu foeminei gloria fexus
Sola reperta es, coniugis Orco
Quae mutata anima animam eriperes.
Terra leuis tibi fit fuper offa.
Quod fi tedis vir tuus aliis
Captus erit, mihi iure inuifus,
Natisque tuis deget, quando
Nec tua mater, nec qui genuit
Te fenior pater, abdere vellent
Pro nato fua corpora terra
Nec feruarent etfi feris

Candida

Candida sparsi tempora canis.
At tu primo in flore iuuentae
Iuuenis redimens fata mariti
Deseris auras. o mihi talem
Vitae sociam dii date sponsam,
Quae iucundum transigat aeuum
Mecum: at vitae cognita paucis
Est mortalibus ista voluptas.

ACT. III. SCEN. I.

Her. Ciues Pheraeam qui colitis vrbem, an domi est
Admetus? *Chor.* Intus est Pheretis filius.
At quae te ad vrbem causa adegit Thessalam,
Hospes Pheraeas aduenires vt domos?
Her. Obeo laborem Eurystheo Tirynthio.
Ch. Quo tendis? error quis vagabundum trahit?
Her. Diomedis vt Thracis quadrigas huc agam.
Ch. Qui poteris? hospes an vetus forsan tibi est?
Her. Minime, nec vnquam Bistónum attigi solum.
Ch. Potiare vt illis, ferro oportet cernere.
Her. Sed nec labores refugere, vt velim, licet.
Ch. Caeso redibis rege, vel caesus cades.
Her. Discrimen istud non adeo nunc primitus.
Ch. Quid promouebis, dominum vbi deuiceris?
Her. Captos tyranno tradam equos Tirynthio.
Ch. Fraenare captos alter haud facilis labor.
Her. An forte flammas euomunt e naribus?
Ch. Auidis virorum membra laniant dentibus.
Her. Memoras ferarum, non equorum pabulum.
Ch. Praesepe tabo sordidum intuebere.
Her. Quo patre iactat educator se editum?
Ch. Marte, et opulentam fraenat armis Thraciam.
Her. Fatis laborem debitum agnosco meis,
Per aspra semper quae petunt sublimia.
Cum Marte natis optimum fuerat manum
Non contulisse, primitus Lycaone,

Ac deinde Cygno: tertius porro hic mihi
Cum domino equisque exhauriendus eſt labor.
Mortalium ſed nullus intuebitur
Hoſtis pauentem dexteram Alcmena ſatum.

Ch. Atqui ipſe dominus huius Admetus ſoli
Huc tecta linquens dirigit recta gradum.

ACT. III. SCEN. II.

Ad. Ioue nate ſalue, Perſei clarum genus.
Her. Admete ſalue, rector inclyte Theſſalum.
Ad. Vtinam. Beneuolum te mihi certo ſcio.
Her. Tonſura vero quid ſibi haec vult lugubris?
Ad. Hodie cadauer efferendum eſt hinc mihi.
Her. Auertat iſtud fors malum a natis tuis.
Ad. Viuunt creati liberi de me domi.
Her. Maturus annis forte genitor occidit?
Ad. Et ille ſuperat atque mater, Hercules.
Her. An igitur vxor periit Alceſtis tua?
Ad. De vxore nobis ſermo ſeſe offert duplex.
Her. Fatone functam dicis, an ſuperat adhuc?
Ad. Obiit, nec obiit: meque luctu conficit.
Her. Perplexus es iuxta atque pridem intelligo.
Ad. Fatine noſti quae premat neceſſitas?
Her. Pollicita mortem nempe pro te occumbere.
Ad. Si pepigit iſtud, quomodo hanc viuam putas?
Her. Lugendo clades interim ne praeueni.
Ad. Cui mors propinqua eſt, iam periiſſe illum puto
Qui periit autem, iure nusquam dixeris.
Her. Non eſſe et eſſe diſcrepant longiſſime.
Ad. Sic tibi videtur, Hercules: aliter mihi.
Her. Quid ergo luges? quisnam amicorum occidit?
Ad. Mulier. Mulieris mentio facta eſt modo.
Her. Aliena vobis an propinqua ſanguine?
Ad. Aliena quamuis iuncta neceſſitudine.
Her. Quinam ergo vitam finiit domi tuae?
Ad. Hic educata eſt orba patre mortuo.

Her.

Her. Vtinam dolore comperiſſem liberum.
Ad. Expecto quorſum tendat iſta oratio.
Her. Alterius hoſpes hoſpitis domum petam.
Ad. Bona verba. facinus iſtud auertat Deus.
Her. Ingrata lugenti hoſpitis praeſentia eſt.
Ad. Ingredere tu aedes, mortui ſint mortui.
Her. Hoſpiti epulari turpe funeſta in domo.
Ad. Ducam ſeorſum te hoſpitum ad coenacula.
Her. Sine abire, inibis gratiam a me maximam.
Ad. Minime. nec alios hoſpes accedes lares.
Heus tu, praeito, reclude poſticum aedium.
Iube atrienſes apparare largiter
Hoſpitibus epulas. Limen autem claudite
Quod medium ab aula ſeparat coenacula.
Non eſt decorum luctus vt conuiuio
Obſtrepat, et aures hoſpitum offendat dolor.

ACT. III. SCEN. III.

Ch. Admete quid agis? tanta quum te calamitas
Premat, recipies hoſpites? ita deſipis?
Ad. Atqui domo illum ſi expuliſſem, et moenibus
Hoſpitii egentem, an id probares? neutiquam.
Minus hoſpitalis, non minus miſer forem.
Ad calamitates illud etiam accederet,
Vt hoſpitum hoſtis mea vocaretur domus.
Nunc hoſpitem illum habebo rurſus optimum,
Siticuloſum quando ad Argos venero.
Ch. Cur ergo amicus ſiquidem is eſt, vti tu ais,
Hunc eſſe paſſus neſcium aerumnae es tuae?
Ad. Si quidem ille noſtrum ſciſſet infortunium,
Nunquam ſubiiſſet atrium domus meae.
At facere ſtulte me ille forſan rebitur,
Nec haec probabit. Mea ſed aula haud hoſpites
Huc ventitantes ſcit repellere turpiter.

ACT. III. SCEN. IV.

Ch. O viri hofpita liberi
Semper atria, quae incola
Se dignatus Apollo
Eft Phoebus citharae fciens.
Nec deum puduit domus
Huius lanigeros greges
Curuis pafcere vallibus:
Et per prata virentia
Paftoralia carmina
Blanda pangere fiftula.
Quin et verficolorum
Lyncum turba fuauibus
Emollita modis, gregi
Iunxit intrepide latus.
Armentumque leonum
Venit fuluicomantum
Ex Othry nemorofo.
Ad tuae ftrepitum lyrae
Applaufit maculofus
Pictorum hinnuleum chorus
Pernici pede deferens
Abietum alticomum nemus,
Docto carmine concitus.
Ergo tu pecoris domum
Fertiliffimam colis
Limpidum propter lacum
Boebiae, arui et iugera:
Et patentibus foli
Terminos conuallibus,
Qua iubar folis cadens
Nube currus induit,
Ad Moloffos pertinet:
Et freta Aegei maris,
Aeftuofa et littora

Cel-

Celſum ad vſque Pelion.
Nunc apertis aedibus
Humidis fletu genis
Hoſpitem recipit tamen,
Coniugis modo mortuae
Flens adhuc funus recens.
Nam pudori pronus eſt
Candor ingenuus, neque
Vlla pars ſapientiae
Abeſt, quum probitas adeſt.
Et mentem bona ſpes habet,
Succeſſura homini pio
Omnia recte.

ACT. III. SCEN. V.

Ad. Ciues Pheraei qui hic adeſtis ſedulo,
Famuli cadauer rite compoſitum ad rogum
Sublime portant, ac ſepulchri ad aggerem.
At vos ſupremam prodeuntem iam viam
De more defunctam vltimum alloquamini
Ch. Atqui ſenili cerno genitorem gradu
Huc ſe ferentem, coniugi et mundum tuae
Portare famulos manibus donaria.

ACT. III. SCEN. VI.

Pher. Maeroris adſum particeps, fili, tui.
Proba et pudica ſane es orbus coniuge:
Sed iſta quamuis dura perpeſſu, tamen
Feras neceſſe eſt. Accipe hunc mundum, ac humi
Vna reconde. Honore corpus proſequi
Illius aequum eſt, quae prior pro te mori
Suſtinuit: ac ne ſobolis orbus degerem
Triſtem ſenectam et luctuoſam te ſine,
Perfecit vna: caeteriſque foeminis
Tam illuſtre facinus auſa peperit gloriam.

O ſo-

O ſoſpitatrix filii, quae mortuos
Nos ſuſcitaſti, iam vale. Ac manes tibi
Placidos bonosque ſub Acheronte imo precor:
TALES hominibus vtiles tedas reor,
Aut vincla nunquam noſſe coniugalia.

Ad. Nec has rogatu noſtro ad inferias ades.
Praeſens amicum nec mihi in numero es, neque
Hunc induetur illa mundum, aut indiga
Rerum tuarum ſepelietur. Tum aequius
Dolere fuerat, fata quum me tollerent.
An qui ſtetiſti tum eminus, quique alteram
Senex puellam ſiueris pro te mori,
Illacrymabis funeri huic? Nec mihi pater
Verus fuiſti, nec peperit ea me parens,
Falſo parentem quae meam ſe dictitat:
Sed ſtirpe ſeruili editum in lucem tua
Me admouit vxor vberi furtim ſuo:
Et tu quis eſſes prodidit periculum.
Nam nec patrem te exiſtimo vere meum:
Aut ſi es, pauore nemo te mortalium
Superat inerti, qui ſupremo in limine
Vitae ſenecta languidus, nec volueris,
Nec fueris auſus emori pro filio.
Sed has mulierem hanc exteram in ſe ſumere
Partes tuliſtis, quam genitricem et patrem
Solam vocare iure poſſum aequiſſimo.
At te facinoris tam decori gloria
Ingens manebat, filium ſuperſtitem
Si morte genitor liberauiſſes tua,
Quum poſſet aeui reliquus haud longus tibi
Reſtare curſus. Quod ſupererat temporis,
Mecum iſta viuo viua conſeneſceret,
Tedis nec orbus macerarer luctibus.
At tu beata vita quicquid parturit
Fructus, tuliſti: ſceptra qui florentibus
Tenueris annis, meque regni filium

Haere-

Haeredem habueris orbus vt ne liberis
Vacuam alienis dissipandam linqueres
Domum. Nec illud dixeris, te a filio
Prodi, senectam quod tuam contempserit,
Vt qui reueritus semper vnus maxime
Te sim. Rependis gratiam hanc contra mihi
Cum matre genitor. sed nec alios liberos
Dehinc gignere potes, qui senectutem tuam
Alant et ornent. Neque enim humabere hac manu.
Etenim quod ad te pertinet, sum mortuus
Iamdudum. At alium si salutis vindicem
Sum nactus, atque intueor eius munere
Hoc lumen almum, me illius natum puto,
Vicesque senii huic educandi debeo.
VANE profecto postulant senes mori,
Et de senecta longiore expostulant.
Si mors propinquet, nemo iam cupit mori,
Nemo senectam queritur amplius grauem.

Ch. Absque his malorum iam sat est. Quiescite:
Nec tu paternam nate bilem exaspera.

Pher. O nate, probris quem lacessis arrogans?
Venaliumne de grege, aut Lydum, aut Phryga,
An Thessalum me Thessalo nescis patre,
Planeque stirpe generis ingenui satum?
Nimis insolenter contumeliosus es:
Et verba iuuenis in patrem petulantia
Iactas. At istic haud procax gratis eris.
Dominus familiae te edidi vt fores meae:
Deinde educaui non prior vt extinguerer.
Nec hanc habemus traditam a maioribus
Legem, vt parentes morte seruent liberos.
Nec Graius hic mos. Siue felix seu miser,
Tibi natus vni es. Cuncta ego officia patris
Tibi cumulate praestiti: late imperas
Populis, et agri fusa late iugera,
Quae mihi reliquit genitor, haec linquam tibi.

Qua fraudo te in re? quamue facio iniuriam?
Ne morere pro alio, nec ego pro te. Cernere
Tibi dulce lucem est, dulce patri itidem puta.
Nam reputo mecum, quot manendum secula
Sit inter vmbras, quam breuibus angustiis
Sint clausa vitae spatia, sed blandula tamen.
At tu recusas impudenter emori,
Vltraque fato destinatum terminum
Vxore caesa viuis: ac redarguis
Dein me pauoris, foemina, timidissime,
Inferior ipse, quae tuam iuuenis vicem
Formose functa periit. Atenim callide
Rationem inisti, qua perenne viueres,
Si vt quamque nactus coniugem sis, ne mori
Pro te recuset, persuadere potueris.
Deinde ipse timidus impetis conuitiis,
Qui facere renuant haec, amicos. heus tace,
Tecumque reputa, vita ceu dulcis tibi est,
Dulcem esse cunctis. Si ingeras opprobria
Haud falsa rursum et plura forsan audies.

Ch. Iam sit malorum superiorum accessio,
Senex, omitte exasperare filium.

Ad. Ceu me loquuto cuncta prome. veritas
Si audita te vrit, abstinendum iniuria.

Pher. Pro te fuisset grauius erratum mori.

Ad. Nil ergo refert iuuenis obeat an senex?

Pher. Vna anima oportet, non duabus viuere.

Ad. Quin viue, secla donec anteeas Iouis.

Pher. Sic immerentes hem parentes deuoues?

Ad. Te nempe vitae longioris amor tenet.

Pher. At pro te opinor hoc cadauer efferunt.

Ad. Quod te pauoris arguit timidissime.

Pher. Pro me perisse hanc haud opinor dixeris.

Ad. Vtinam aliquando tibi opus opera sit mea.

Pher. Saepe esto coniux, efferas vt plurimas.

Ad. Tibi hoc pudendum, qui recusaris mori.

Pher.

Pher. Suaue lumen hoc, ſuaue cernere.
Ad. Ignauus animi es, nec viri quicquam tenes.
Pher. Non funus effers laetus ac ridens ſenis.
Ad. Vtcunque moriere, moriere inglorius.
Pher. Audire male poſt fata non curae eſt mihi.
Ad. Ohe, ſeneƈtus plena vt impudentiae eſt!
Pher. Haud impudens haec, illa ſed ſtolida fuit.
Ad. Abi, atque humare me cadauer hoc ſine.
Pher. Abeo. ipſe humabis, quippe qui ipſe occideris.
At tu propinquis coniugis poenas dabis.
Poſthac Acaſtum nemo cenſebit virum,
Germanae inultam ſi ferat tacitus necem.
Ad. Nunc apage tuque et vxor orbi liberum
Viuente nato: digni vt eſtis, carpite
Miſeram ſeneƈtam, nec eadem mecum domus
Vos capiet. Ite. Patrium praeconio,
Siquidem liceret tibi larem interdicere,
Nihil moratus hunc tibi interdicerem.
At nos (ferendum quippe praeſens eſt malum)
Eamus ignem mortuae ſupponere.
Ch. Fortibus o miſerabilis auſis,
O generoſa, atque optima longe
Salue. Sit tibi bonus ac placidus
Atlantiades. Plutoque facilis
Te ſuſcipiat. ſi qua bonorum
Illinc praemia, cum Perſephone
Vitae fruƈtus carpe bene aƈtae.

ACT. IV. SCEN. I.

Ser. Pleroſque memini plurimarum gentium,
Domoque et epulis hic ab Admeto hoſpites
Olim receptos: hoſpite iſto at nequior
Se in hos penates nullus vnquam contulit.
Funeſta primum teƈta non exhorruit
Intrare, luƈtu ſqualidum cernens herum.
Dein fortuitos apparatus inſolens

Non consulebat, clade perspecta, boni.
Si quid deesset, immodeste clamitans,
Id flagitabat. Cymbium et manibus capax
Tollens, meraco ingugitat se sanguine
Nigrae parentis, vsque dum affusa vndique
Calfecit artus flamma vino exaestuans.
Deinde impeditus fronde myrtea comam,
Agreste latrat: dissonos licet sonos
Audire pariter. Ille securus animi
In clade nostra cantitat: nos autem heram
Lacrymis profusis flemus optimam, haud tamen
Spectante, fletu commadescimus, hospite,
Quando ita voluntas fert herilis. interim
Ego peregrinum hunc excipio dapibus domi,
Furem scelestum et impium sicarium.
Effertur illa, funeri nec prodii
Comes, manuue nuda planxi pectora,
Dominamue luxu, quae parens fuerat mihi
Seruisque cunctis, quae mariti mollibus
Frangebat iras vocibus: mille et malis
Nos eruebat. Itaque iure hunc odero,
Qui tecta subiit in calamitate, hospitem.

ACT. IV. SCEN. II.

Her. Heus tu, seuerum cur tuere ac tetricum?
HAVD esse toruo erga hospites vultu decet
Seruum, sed animo excipere laeto comiter.
Tu domino amicum suscipis supercili
Seueritate tristi et ore turbido,
Intentus animum cladis in luctum exterae.
Accede propius huc, vti sapientior
Reddare. Nosti lege qua mortalia
Natura genuit? haud opinor: vnde enim
Id nosse posses seruus? at de me accipe:
MORI necesse est omnibus mortalibus:
Nec vllus hominum nouit an sit crastinae

Visu-

Visurus ortum lucis. etenim lubrica
Fortuna caecas temperat rerum vices,
Quae nec doceri aut arte comprendi queant.
Haec doctus ex me, genium age exhilara. Bibe.
Quodcunque vitae singuli afferunt dies,
Id crede nostrum: fortis esse caetera.
Praeterea hominibus caelitum suauissimam
Longe Dionen cole: benigna etenim dea est.
Haec alia omitte, et mihi monenti obtempera:
Siquidem videntur vera quae tibi consulo.
Atque adeo opinor, exolutus his malis,
Comamque vinctus flore, nobiscum bibes
Istius inanis liber aegritudinis.
Nec dubito quin si proluat semel scyphus
Inuersus hic te, ex vultuoso et tetrico
Effinget alium. Quando mortales sumus,
Ex vsu opinor sapere nos mortalia.
Nam tetricorum et tristium aerumna potius
Quam vita, vita me putanda est iudice.
Ser. Haec scimus. Atqui familiae praesens status
Nihil habet aptum risui et conuiuiis.
Her. Mulieris obitum ne exterae supra modum
Defle: familiae quando salui sunt heri.
Ser. Salui? fugit te quanta clades nos premit?
Her. Nisi forte dominus me fefellerit tuus.
Ser. Nimis ille nimis est hospitalis omnibus.
Her. Minime: nec ad eum funus externum attinet.
Ser. Nimis hoc profecto familiare funus est.
Her. Fors me malorum quippiam celauerit.
Ser. Perge esse laetus: nos heri tangant mala.
Her. Hic sermo luctus exterae haud exordium est.
Ser. Nec tibi epulanti moestitudinem afferam.
Her. Iniuriam tuli haud ferendam ab hospite.
Ser. Alieno adisti hanc hospes aulam in tempore.
Nam luctuosa cuncta cernis, rasile
Caput et amictum lugubrem. *Her.* Num liberum

Decessit aliquis, an grauis senio pater?
Ser. Extincta coniux, hospes, Admeti occidit.
Her. Quid ais? deinde me recepit hospitem?
Ser. Suis pudebat te repellere ab aedibus.
Her. O quali es orbus, o miserrime, coniuge.
Ser. Quae clade eadem pariter omnes perdidit.
Her. Quin sentiebam id vda cernens lumina,
Tristemque vultum rasilemque verticem.
Tamen exterum illi funus esse credidi:
Ac vi coactus hanc subiui ianuam:
Atque in statu isto turbido rerum bibi,
Et hospitalis hominis assedi in domo
Conuiua demens flore vinctus tempora:
Sed culpa, qui non indicaueris, tua est,
Aerumna tanta quum familiae incumberet.
Sed vbinam humatur? qua profectus reperiam?
Ser. Larissae ad alta nobilis qua moenia
Recta itur, vrbis ante portam protinus
Tumulum videbis artifice factum manu.

ACT. IV. SCEN. III.

Her. O anime, corque exercitum molestiis,
Ostende qualem Electryonis filia
Alcmena sobolem procrearit te Ioui.
Subtrahere fato foeminam extinctam est opus,
Suosque rursus ad penates ducere
Alcestin, Admeto vt rependam gratiam.
Ibo, et nigrantis squalido ferrugine
Stolae tyranno manium insidias dabo.
Atque illum opinor deprehendam ad aggerem
Tumuli bibentem victimarum sanguinem.
Quod si e latebris clanculum irruens eum
Prendam et lacertis strinxero circundatis.
Vtcunque latera verset, eripiet mihi
Hunc nemo, donec coniugem Admeti auferam.

Sin

Sin aucupantem haec praeda me fefellerit,
Nec ad cruoris adsit haustus, inferum
Reges adibo et regna solis nescia,
Poscamque, nec non impetraturum reor
Alcestin, vt eam coniugi tradam in manum,
Qui me recepit hospitem nec reppulit,
Quamuis acerbo sauciatus vulnere,
Animo sed alto id me reueritus abdidit.
Quis Thessalum est in hospites benignior,
Graiumue? certe sordido non dixerit,
Generosus animi quum sit, beneficium datum.

ACT. IV. SCEN. IV.

Ad. Heu mestum aditum, tristem aspectum
Vidui tecti. Quo feror? vbi sum?
Quid loquar, aut quid taceam?
Qui peream? o me misero fato
Genitum! functos morte beatos
Duco. his gratulor. hos amo, cum illis
Degere dehinc libet. haud libet auras
Cernere superas. haud iuuat almae
Dehinc vestigia figere terrae.
Obside tali despoliatum
Mors me saeuo pignerat Orco.

Chor. Subi, subi tenebras
Tecti, subi. tulisti
Digna lacrymis: tulisti
Calamitatem lugubrem.
Conditos nil lacrymae
Coniugis manes iuuant.

Ad. Hoc, hoc verbo vulnera renouas.
QVAE magis homini est aspra calamitas
Quam spoliari coniuge fida?
Vtinam tedae thalamique exors
Socia haud vlli tecta habitassem.

Lectos

Lectos vacuos coniuge, et orbam
Sobolis vitam duco beatam.
Vnam in vitam impendere curas
Est moderati sarcina luctus:
At languentia pignora morbo, et
Deformati funere thalami,
Intolerandi est cumulus luctus:
Praesertim, quum coniugis orbam et
Sobolis liceat ducere vitam.

Chor. Sors, sors ineluctabilis
Premit, nec vllus lacrymis
Modus est. Acerba fers, tamen
Perfer. etenim nec coniuge
Tu primus orbus es. alios
Mortalium alia calamitas
Dolore saeuo conficit.

Ad. Longi o luctus, o amicorum
Desideria luce carentum.
Cur vetuisti me praecipitem
Triste sepulchri mittere in antrum,
Et cum coniuge fida pariter
Tumuli vnius mole recondi?
Accepisset geminas pro vna
Animas Pluto, transque fretassent
Duo fidissima pectora pariter
Stygias vndas.

Chor. Mihi vir quidam sanguine iunctus
Puerum amisit lacrymis dignum,
Solam generis spem, moderate
Tamen aerumnam hanc pertulit, etsi
Orbus sobolis vertice cano
Et praecipiti languidus aeuo.

Ad. O mutati facies tecti.
Quinam ingrediar, quinam habitabo
Versis fatis? hei mihi quantum
Distat ab illa domus haec, olim

Quam

Quam Peliacae lumine tedae,
Et festis vlulatam hymenaeis
Ingrediebar dexterae inhaerens
Charae coniugis, ac multisono
Conuiuarum strepitu a tergo,
Qui beatos dicerent
Meque et illam mortuam.
Quippe vtrosque nobiles,
Et vtrinque ex optimis
Editos maioribus
Coniugali vinculo
Copulatos. at modo
Nuptialis carminis
Luctus occupat locum:
Proque candidis peplis
Pulla vestis ad toros
Me reducit coelibes.

Chor. Mali inexperto tibi fortunae
Dolor hic cursum rupit amicae.
At seruasti vitam animamque:
Mortua coniux liquit amantem,
Quae noua mentem turbat imago?
Multos coniuge mors orbauit,
Soluens socii foedera lecti.

Ad. Etsi aliter aliis visum, amici, coniugis
Feliciorem duco quam sortem meam:
Erepta namque plurimis molestiis,
Cum laude summa triste nihil dehinc sentiet.
At ego, perisse quem fuerat aequum, meo
Fato superstes vitam agam illaetabilem:
Quod adeo iam nunc sentio. Nam qui domum
Subire potero hanc? quem alloquar? cuius fruar
Sermone? mentem quo domi oblectem? gradum
Quo vertam? vbique solitudo in aedibus
Moerore mentem conficit, quum coniugis
Vacuum cubile cerno, quum vacuam throni

Sedem relictam, et squalidum situ solum.
Circaque genua procidentes liberi
Deflent parentem lacrymantes: serui hera
Sese queruntur destitutos optima.
Atque is domi rerum est status mihi. At foris
Me Thessalorum nuptiae, me foeminis
Coetus frequentes enecabunt, different
Dolore miserum vxoris aequales meae:
Quas quo intuebor ore? Tum si quis male
Animatus in me est, soluet ora talibus:
Eu quem cupido foeda vitae detinet
Metusque mortis, qui redemit coniugis
Se morte ab orco ignauus: ac vir postea
Sibi videtur. Tum parentes proprios
Infensus odit, ipse non ausus mori.
Hic rumor inter improbos me differet.
Ecquam ergo vita mihi voluptatem feret,
Quem fama lacerat, et calamitas obruit?

Chor. EGO ignota profano
Per compendia vulgo
Musarum comes iui:
Et sermonibus aurem
Doctis applicui meam
Non raro. at remedii genus
Nondum vllum reperi, cui
Cedat dura necessitas.
Hanc contra medicamina
Docti nec dedit Orphei
Thressis in tabulis manus:
Nec cum Asclepiadis pater
Phoebus pharmaca proderet,
Vt mortalibus aegris
Morbo membra leuarent,
Hanc aduersus opem tulit.
Solas huius ad aras
Non est ire deae, neque

Ad

Ad simulachra, nec vlla
Est placabilis hostia.
O diua, o, violentior
Ad me ne solito veni.
Nam tu consiliis comes
Quicquid Iuppiter annuit,
Certum ducis ad exitum:
Tu dextra facili domas
Duri robora ferri.
Nec fastum tibi mentis
Infraenem cohibet pudor.
Et dextrae infragili suae
Vinclo te implicuit dea.
Perfer. Nam neque fato
Functos aethereas trahes
Flendo rursus ad auras.
Mors etiam notha pignora
Diuum falce metit sua.
Dum nobiscum erat omnibus
Chara, et mortua chara erit.
Tu lecti tibi comparem
Supra omnes generosam es
Sortitus. neque coniugis
Bustum vllus numeret tuae
Inter funereas specus,
Aggere quae tumuli premunt
Vita functa cadauera:
Diuinis sed honoribus
Aequet religio hospitum
Manes. Atque aliquis via
Flectens dixerit olim:
Haec moriendo viri sui
Vitam sponte redemit:
Nunc auget numerum deum.
Salue o sancta, ope sospita
Nos praesens. Ita votis

Illam atque ominibus bonis
Longum posteritas colet.
Sed visa fallunt me, nisi Alcmena satus
Admete ad aedes dirigit gressum tuas.

ACT. V.

Her. Admete, amicos libere eloqui decet,
Nec in recessu pectoris silentio
Abdere quod aegre est. amici haberes me vt loco,
Dignus videbar, clade quum in tua afforem:
At tu propinquo coniugis iam funere
Non indicato, me recepisti hospitem,
Ceu cura premeret te doloris exteri.
At ego coronis tempora euinctus, deis
Libaui apud te in lugubri laetus domo.
Irascor equidem, irascor hac iniuria
Affectus abs te, sed tuis iam luctibus
Acerbitatis nolo quicquam apponere.
Causamque cur huc sum reuersus, denuo
Narrabo. mulierem interim hanc serua mihi
Dum rege caeso Bistonum huc redux agam
Thraces quadriiugos. Sin quod absit, accidat,
(Nam me vt reducant sospitem precor deos)
Hanc dono, dicoque familiae ancillam tuae,
Quae parta nobis est labore maximo.
Proposita namque publico in certamine
Sudore digna deprehendi praemia,
Vnde hanc reporto victor. e certamine
Leuiore munus erant equi victoribus.
Maiora sed qui vicerant, vt caestibus
Luctaue fortes, dona referebant boum
Armenta: post haec vltimo foemina loco,
Quumque incidissem forte, turpe sum ratus
Cum laude pariter praemium contemnere.
Sed (vt ante dixi) foeminam curae tuae
Commendo, quam non praedo per vim sustuli,

Sed

Sed comparatam maximis laboribus
Adduco. fors factum ipse post laudaueris.
Ad. Quod clam te habuerim calamitatem coniugis,
Ne interpretere contumeliae, Hercules,
Id ergo factum, aut quod sinistre sentiam
De te. Dolori sed dolorem adieceras,
Alterius aedes si subisses hospitis:
Nam flere clades sat mihi fuerat meas.
Sed hanc puellam, si pote, obsecro iube
Asseruet alius Thessalum, quem non pari
Sors calamitate perculit. multi hospites
Tibi sunt Pheraei. Memoriam cladis meae
Renouare omitte. non potero siccis domi
Oculis tueri hanc. vulneri vulnus nouum
Ne appone: satis est cladium, quod nunc premit.
Qua parte poterit aedium seruarier
Caste puella? vestis adolescentulam,
Cultusque loquitur: an virum in commercio?
Qui poterit inter assiduo iuuenes agens
Castam tueri se? nec in promptu, Hercules,
Regere iuuentam est: ac mihi cura est tui.
Functaene facto coniugis thalamo hanc alam
Et qui in cubili collocabo hanc illius?
Offensionem hic metuo duplicem: et ciuium
Ne criminetur quispiam me, et optime
De me merentis proditorem coniugis
Dicat puellae alterius amplexus frui:
Sponsamque vereor mortuam, cuius mihi
Esse sacrosanctam memoriam merito decet.
Me multa circumspicere par. O foemina,
Quaecunque tandem es, es profecto Alcestidi
Modo et statura corporis simillima.
Me miserum ab oculis per deos procul meis.
Apage mulierem hanc, neue perdas perditum.
Namque intueri coniugem videor meam
Quum intueor istam. pectus horror obsidet:

Fontes ab oculis lacrymarum profluunt:
Nunc calamitatis huius, heu miser, miser
Acerbitatem luctuosam sentio.

Ch. LAVDARE fortem non equidem possum tuam:
Tamen ferendum, quisquis es, quod dant Dei.

Her. Si mihi potestas esset haec diuinitus
Concessa, ab vmbris coniugem vt reducerem,
Eamque possem tibi referre gratiam.

Ad. Scio referres promptus: at cuinam hoc datum?
Nec luce cassis luce post frui licet.

Her. Perfer modeste neue te afflictes nimis.

Ad. Lenire verbis facile, quod durum est pati.

Her. Quid promouebis. perpetim si lugeas?

Ad. Scio. dolendi sed voluptas me huc rapit.

Her. Extinctam amare, lacrymandi occasio est.

Ad. Etiam miserius quam loquor me perdidit.

Her. Vxore es orbus optima. quis id neget?

Ad. Nullo vt fruatur pectus hoc post gaudio.

Her. Tempus leuabit, quod recens nunc est malum.

Ad. Tempus profecto, si mori tempus vocas.

Her. Te mitigabit vxor, ac tedae nouae.

Ad. Au, quid ais? ex te haud istud expectaueram.

Her. Expers iugalis exiges vitam tori?

Ad. Nulla accubabit mulier vnquam huic pectori.

Her. Prodesse reris posse te sic mortuae?

Ad. Vbi vbi sit, illam honore semper prosequar.

Her. Haec laudo sane, laudo. sed stulte facis.

Ad. Sponsum nec vlla me vocabit foemina.

Her. Quin coniugem erga laudo nimirum fidem.

Ad. Si negligam etiam mortuam, peream male.

Her. Nunc recipe tecto hanc stirpe nobili satam.

Ad. Per qui creauit te Iouem istud deprecor.

Her. Hoc si recusas, perperam tibi consulis.

Ad. Hoc ni recuso, macerabor luctibus.

Her. Obsequere, et huius non pigebit gratiae.

Ad. Vtinam haud tulisses praemium hoc certaminis.

Her.

Her. Et mecum es huius particeps victoriae.
Ad. Probe es loquutus, ſed recedat foemina.
Her. Siquidem eſt neceſſe: at num neceſſe ſit, vide.
Ad. Neceſſe: niſi ob id forte tu ſuccenſeas.
Her. Non temere id a te tantopere contenderem.
Ad. Age, vince: quamuis grata minime poſtules.
Her. Factum probabis poſtea: pare modo.
Ad. Si quidem hanc ſubire tecta oportet, ducite.
Her. Seruis mulierem hanc neutiquam commiſero.
Ad. Quin ipſe in aedes ducito illam, ſi lubet.
Her. Tibi profecto mulierem tradam in manum.
Ad. Ego haud tetigero. tecta ſubeunti patent.
Her. Tuae ſtat vni dexterae hanc concredere.
Ad. Coactus iſtud atque nolens perpetro.
Her. Protende promptus dexteram, tange hoſpitam.
Ad. Protendo, veluti Gorgonis ſectum ad caput.
Her. Teneſne? *Ad* Sane teneo. *Her.* Serua iam et Ioue
Natum fatebere generoſum olim hoſpitem.
Ipſam intuere, ſimilis vxori an tuae
Sit, ac beatus, luctuum iam deſine.
Ad. O dii boni, o miraculum inopinum ac nouum.
Oculis profecto coniugem intueor meam:
Aut me deorum quiſpiam ludibrio
Recreat, inani corda lactans gaudio.
Her. Non ita: ſed ipſam coniugem cernis tuam.
Ad. Ne larua ab vmbris miſſa ſit, circumſpice.
Her. Caue eſſe credas hoſpitem tuum magum.
Ad. Sed quam ſepelii, coniugem intueor meam.
Her. Sic. At fidem tu, et iure ſorti non habes.
Ad. Tango alloquorque coniugem vt viuam meam?
Her. Alloquere, votis quicquid optabas, habes.
Ad. O corpus, ocule o coniugis chariſſimae,
Spem praeter habeo te, videre poſtea
Quam non putaram poſſe me? *Her.* Ne dubita: habes
Modo ne deorum quiſpiam inuideat tibi.
Ad. O clara ſoboles maximi Iouis, vtinam

Beatus

Beatus aeuum transigas, ac sospitem
Te seruet idem, qui creauit, Iuppiter.
Nam me iacentem solus erexti. e Styge
Quonam reduxti ad lumen hanc rursus modo?
Her. Depraeliatus cum tyranno manium.
Ad. Vbi nactus illum praelio congressus es?
Her. Propter sepulchri dexteram inieci aggerem.
Ad. Quid muta tandem perseuerat foemina?
Her. Nondum tibi fas eius alloquio frui,
Diis antequam sese expiarit manibus,
Terrisque lucem tertia ostendet dies.
Duc coniugem intro iam tuam, ac in posterum
Admete, iusti cultor, atque in hospites
Pius esse persta. Vale. Ego Stheneli filio
Abeo imperatum mihi laborem vt exequar.
Ad. Mane, ac penates, et dapes adi sacras.
Her. Id fiet alias. nunc celeritate est opus.
Ad. Dii rem secundent, teque reddant sospitem.
Edico cunctis ciuibus regni mei,
Ob res secundas vt choris indulgeant,
Et victimarum sanguine aras imbuant.
Mutata vitae in melius est facies modo.
Felicitatem nec tego ingratus meam.
Ch. Fortuna vices lubrica versat.
Varias docilis sumere formas.
Inopina dei plurima peragunt,
Non succedunt quae fore speras:
Quae fore nemo posse putaret,
Saepe expediunt numina. Qualem
Haec sortita est fabula finem.

INDEX

INDEX
VERBORVM GRAECORVM
QVAE
IN
EVRIPIDIS ALCESTI
OCCVRRVNT.

T A.

A

ʼΑ, ἆ, *vox perterriti* 28. *et increpantis* 526.
ʼΑβίωτος, calamitofus, mifer, triftis. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει, in pofterum miferrime viuet 242.
ʼΑγαθὸς, bonus, probus, καλοκἀγαθὸς 108. 602. 745.
ʼΑγαλμα, τὸ, donum, quod mortuis offertur 613.
ʼΑγαμος, caelebs, matrimonii expers 882. 888.
ʼΑγαν, valde, admodum 65. ἄγαν ἄγαν 809. ἡ ἄγαν λύπη, vehemens dolor 794. * nimis, fupra modum 679.
ʼΑγγέλλω, nuntio 207.
ʼΑγκάλαι, vlnae 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν 351.
ʼΑγνίζω, luftro, confecro 77.
ʼΑγρα, praeda, captura, ἄγρας ἁμαρτάνειν 850.
ʼΑγω, duco. ἄνω ἄγειν, furfum ducere 853. δεῦρο ἄγειν 1021. * deduco, abduco 259. * elicio, cieo, ἄγειν δάκρυ, nos: *Thraenen auspreffen* 1081. * ἄγεσθαι, fecum ducere, trahere 1030. ἄγε με σύν σοι 382.
ʼΑγὼν, ὁ, certamen 1102. ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι certamen inire 648. * proelium. ἀγῶνα συμβάλλειν, manum conferere, proelium committere 504. 1141. * difcrimen, periculum ἀγῶνα τρέχειν, periculum adire; nos: *Gefahr laufen* 489

 ʼΑγω-

'Αγωνίζομαι, certo. ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, certamen inire 648.
Ἄδακρυς, non lacrymans 1047.
Ἅιδης, ſeu 'Αΐδης, mors, orcus 13. 957. * Pluto, inferorum Deus 438. 744. 900. εἰς ᾅδου δόμους ad inferos 25. 74. ἀΐδα πύλαι 124. ἐξ ᾅδου ſc. δόμων 359. 461. ἐν ᾅδου δόμοις apud inferos 626.
'Αδικέω, iniuſte facio, ago 31. * laedo, iniuria officio 689.
'Αδμήτειος, Admeti δώματα 'Αδμήτεια 1.
'Αδόκητος, inopinatus, improuiſus 1162.
'Αεὶ, ſemper 1079.
'Αείδω, cano 761.
'Αείρω, tollo, erigo. ἀείρεσθαι, *de Luna*, oriri, exoriri 450.
'Αέλιος, *Dor.* et *Poët.* pro ἥλιος, ſol. 592.
'Αέλπτως, praeter ſpem, inſperato 1134. 1160.
Ἅζομαι, vereor, timeo 326.
'Αθῆναι, Athenae, *Graeciae ciuitas quondam nobiliſſima* 452.
'Αθλητὴς, athleta, gladiator 1027.
Ἄθλιος, miſer, calamitoſus 202. 1038.
Αἴαγμα, lamentum, lamentatio 873.
Αἶ, αἶ, *vox gementis et dolentis* 228. 862.
Αἶα, ἡ, terra, ὅπαι αἴας, vbicunque terrarum 111.
Αἰγαῖος, nomen maris inter Graeciam Aſiamque, alias Archipelagus. ἀκτὴ πόντιος αἰγαῖος, ora maris Aegaei 595.

'Αιδέο-

'Αιδέομαι, reuereor, veneror 857. * vereor, timeo, non audeo 823.

'Αΐδης vide "Αιδης.

'Αιδόφρων, verecundus, reuerens. ὅςις αἰδόφρων πρὸς σ' ἦν, qui tui reuerentiſſimus fui 660.

'Αιδώς, ἡ, verecundia, pudor, 601. 983.

'Αιθὴρ, ἡ, coelum, aer 594.

'Αιεὶ, ſemper, *poet.* pro ἀεὶ, 41. 200.

Αἷμα, ſanguis 496. * caedes, mors, αἷμα τιμωρεῖσθαι 733. * genus, cognatio, ὁ ἀφ' αἵματος Πέρσεως (ὤν) Perſeo coniunctus ſanguine 509. δȣλὶς ἀφ' αἵματος (ὤν), ſeruili ſanguine genitus 638.

'Αιματηρὸς, cruentus, ſanguineus 851.

'Αιμόῤῥαντος, cruentus, ſanguine conſperſus. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι 132.

'Αινέω, approbo (*vorliebnehmen*) 2. * polliceor, promitto 12. 525. * laudo 1109. 566. 1093. 1036.

Αἶπος, culmen, faſtigium, πρὸς αἶπος ἔρχεσθαι 500. (*Huc pertinet nota* HESYCHII: Αἶπος, κάματος, ἢ ὑψηλὸς τόπος, *vt Cl.* VALKENARIVS *ad Phoeniſſ. p. 321. monet.*)

Αἱρέω, capio, corripio. ἐν δεσμοῖς αἱρεῖν, in vincula coniicere 985. * occido, interimo μή μ' ἕλῃς ἠρημένον, ne me occidas, qui iam pene occiſus ſim, (*töde mich nicht vollends gar*) 1065. * Αἱρεῖσθαι καινὸν λέχος nouum connubium inire, coniungere 464.

Αἰσθάνομαι, ſentio, animaduerto 715. 826. 159.

'Αἴσσω, eo, transeo, ἐγὼ διὰ Μȣ̃σας ἦξα 963.
'Αἰσχρὸς, probrosus, turpis 1033. αἰσχρὸν scil. ἐςὶ 547. αἰσχρὰ κλήδων 315.
'Αἰσχρῶς, turpiter, probrose 955.
'Αἰτέομαι, oro, peto 162. 300. 308. 853. 958. 1042. 1080.
"Αἴτιος, auctor, qui in caussa est 3.
'Αἰὼν, ὁ, vita, vitae tempus 337.
"Ακαςος, filius Peliae, frater Alcestis 732.
"Ακλαυςος, non lacrymans 171.
'Ακμὴ, ἡ, flos, vigor aetatis, ἀκμὴ ἥβης 314.
"Ακοιτις, ἡ, vxor 198. 526. 944.
"Ακος, τὸ, remedium, medela, κακῶν ἄκος 133.
'Ακȣ́ω, audio, cognosco 273. 135. 400. 705. 781.
'Ακραιφνὴς, intactus, integer 1052.
'Ακτὴ, ἡ, littus, ora, πόντιος αἰγαῖος ἀκτὴ, ora maris Aegaei 595.
'Ακτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis 206.
'Αλγέω, doleo, moleste fero. ἀλγεῖς ἀκȣ́ων τἀληθὲς 708.
"Αλγος, τὸ, dolor, moeror 926. 890. ἄλγος ἔχειν, dolore affici 196.
'Αλγύνω, dolore, moerore afficio 521.
'Αληθὴς, verus. τὸ ἀληθὲς, verum, veritas 709.
'Αληθῶς, vere, re vera 802.
'Αλίμενος, importuosus, portu carens, ἀκτὴ ἀλίμενος 596.
"Αλιος, DOR. pro ἥλιος, sol 243. 395.
"Αλις, satis, abunde, ἅλις παίδων sc. ἐςὶ 334.

ἅλις

ἄλις ἡ συμφορὰ παρεῦσα 637. * bene, commode, κακὸν φέρειν ἄλις 908.

Ἁλίσκω, capio, prehendo 786.

Ἀλκμήνη, Alcmene, *filia Electryonis, Amphitryonis vxor, mater Herculis ex Ioue,* Τιρυνθία *dicta a patria Tirynthe* 839. Ἀλκμήνης γόνος, Hercules 505.

Ἀλλὰ, ἀλλ' εἰ, si vero 553. ἀλλ' ἦ, certo, profecto 816. ἀλλ' ἦ; an vero? 59. ἀλλ' οὐ; an vero? annon? 716. ἀλλ' οὐδὲ, at ne quidem 45. ἀλλ' οὖν, at certe, saltem 364. * verum tamen 928. * *ante imperatiuum est adhortantis*, quin, age 928. 422.

Ἀλλάσσω. ἀλλάσσεσθαι χάριν, gratiam referre 660.

Ἄλλος, alius, 557. 634. ἄλλην γυναῖκα γαμεῖν 371.

Ἄλλοτε, alias, ἄλλοτε ἄλλον, nos: *einen nach dem andern* 189.

Ἄλλως δὲ, alioqui 533.

Ἄλοχος, ἡ, coniux, vxor 162. 241. 473. 599. 876. 917. 1095.

Ἄλυρος, cui lyra non adhibetur. ὕμνοι ἄλυροι, carmina lugubria, threni 447.

Ἁμαρτάνω, perdo, amitto. ἁμαρτάνειν γυναικὸς 615. 142. 879. 342. ἁμαρτάνειν φρενῶν 328. * aberro (*verfehlen*) ἄγρας ἁμαρτάνειν 850.

Ἀμείβω, muto, permuto, substituo. δάμαρτ' ἀμείψας 47. 461. * ἀμείβεσθαι πύλας, transire, pertransire 752.

Ἀμείνων, melior. ἀμείνων εἰς ἐμὲ, qui melius sit de me meritus 433.

Ἀμή-

'Αμήχανος, impoſſibilis 200.
'Αμμωνιὰς, ἕδραι 'Αμμωνιάδες, regio Lybica, in qua templum et oraculum Iouis Ammonis ſitum eſt 114.
'Αμὸς, DOR. pro ἐμὸς, meus 396.
"Αμουσα, inſcite, ruſtice, ἄμουσ' ὑλακτεῖν 760.
'Αμπετάννυμι, aperio, patefacio 597.
'Αμπλακέω, amitto, perdo. ἀμπλακεῖν γυναικὸς 1083. 824. 241. 418.
'Αμφὶ, *cum dat.* ad. ἀμφὶ γούνασι πίπτειν ad genua procidere 949. * *cum accuſ.* circa, ad. ἄμφι πύλας σατίζεσθαι 89. ἀμφὶ κιθάραν χορεύειν 583. * verſus, ἀμφὶ ἱππόστασιν ἡλίου, verſus occidentem 592.
'Αμφιβαίνω, occupo, inuado, (EVSTATHIVS *explicat per* καταλαμβάνειν, περιέχειν) φλὸξ τοῦ οἴκου ἀμφιβᾶσα αὐτὸν ἐθερμαινε 758.
'Αμφιβάλλομαι, induor, induo me. ἀμφιβάλλεσθαι στολμὸν μέλανα πέπλων, veſtimentis atris ſe inducere 216.
'Αμφίπολος, miniſter, famulus 89.
'Αμφότερος, vterque. ἀμφωτέρων ſc. γονέων (*vt Schol. ſupplet.*) 920.
'Αναβάλλομαι, differo, procraſtino 526.
'Αναγκάζω, cogo 7.
'Αναγκαῖος, neceſſarius 533.
'Ανάγκη, neceſſitas 965. πολλὴ ἀνάγκη ſc. ἐστὶ, fieri omnino debet, maxime neceſſarium eſt 378. ἀνάγκη (ἐστὶ) συμφορὰς φέρειν, oportet te has calamitates ferre 416. 617.
'Ανάγω, reduco. ἄνω ἀνάγειν ἔνερθεν, ab inferis reducere 987. 'Αναι-

'Αναιδεία, impudentia 727.
'Αναιδής, impudens 728.
'Αναιδῶς, impudenter 694.
'Ανάλιος, *Dor.* pro ἀνήλιος, tenebroſus 437.
'Αναμνάω, in memoriam reuoco. ἀναμνᾷν τινα κακῶν 1044.
"Αναξ, κτος, ὁ, rex. ἄναξ Θρακίας 498. ἄναξ Θεσσαλῶν 510. * "Αναξ *dicitur Apollo* 220. *Hercules*, 1042. 1116. *Pluto*, Κόρη καὶ "Αναξ Proſerpina et Pluto 852.
'Ανατολμάω, vires reſumo, reualeſco. *Cl.* SEYBOLD *vertit: ſich ermannen* 276.
"Αναυδος, mutus, voce carens 1143.
'Ανδάνω, placeo. ἁνδάνοντά μοι ποιεῖς, gratam rem mihi facis 1108.
'Ανέλπιστος, inſperatus. θαῦμ' ἀνέλπιστον 1123.
"Ανευ, ſine 486.
'Ανέχομαι, tolero, ſuſtineo 941. * ſino, patior. τούτους ἀνάσχου δεσπότας (εἶναι) 304.
'Ανήλιος, tenebroſus, ſole carens 852.
'Ανήρ, homo. "Ανδρες, homines 494. ἀνὴρ φίλος, amicus 43. 1008. ἀνὴρ ἑταῖρος 776. * vir ſtrenuus, fortis 957. οὐκ ἐν ἀνδράσιν (εἶναι χρῆν) viros fortes minime decet 723. οὐκ ἔτ' ἐν ἀνδράσιν ἐστὶ, non amplius eſt inter viros, viris non annumerandus eſt 732. * maritus 771. 879.
'Ανίκα, *Dor.* pro ἡνίκα, cum, quando 448.
'Ανίστημι, reſtituo, erigo 625. * ab inferis excito, reuiuiſcere facio. δμαθέντας ἀνίστη AESCVLAPIVS. 125.

'Ανόνητος, inutilis. ἀνόνητα, frustra, inutiliter 412.
"Αντα, coram, in conspectu. ἄντα εἰσειδεῖν 877.
'Αντερέω, contradico 615. 1083.
'Αντέχω, duro, perduro 337.
'Αντηχεῖν, sono et cantu sibi inuicem respondere, per vices canere 423.
'Αντὶ, pro. ἀνθ' ὅτε 246. ἀντ' ἐμῆς ψυχῆς 283. ἀντί σε 331. 716. γίνε ἀντ' ἐμῆ μήτηρ τέκνοις 377. ἀντ' ἐμε 434. ἀντὶ τῶνδε (dafür) 660. δύο ἀντὶ μίας ψυχῆς. 900.
'Αντιάζω, precor, obsecro 401.
'Αντιδίδωμι (δίδωμι ἀντὶ) do pro - 340. 956.
'Αντίπαλος, contrarius, aduersarius 922.
'Αντιτέμνω, iuuo, auxilium fero. ἀντιτεμὼν πολυπόνοις βροτοῖς 972. (*vid. Schol.*)
"Αντομαι, precor, supplico 1098.
"Ανυδρος, aqua carens, siccus 113.
"Ανω, sursum. ἄνω ἄγειν 853. ἄνω ἀνάγειν 988.
'Ανώγω, iubeo, mando. σώζειν γυναῖκα ἄνωχθι τιν' ἄλλον, nos: *gieb das Mädgen einem andern aufzubewahren* 1044.
"Αξενος, inhospitalis 556.
'Αξιόθρηνος, luctu, lamentatione dignus 904.
"Αξιος, dignus 873. 433. 804. ἄξιος πόνε 1027. ἄξια σφαγῆς τάδε 228. *vid.* σφαγή. ἄξιός εἰμι, mereor 735. ἀξία χάρις, gratia, quae beneficio par est 300. καὶ γὰρ ἀξία sc. εἶ, mereris. ἄξιον sc. ἐςὶ, par, aequum est 628.

'Αξιόω

'Ἀξιόω, dignor, dignum iudico 572. * postulo, volo 1010.
'Ἀοιδὸς, cantor. μελέων ἀοιδὸς 454.
'Ἀπάγω, abduco, abigo 491. 'Ἀπάγομαι, mecum abduco 48.
"Ἀπαις, δος, liberis carens, orbus 621. 735.
"Ἄπαντες, omnes ac singuli 704.
'Ἀπαντλέω, exhaurio, alleuo, lenio. ἀπαντλεῖν βάρος τῆς ψυχῆς 354.
"Ἄπειμι, abeo, decedo 730. 1105.
'Ἀπείργω, arceo, depello 469.
'Ἀπειρόκακος, malorum, calamitatis expers, semper felix 927.
"Ἄπειρος, inscius, ignarus. ἄπειρός εἰμι τοῦδε hunc ignoro, nescio 484.
'Ἀπελαύνω, abigo, repello 855. 553.
'Ἀπέπω, abnuo, denego, deprecor 487. * veto, interdico 737.
'Ἀπέρχομαι, abeo, decedo 1104. ἄπελθε, apage 729. ἀπέρχεσθαι κάτω, ad inferos descendere, i. e. mori 379.
'Ἀπεχθάνομαι, ἀπέχθομαι, inuisus sum, odio sum 72.
'Ἀπιστέω, diffido, suspectum habeo 1130.
'Ἀπὸ, a, ab 509. 514. 638. * *pertinet ad locum.* ἀπὸ παντοίας χθονὸς 747. * *ad generis ortum*, ἀπό τινος εἶναι 920. 509. 638.
'Ἀποβαίνω, euado, exitum habeo. τοιόνδε ἀπέβη τόδε πρᾶγμα, talem exitum habuit haec res 1163.

'Ἀποιμώζω, deploro, defleo. νεκρὸν ἀποιμώζειν 635. ἀποιμώζειν δέσποιναν 768.

"Ἄποινα, τὰ, poena. τῶνδ' ἄποινα pro εἰς ἄποινα ἀντὶ τῶνδε, nos: *zur Strafe dafür* 7.

'Ἀπολλύω, perdo, pessumdo 1082. 177. *perdo; amitto 949. * 'Ἀπόλλυμαι, pereo, occido 165. 386. 825.

'Ἀπομνάομαι, recordor. ἀπομνᾶσθαι χάριν, beneficii memorem esse et gratiam referre 299. *Conf.* HESIODI *Theogon.* 503.

'Ἀποπαύω, inhibeo, compesco 225.

'Ἀποσπάω, auello, diuello, ἀποσπασθεῖσα σου, a te diuulsa 287.

'Ἀποστερέω, priuo, fraudo 689. 384. 'Ἀποστεροῦμαι, priuor 378.

'Ἀποσυλάω, eripio, aufero 870.

'Ἀποσχίζω, auello, abrumpo 170.

"Ἄποτμος, durus, saeuus. μόρος ἄποτμος 116.

'Ἀπότομος, durus, praefractus, seuerus. ἀπότομον λῆμα 982.

"Ἅπτομαι, tango, inuado. τῆς μὲν οὐδὲν ἄλγος ἅψεται nullus dolor eam inuadet 937. * tracto, operam do, ἅπτεσθαι τῶν λόγων, litteris, doctrinis operam dare 964.

'Ἀπωθέω, ἀπωθέομαι, abigo, repello 567. 823.

"Ἆρα; nonne? annon? 341. 771. num? 477.

"Ἄρα, sane. οὐκ ἄρα. 636.

'Ἀράομαι, imprecor 714.

"Ἄργοι, Argi, *vrbs quondam nobilis Achaiae* 560.

'Ἀργυ-

'Ἀργυρώνητος, pecunia emtus, seruus. ἀργυρώνητος Λύδος ἢ Φρὺξ 676.
"Ἄρδην, alte, humeris. νεκὺν ἄρδην φέρειν 608.
"Ἄρης, ὁ, Mars, Deus belli 498.
"Ἄριστος, optimus. γυνὴ ἀρίστη 84. 149. 324. μέγ' ἀρίστη, longe optima 742.
'Ἀρκέω, sufficio, par sum. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν, sufficit, si nos pro te moriamur 383. 'Ἀρκεῖ sufficit, sat est 33.
"Ἅρμα, currus. ἅρμα τέτρωρον 483.
'Ἀρνέομαι, nego 1158.
"Ἄρνυμαι, capio, consequor. κλέος ἄρνυσθαι gloriam consequi 56.
"Ἄροτος, aratio. ἄροτος γυῶν, aratio aruorum 590.
"Ἄρσην, masculus. παῖς ἄρσην, filius 311.
'Ἀρταμέω, dilanio, dilaniando interficio 494.
"Ἄρτι, modo, nunc primum 940. 1069.
'Ἀρτιθανὴς, modo, recens mortuus 600.
'Ἀρτίως, modo, nunc 531. 840.
'Ἀρχὴ, initium. ἀπ' ἀρχῆς 109.
"Ἄρχω, incipio, initium facio 814. * impero, regno. πολλῶν ἄρχεις 687.
"Ἄσημος, obscurus. ἄσημα λέγεις, obscure, aenigmatice loqueris, ignota dicis 522.
'Ἀσκέομαι, exorno, excolo me 159.
'Ἀσκληπιὸς, Aesculapius, *filius Apollinis et Nymphae Coronidis*, *medicorum Deus* 4. *mortuos excitasse dicitur* 125.

Ἀσκληπιάδαι, Aesculapii posteri, ab Aescula-pio genus ducentes 970.
Ἀσπάζομαι, amplector 189.
Ἄσπονδος, implacabilis, atrox 424.
Ἀστένακτος, non gemens 171.
Ἀστὸς, ὁ, ciuis 1154.
Ἄστυ, vrbs. Φεραίων ἄστυ, Pherae, vrbs Thessaliae 480.
Ἄτεκνος, sine liberis, liberis carens 656. 908. 888. 802.
Ἄτη, calamitas, pernicies 91.
Ἀτίζω, aspernor, ignominia afficio 1037.
Ἀτιμάζω, contemno, aspernor 567. 372. 658.
Αὖ, rursus 841.
Αὐγὴ, lux, lumen, splendor. βλέπειν πρὸς αὐγὰς ἡλίȣ 204. αὐγὰς (ἡλίȣ) εἰσορᾶν 667. προσορᾶν αὐγὰς 868. *periphrastice, pro* viuere.
Αὐδάω, dico, loquor 106.
Αὖθις, rursus 841. ȣ ποτ' αὖθις 205. * post-hac (*ein andermahl*) 1152. * αὖθις πάλιν iterum iterumque 186.
Αὐλὴ, atrium, aula. νεκύων αὐλὴ, mortuorum atrium, domicilium, habitaculum 260.
Αὐλὸς, tibia 430. αὐλὸς Λίβυς 346. *vid.* Λίβυς.
Αὔριον, cras. ἐς (τὴν) αὔριον (ἡμέραν) in crastinam diem 320. 784.
Αὐτίκα, illico, iamiam 322.
Αὐτὸς, ipse 958. 371. 507. 559. 562. 702. 730. 1042. 1080. * iste, ille 730. 1002.

εἰδὼς

εἰδὼς αὐτὰ 421. ἐπ' αὐτοῖς sc. πράγμασι. (*bey solchen Vmständen*) 146. αὐτῦ (ἐπ' αὐτῦ τόπυ) ibi, illic 488. * vnus idemque. εἰς τ' αὐτὸ στέγος 736. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις 365. ταὐτὸν γὰρ (ἐστὶν); num vnum est? 711. * *cum datiuo*, idem ac. τ' αὐτ' ἔχυσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι, eandem formam te habere ac Alcestin scias 1063.

Αὐχέω, glorior, iacto me 95. 675.

Αὔχην, ὁ, ceruix, αὐχένων φόβη, iuba equorum 429.

Αὐχμηρὸς, sordidus, squalidus 947.

Ἀφαγνίζω, expio, purifico 1146.

Ἀφαιρέομαι, eripio, aufero 45.

Ἀφανὴς, obscurus, latens 785.

Ἀφίημι, omitto, missum facio, dimitto 794. ἄφες με, mitte me 262.

Ἀφικνέομαι, venio, aduenio 26. 772.

Ἄφνω, subito, insperato 420.

Ἀφορίζομαι, finio, detraho, (*schmälern*). τιμὰς ἀφορίζεσθαι 32.

Ἄφρων, demens, insipiens 728.

Ἄφυκτος, ineuitabilis 984.

Ἀχερόντιος, Acheronticus. λίμνη Ἀχεροντία, Acherusia palus, quam fluuius Acheron sub terram immersus efficere dicitur 443.

Ἄχθομαι, aegre fero, succenseo 815.

Ἄχθος, onus, molestia 884.

Ἀψυχία, ignauia, timiditas 642. 696. 717.

Ἄωρος, immaturus, intempestiuus; *vor der Zeit* 166.

B.

B.

Βαίνω, eo, vado. ποῖ βῶ; quo vadam 863. βαίνειν πέραν, transire 585. βαίνειν ἐκ δόμων egredi 767. βάθι (εἰς) κεῦθος δόμων 873. * κατ' εὐφημισμὸν, pro mori, decedere 392. κάτω βαίνειν 394. * venio, peruenio. βαίνειν (ἐπὶ) τέλος τῦ γήρως, ad summam aetatem peruenire 414. * δι' ὀδύνας βαίνειν, intimo doloris sensu affici 874. *vt Cl.* VALCKENARIVS *explicat ad Phoeniss. p. 525.* * *pleonastice ponitur.* ἔβη λιπῦσα, reliquit 580.

Βαλιὸς, maculosus, varius. Λύγκες βαλιὸι 579.

Βάλλω, iacio, iacto. βάλλειν λόγυς νεανίας, verba proterua iactare (*ausstossen*) 680.

Βάρβιτον et Βάρβιτος, barbitum, *instrumentum musicum, citharae genus, grauiorem sonum edens* 345.

Βάρος, τὸ, vis, robur. *Scholiastes explicat per* ἰσχὺς. ἆθλιον βάρος χερῶν 202. * molestia, aerumna 353.

Βαρυδαίμων, infelix, miser 865.

Βαρύνω. βαρύνεσθαι, dolore affici, angi 43. συμφορᾷ βαρύνεσθαι. calamitate premi 1048. * grauor, grauesco. ὄμμα βαρύνεται, nos: *das Auge bricht* 385.

Βαρὺς, grauis. βαρέα (ταῦτ' ἐστὶ) φέρειν 891. * grauis, acerbus, molestus 405. 672. 856. Βαρεῖα συμφορὰ 856.

Βασίλεια, regina 82.

Βασι-

Βασιλεὺς, rex 130. Βασιλεῖς *vs. 130. sunt Pheres et Admetus.*

Βαςάζω, porto, gesto, gero. ἡ ἐν χερσὶν βαςάζεται, quae manibus gestatur 41. τόξα βαςάζειν (*führen*) 41. βαςάζειν χέρα τινος, manum alicuius tenere, (*an der Hand führen*) 917. νεκρὸν βαςάζειν mortuum efferre 724.

Βελτίων, melior. βίος βελτίων 1157.

Βία, vis. πρὸς βίαν, per vim, vi 45. βίᾳ, idem 70. βίᾳ θύμε, inuite, ingratiis 829. * vis, robur 981.

Βιάζομαι, cogo, vrgeo 145. 1116.

Βιόομαι, viuo. βιῶσθαι (εἰς) τὴν αὔριον (ἡμέραν) 784.

Βίος, vita, 128. 144. 347. ἐν βίῳ, in vita, 474. βίος ὁ καθ' ἡμέραν, vita quotidiana 789. ὁ πρόσθεν βίος, vita acta, praeterita 1158. ἐμὸν βίον, *periphrastice pro* ἐμὲ 396. * anima 362.

Βιοτεύω, viuo. βιοτεύειν βίον ἀβίωτον, miserrime viuere, miserrimam vitam ducere 242.

Βιοτὸς, vita. πρόσσω βιότε ὤν, aetate prouectus 911.

Βιςόνες, Bistones, i. e. *Thraces sic dicti ab vrbe Bistonia, quam condidit Biston filius Martis et Callirrhoes* 485. 1022.

Βιώσιμος. χρόνος βιώσιμος, vitae tempus 650.

Βλέπω, video, aspicio 818. ἔς τινα βλέπειν 1121. βλέπειν πρὸς αὐγὰς ἡλίε 204. Βλέψον πρὸς αὐτὲς 390. * *quod nos dicimus*

auffeben σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπειν 773. * κατ' ἔλλειψιν τοῦ φάως, ἢ φῶς, ἢ ἥλιον, viuo 140.

Βλέφαρον, τὸ, palpebra 398. 598.

Βοάω, clamo, vociferor 235.

Βοιβία λίμνη, Boebeis, *lacus Theſſaliae ad radicem montis Oſſae* 590.

Βόσκημα, pecus 576.

Βούθυτος. προστροπαὶ βούθυτοι, preces, ſupplicationes, quae fiunt hoſtiis, ſ. hoſtiae, quibus ſupplicatur diis 1156.

Βούλομαι, volo 138. λέξαι θέλω, ἃ βούλομαι, *was ich auf dem Herzen habe* 281. οὐ βούλομαι, nolo 1018.

Βουφορβέω, boues paſco 8.

Βουφόρβια, τὰ, armenta. τοῖσι νικῶσι βουφόρβια ἦν ἄγεσθαι, victores armenta ſecum abducere poterant 1031.

Βραχὺς, breuis 649.

Βρέτας, τὸ, ſimulachrum. βρέτας θεῶν 974.

Βροτοὶ, mortales, homines 628.

Βρόχος, laqueus. βρόχος οὐράνιος 229. *vid.* οὐράνιος.

Βύω, tego, occludo 1055.

Βωμὸς, ara, altare 973. 1156. βωμοὶ πάντων θεῶν 131. 168.

Γ.

Γαῖα, ἡ, terra. φίλοι οἱ ὑπὸ γαῖαν, filii mortui, qui ſunt ſub terra 896.

Γαμέω,

Γραῦς,

Γραῦς, αὸς, ἡ, anus, vetula 57.
Γυᾶ, ἡ, aruum 590. 687.
Γυναικοπληθὴς, mulieribus refertus, plenus. σύλλογοι γυναικοπληθεῖς, coetus, conuentus muliebres ſeu mulierum 951.
Γυνὴ, αικὸς, ἡ, mulier, 84. 149. 324.

Δ.

Δαιμόνιος, diuinus. τὰ δαιμόνια, res diuinae, diuinitus accedentes, fatum (*Cl.* SEYBOLD *vertit: des Schickſals Wege*) 1159.
Δαίμων, dea 1003. * fatum, fortuna 914. 935. 409. ὦ δαίμων 384. * Δαίμονες v. 1140. ſunt νεκροὶ, mortui, *ſecundum Schol.* * infortunium, calamitas 561.
Δάκνω, mordeo. δάκνεσθαι (κατὰ) καρδίαν, morderi, ſummo moerore affici 1100.
Δάκρυ, τὸ, lacryma 183.
Δακρυῤῥοέω, fleo, lacrymor 35. ὄμμα δακρυῤῥοοῦν 826.
Δακρύω, lacrymor 174.
Δαμάζω, domo, conſumo, frango. δαμάζειν σίδηρον 981.
Δάμαρ, ‑ρτος, ἡ, coniux 227. 296. 612. 930. 1129.
Δαμάω, domo, occido. δμαθέντες, mortui 125.
Δάπεδον, campus, ſolum. δάπεδα πεδίων, campi late patentes (*Gefilde*) 591.
Δαφοινὸς, rubens, fuluus. λέοντες δαφοινοὶ 582.
Δε, et 456. quamuis 177.

Δείκνυμι, ostendo 640. 763. 838.
Δείλαιος, miser. δειλαιοτάτη 262.
Δεινὸς, grauis, acerbus, indignus. δεινὰ πάσχειν, summa iniuria affici 876.
Δεῖπνον, cibus. δεῖπνα προτιθέναι 749.
Δέμας, τὸ (*indeclin.*) corpus 348. 468. 1133.
Δέμνιον, τὸ, cubile, lectus 181. ἐν ἄλλης δεμνίοις, in lecto alius mulieris 1059.
Δέξιος, dexter. δεξιὰ, dextra 191. δεξιὰ χεὶρ 1115.
Δέρη, ἡ, collum, ceruix 229.
Δέρκω, video. ὄμμασιν φῶς δέρκειν, *poëtica paraphrasi*, viuere 120.
Δεσμὸς, ὁ, vinculum. δεσμοὶ χερῶν 985.
Δεσπόζω, dominor, potior 486.
Δέσποινα, domina, hera, regina 161.
Δεσπότης, ὁ, herus, dominus 136. 143. 304. 490. 504. οἴκων δεσπότης 681.
Δεσπότις, ἡ, domina, hera 948.
Δεύομαι, madeo, madesio 182.
Δεῦρο, huc 1019. δεῦρ᾽ ἐλθὲ, huc veni 779.
Δέχομαι, accipio 618. 753. παῖδας ἐκ χειρὸς δέχε 375. δέχεσθαι παρά τινος 688. * recipio. ξένον δέχεσθαι 598. 750. 775. δέχεσθαι ἐν δόμοις 1110. δέχεσθαι εἴσω δόμων 853. εἰς δόμους δέχεσθαι 855. * accipio, audio, (*vernehmen*) οὐκ ἐδεξάμην πατρῷον νόμον, οὐδ᾽ ἑλληνικὸν, non audiui, hanc legem patriae meae, nec toti Graeciae esse 683.
Δέω. δεῖ, oportet 320. * fas est, decet ἅ μή σε

σε δεῖ (ἔχειν) 64. * ἐν δέοντι (χρόνῳ) opportune, commode. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι 817. εἰς δέον πίπτειν, gratum, acceptum esse 1101.

Δῆλος, manifestus, notus 217.

Δημήτηρ, Ceres, *Dea frugum*, quasi Γῆ μήτηρ, terra mater 358.

Δημότης, ciuis, popularis 1057.

Δῆτα, τί δῆτα; quid igitur? quid tandem? 530. μὴ δῆτα, nequaquam, (*ia nicht*) 308. οὐ δῆτα, minime, nequaquam 62. non certe 389.

Διὰ, *cum genit.* per 575. * *cum accus.* per 962.

Διαβαίνω, transeo, traiicio 902.

Διάγω βίον, vitam dego, transigo 940.

Διάδοχος, successor, haeres. διάδοχος δόμων 655.

Διακναίομαι, corrumpor, maceror miseria et calamitate 108.

Διακωλύω, prohibeo, impedio 34.

Διαλλάσσω, substituo. ἄλλον διαλλάσσειν 14.

Διαμάχομαι, pugno propter quid, refragor, contendo ne. διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν, contendebas, ne morieris 694.

Διαπαντὸς (χρόνου) semper 888.

Διαπρέπω, excello, praecello. πάντων διαπρέπειν, inter omnes excellere 642.

Διαρπάζω, diripio, depraedor 657.

Διαφθείρω, perdo, corrumpo. γάμους διαφθείρειν 316.

Διδακτὸς, quod doceri potest. οὐκ ἐστι διδακτόν: non potest doceri, disci 786.

Δίδωμι,

Δίδωμι, do, dono 1024. εὖ δοῦναι, bona dare, benefacere 1004. χάριν δοῦναι, beneficium dare 61.

Διεξέρχομαι, percurro, pertranſeo. πάντας φίλους διεξέρχεσθαι, omnes amicos circumire, obire domus amicorum. (*bey allen Freunden umher gehen*) 15.

Δίκαιος, iuſtus, aequus 1147. δίκαια ſc. ἐστι, aequum eſt 302.

Δικαίως, iure, merito 372.

Δίκη, ius, iuſtitia. δίκην ἔχειν (*recht handeln*) 39. * poena. δίκην διδόναι, poenam dare, luere 731.

Δίκωπος, biremis. δίκωπον σκάφος, ſcapha biremis 252. ἐλάτα δίκωπος 444.

Δίνη, gurges, turbo. δίναι νεφέλων 244.

Διόβολος, a Ioue miſſus, vibratus. πλῆκτρον διόβολον, fulmen Iouis 126.

Διομέδης. Diomedes, rex Thraciae, qui dum equos ſuos humana carne aleret, ab Hercule equis ipſis ad deuorandum obiectus eſt. Fertur enim hoſpites ſuos compuliſſe, vt cum filiabus ſuis deformoſiſſimis rem haberent, quo facto, eosdem equis ſuis laniandos obieciſſe. Probe ſeiungendus eſt a Diomede, Tydei filio, Homero decantato 483.

Δῖος, dialis. πῦρ δῖον. fulmen Iouis 5.

Διπλοῦς, duplex 519. 1057.

Δισσὸς, geminus, duplex. δισσὰ μέλη 760.

Δίψιος, aridus, ſiticuloſus. χθὼν διψία, terra arida, ἄνυδρος 560.

Δοκέω,

Δοκέω, puto, exiſtimo 54. 691. 352. 843. 957. 1066. 1134. * videor 565. 793. 936. γυνὴ δόξασα μοι ἀρίςη 35. τὰ δοκηθέντα (*was man vermeynt hat*) 1161. * δοκεῖ, *imperſon.* videtur 61. 1112.

Δόλιος, doloſus, fallax. δολίῳ τέχνῃ 34.

Δολόω, decipio 12.

Δόμος ὁ, et οἱ δόμοι, domus, aedes. ἐν δόμοις 22. 477. πρὸς δόμȣς 66. δεσπόταις δόμων 806. 304. ἐν Ἀΐδα δόμοισι, apud inferos 436. ἐκ δόμων 949. * arca, ſcrinium. δόμοι κέδρινοι 158.

Δόσις, donum, munus (*Gabe*) καρτερεῖν Θεȣ̃ δόσιν, quae deus dat, perferre 1071.

Δούλιος, ſeruilis. ἀφ' αἵματος δȣλίȣ ſc. ὤν, ſeruili ſanguine ortus, genitus 638.

Δουπέω, ſonitum edo, reſono 103.

Δόχμιος, obliquus 575. 1000.

Δράω, ago, facio 72. 155. 308. 328. 1099. τί δράσω 380. τί δρᾷς 391. * perpetro, committo. ȣ̓δὲν εἰς Θεȣ̀ς δράσαντας 246.

Δρομαῖος, curſitans, curſorius 244.

Δύναμαι, poſſum 64. 456. πῶς δυνήσῃ (τάδε); 484.

Δύναμις, vis, potentia 219. 1072.

Δύο, duo 245. 900.

Δυσδαίμων, infortunatus, infelix 258.

Δυσκλεὴς, infamis, inglorius 724.

Δυσπάλαιςος, ineluctabilis, δυσπάλαιςος τύχη, ineluctabile fatum 889.

Δύϛηνος, infelix, miſer 115.
Δυϛυχὴς, infortunatus, miſer 685. 1016.
ΔυςΦόρος, grauis, quod difficile toleratur 617.
Δυσχείμερος, ob hiemem, frigus infeſtus. δυσχείμεροι τόποι 68.
Δώδεκα, duodecim 431.
Δῶμα, τὸ, et δώματα, τὰ, domus, aedes 1. 364. 546. 600.

E.

Ἒ, *vox dolentis*, heu 874.
Ἐάω, permitto, ſino 621. 729. τήνδ' ἐιάσατε ſc. θανεῖν 645. * omitto, praetermitto 793.
Ἐγγελάω, rideo, derideo 724.
Ἐγγὺς, prope. ἐγγὺς ἐλθεῖν, accedere, appropinquare 671. ἐγγὺς παραςῆναι, adeſſe, prope adſtare 1010.
Ἔγχος, τὸ, enſis, gladius 77.
Ἕδρα, ἡ, ſedes, domicilium. ἕδραι Ἀμμωνιάδες Templum et oraculum Iouis Ammonis 114. * ſedes, locus, in quo quis inſidiatur. λοχήσας ἐξ ἕδρας συθεὶς 846.
Ἐθέλω vide Θέλω.
Ἦ, an, num 1105.
Ἐι μήγε, niſi, (*wenn nur nicht*) 493.
Εἰ γὰρ, vtinam. εἰ γὰρ εἶχον τοσαύτην δυνάμιν ἐκ Διὸς, vtinam tantam potentiam a Ioue accepiſſem 1072.
Εἴδω, ſcio, noui 421. 138. 143. ἐκ οἶδα, neſcio 49. Ἰδὲ, ecce, vide 398. Ἰδὲ, idem 955.

955. εἰδώς τι κἀγὼ (*Cl.* SEYBOLD : *ich habe auch meine Vrſachen*) 1107. * video 496.

Εἴθε, vtinam, *cum optat.* 455. 719. 1102. *cum indicat.* 536.

Ἐικάζω, aſſimulo, effingo, exprimo. δέμας εἰκασθὲν 349.

Εἴκω, ὡς ἔοικε, vt videtur 1006.

Εἶμι, eo, vado 49. εἶμι τὴν κάτω ſc. ὁδὸν 851. εἶσι πρὸς δόμους, venit ad hanc domum 66. 207. ἴθι, vade 831. 541. ἴτω, eat 618. ἴτε (σὺν) τῷδε 736.

Εἰμὶ, ſum, fio. δίσσα μέλη ἦν ἀκούειν 760. ἐν σοὶ ἐσμεν, in te omnis noſtra ſpes eſt poſita 278. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων (ſc. εἰσὶ) multos habes inter Pheraeos hoſpites 1045. οὐκ ἐστι ſc. οὕτως, non eſt ita, non eſt, quod dicis 1126. εἶναι (ἐκ) πατρὸς εὐγενοῦς, patre nobili natum eſſe 332. τινὶ εἶναι ἐν γένει, attingere aliquem cognatione 903. ἔσται τάδε, fiet hoc 320. * ἐστὶ, licet, fieri poteſt. ἔστ' οὖν, ὅπως — poteſtne fieri, vt — 53. εἴ πώς ἐστιν, ſi vllo modo fieri poteſt 1042. οὐκ ἐστι, non licet. (*es geht nicht an*) 54. 111. 539. 486. 575. ἐπ' ἐμοί ἐστι, eſt in mea poteſtate, penes me 455. ἔστι σοι, licet tibi, potes 139. 324. * viuo 521. 517. 271. 277. οὐκ εἶναι, mortuum eſſe 1096. οἱ οὐκ ἐτ' ὄντες, mortui 322. οὐκ ἐτ' οὖσα 387. οὐκ ἐτ' ἐστι, 392. * εἶεν, *concedentis formula, quae ſeruit tranſitioni*, eſto, ſit ita

Εἴτε, ἢ — εἴτε, fiue — fiue 112. εἰ — εἴτε, vtrum — an 137.
Ἐκ, vel Ἐξ. ex. ἐκ δόμων 134. ἐκ δ' ὀμμάτων 1067. * a, ab 176. 224. ἐξ ἐμȣ κληθεὶς, a me vocatus 629. ἐκ Διὸς a Ioue 1027. μή τις ἐκ δημοτῶν 1057. * inter. ἐκ δὲ τῶν, interque hos.
Ἕκαςος, vnusquisque 192.
Ἐκβαίνω, incedo, tranfeo 1001.
Ἔκδικος, iniuftus 714.
Ἐκδίκως, iniufte 42.
Ἐκεῖνος, ifte, ille 809.
Ἐκεῖσε, ibi, illic 364.
Ἐκλήθομαι, obliuifcor 196.
Ἐκλύω, libero 37.
Ἐκπίπτω, egredior, exeo 184.
Ἐκπλήθω, expleo, impleo. βίον ἐκπλήθειν 167.
Ἐκπληρόω, impleo, expleo. σελήνη ἐκπληρȣμένη, plenilunium, plena luna 431.
Ἐκποδὼν, eminus, procul. ἐκποδὼν ςὰς 634.
Ἐκπράσσω, conficio, perficio 297.
Ἐκςέφω, corollis exorno 169.
Ἐκτείνω, extendo 349. χερ' ἐκτείνειν 768.
Ἐκφέρω, effero, exporto. νεκρὸν ἐκφέρειν 716. * ἐκφέρομαι, efferor, me effero. πρὸς αἰδῶ ἐκφέρεσθαι, pudore fe efferre 601.
Ἐκφεύγω, effugio. ᾅδην ἐκφεύγειν 13.
Ἐκφορὰ, elatio, eportatio cadaueris. ἐκφορὰν τίθεσθαι (*Leichenbegängnis halten*) 422.

Ἐκφύω, nascor ex. μητρὸς (ἀρίστης) ἐκπεφυκέναι 325.
Ἑκὼν, οντος, sponte, volens, voluntarius 389.
Ἐλάτη, abies 586. * cymba, nauigium ἐλάτῃ δίκωπος 444.
Ἐλαύνω, vexo, agito, exerceo 951. ἐλαύνω κακοῖσι sc. ῥήμασι, maledictis insectari 676.
Ἔλεγχος, ὁ, examen, iudicium. εἰς ἔλεγχον ἐξελθεῖν 640.
Ἐλέγχω, scifcitor, percontor. 15. * reprehendo, redarguo 1058.
Ἐλεύθερος, liber 678. * liberalis 568. vid. πολύξενος.
Ἐλευθέρως, libere. ἐλευθέρως λέγειν 1008.
Ἑλκόω, vulnero, saucio. ἑλκοῦν φρένα, animum sauciare 878.
Ἑλληνικὸς, Graecus. νόμος ἑλληνικὸς, lex Graeca, i. e. cui tota Graecia paret, *opponitur.* νόμῳ πατρῴῳ 684.
Ἐλπὶς, ἡ, spes 129. 144. 293.
Ἐμβάλλω, iniicio, immitto. στερνοῖσιν ἐμβαλὼν φλόγα 4. ἐμβαλεῖν χάλινον 492. θάνατον ἐμβαλεῖν, interficere (*den Tod anthun*) 51.
Ἐμὸς, meus 304. τόνδ' ἐμὸν (υἱὸν) σώσασα 625. τἀμὰ (πράγματα) 1138.
Ἔμπας, tamen. ἀλλ' ἔμπας, attamen 906.
Ἐμπίπτω, interlabor, interuenio 798.
Ἐμπλήσσω, obstupefacio. ἢ κέρτομος τις θεοῦ μ' ἐμπλήσσει χαρά. (*Cl.* SEYBOLD: *oder taeuscht mich eine Gottheit*) 1125.

Ἐνταῦθα,

'Ενταῦθα, ibi, illic 174.
'Εντίθημι, impono, indo. χέρσιν ἐνθεῖναι, in manus tradere 854.
'Εντυγχάνω, interuenio, forte aduenio 1032.
'Εξ vide in 'Εκ.
'Εξάγω, impello, incito, inſtigo 1080.
'Εξαιρέω, eximo, extraho 15. 'Εξαιρέομαι, idem 347. * eripio, auſero 70. 848.
'Εξαίρω, attollo, excito, erigo. φρένα ἐξαίρειν 346.
'Εξαμαρτάνω, delinquo, pecco. ἐξαμαρτάνειν εἴς τινα 709.
'Εξανέχομαι, perfero, tolero 952.
'Εξανορθόω, reſtituo, reſtauro. σὺ τἀμὰ πράγματα ἐξανώρθωσας, tu ſolus rem impeditam meam et prorſus perditam reſtituiſti 1138.
'Εξαρτάομαι, dependeo, adhaereo. παῖδες ἐξηρτημένοι πέπλων 187.
"Εξειμι, exeo, egredior 185. 214. ἐξιέναι (καθ') ὑστάτην ὁδὸν, ingredi viam vltimam 610.
'Εξεπίσταμαι, probe teneo, noui 783. εὔνου ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι, te mihi beneuolum eſſe, optime ſcio 511.
'Εξέρχομαι, exeo, prodeo, venio. εἰς ἔλεγχον ἐξελθεῖν 640.
"Εξεστι, licet. ἐξὸν, cum liceret, licuiſſet 887.
'Εξετάζω, probo, exploro, deprehendo. φίλος ἐξετάζεσθαι ἠξίουν, (*Cl.* SEYBOLD: *ich wollte Proben meiner Freundſchaft geben*) 1011.

'Εξευρίσκω,

'Ἐξευρίσκω, excogito, inuenio 221.
'Ἐξόλλυμι, perdo, eneco 944.
Ἔξω, extra, pro ἐξ, ἔξω δόμων πορεύεσθαι 508.
Ἔξωθεν, foris, extra 950.
'Ἐξώπιος, a conspectu remotus, posticus. ξενῶνες ἐξώπιοι 546.
'Ἐπαινέω, laudo, probo 554. 1093.
'Ἐπαίρω, attollo, erigo 250.
'Ἐπάνω, supra 463.
'Ἐπεὶ, cum, quandoquidem 328. 434. 555.
'Ἐπείγομαι, propero, festino 255, 1152.
Ἔπειμι, insto, immineo. ἐπιὸν κακὸν 171. * succedo, sequor. μητρυιὰ ἐπιοῦσα, nouerca, quae matri succedit 309.
'Ἐπεισφρέω, intus admitto, infero 1056.
Ἔπειτα, deinde, tum 753. 173. ἔπειτα δῆτα; cur tandem? cur tamen? 822. ὁ ἔπειτα χρόνος, posterum tempus 242.
'Ἐπὶ, *cum genit.* in, super. ἐπὶ γαίας 869. * *cum datiu.* super. ἐπ' ἐσχάραις 117. ἐπὶ βωμοῖς 131. * praeter. ἐπ' αὐτοῖς, praeter ista, praeterea, insuper 1032. * in, ad. ἐπὶ πύλαις 100. ἐπ' αὐτοῖς πρόσφορα, his rebus conuenientia. (*Cl.* SEYBOLD: *Anstalten zur Leiche*,) 146. ἐπὶ κοντῷ (an) 253. ἐπὶ κώπῃ 361. 439. * penes. ἔπ' ἐμοί ἐστι, penes me est, in potestate mea est 455. * propter 1155. * *cum accusat.* ad 113. 118. ἐπί τινα στείχειν 75. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν 973. ἐπὶ πρόθυρα 131. πολιὰς ἐπὶ

 χαίτας

χαίτας sc. ὤν, cum iam canus esset 909. οἶμος ἡ 'πι Λάρισσαν φέρει 835. τὸ ἐπί σε sc. μέρος, quod te attinet, quantum in te est 666. * vsque ad. ἐπ' ἀκτὰν κρατύνει 595. * de. μῦθον λέγειν ἔστι μοι ἐπ' αὐτὴν, loqui possum de ea 519.

'Επιγαμέω, mortua vxore aliam, liberis nouercam, ducere. μὴ ἐπιγήμης μητρυιὰν 305.

'Επιθυμέω, cupio, desidero 867.

'Επικωμάζω, debacchor, genio indulgeo 831.

'Επισκήπτω, mando, iniungo 365.

'Επίσταμαι, scio, noui 62. 154. 420. 803. τὰ μὰ μέλαθρα οὐκ ἐπίσταται, mea domus nescit, non potest.

'Επιστρέφομαι, redeo, reuertor. ἐπεστράφη (πρὸς) τὸν θάλαμον 185.

"Επομαι, sequor 918. 1032.

"Επος, dictum, verbum. ἔπος λυπρὸν 273.

'Επτατόνος, septem fidibus instructus 446.

"Επω, dico. πῶς εἶπας; quid dixti? 59. εἰπὲ, dic. 479. οἷον εἶπας sc. μῦθον vel ἔπος; 1081. * nomino, appello 139.

"Εραμαι, amo 866.

'Εράω, amo, diligo 715.

"Εργον, res. ἔργα σχέτλια πάσχειν 408. ἔργῳ, re vera, *opponitur* λόγῳ 339. * ἔργον sc. ἐστὶ, opus est. τί τόξων ἔργον, quid arcu opus est 40. * facinus. γενναῖον ἔργον 624.

'Ερέω, dico, dicam 954. 658. 718. 859. κακῶς ἐρεῖν maledicere 705.

'Ερημία,

Ἐρημία, solitudo 944.
Ἔρημος, desertus, solitarius 925.
Ἑρμῆς, Mercurius. χθόνιος Ἑρμῆς, Mercurius subterraneus, *qui alias* ψυχοπομπὸς *dicitur* 743.
Ἔῤῥομαι, abeo. ἔῤῥε, *imprecandi formula*, abi hinc in malam rem, in crucem 734.
Ἔρχομαι, venio, accedo 321. ἐλθὼν (εἰς) γαῖαν 8. ἔρχεσθαι εἰς δόμους 817. 485. προλιποῦσ' ἕδρας σκοτίους ἦλθεν 123. ἔρχεσθαι κατὰ χθονὸς, *pro* mori 161. μὴ ἔλθοι τοσόνδε κακὸν sc. πρός ἐμε 539. ἔρχεσθαί τινι, superuenire alicui, aduenire 977. * *Pleonastice.* ἕως ἂν ἵππους δεῦρο ἄγων ἔλθω 1022. * *cum particip. futuri.* ἔρχομαι συμβαλῶν ἀγῶνα, pugnaturus eo, ad pugnandum proficiscor 504.
Ἔρως, ὁ, amor, desiderium. ἔρως τις (θρηνεῖν ἢ στένειν) μ' ἐξάγει 1080.
Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. ἐσθῆτι πρέπειν 1050.
Ἐσθλὸς, bonus, probus 198. 418. 615. 1083. ἐσθλαὶ συμφοραὶ, fortuna secunda 1155.
Ἔστε, quamdiu, donec 337.
Ἑστία, focus, ara 160. * domus, *vt focus pro domo* 750. 1007. 538. 545. 589. πατρῷα ἑστία 738.
Ἑστιάω, conuiuio excipio, cibum praebeo 765.
Ἐσχάρα, ara, focus 117.
Ἔσω, *vide* εἴσω.
Ἑταῖρος, amicus. ἀνὴρ ἑταῖρος 776.

 Ἕτερος,

Εὐνὴ,

Εὐνὴ, ἡ, lectus, εὐναὶ νυμφίδιοι, lectus coniugalis 886.
Εὔνες, beneuolus 511.
Εὐπατρίδης, generosus, nobili genere ortus 920.
Εὐπρεπὴς, decorus, pulcher. (κατ') εἶδος εὐπρεπεστάτη γυνὴ, vxor formosissima, pulcherrima 333.
Εὐπρεπῶς, decore, eleganter 159.
Εὐπροσήγορος, affabilis, comis 775.
Εὑρίσκω, inuenio, offendo 17. 536. 834. 844. 966. 1026.
Εὐρυσθεὺς, Eurystheus, *filius Stheneli, rex Mycenarum* 67. Τιρύνθιος *dictus, a patria Tirynthe, vrbe Peloponnesi* 481. 497.
Εὐσεβέω, pius sum. εὐσεβεῖν περὶ ξένες 1148.
Εὖτε, cum, quando 945. cum coninnct.
Εὐτυχέω, felix, fortunatus sum 1122. 1153. 1158.
Εὐτυχὴς, felix, fortunatus 685. μᾶλλον εὐτυχὴς felicior 180. πότμος εὐτυχὴς, fortuna secunda, prospera 926. δαίμων εὐτυχέστερος, sors melior, prosperior 935.
Εὐφραίνω, delecto, oblecto 238. 355. * exhilaro, laetum reddo. εὔφραινε σεαυτὸν 788. * εὐφραίνομαι, gaudeo, hilaris sum. χαίροντες εὐφραίνοισθε, valete hilares 323.
Εὔφρων, laetus, exhilarans 587.
Εὔχομαι, precor, vota facio 218. εὔχεσθαι θεοῖς 334. * opto. εὔχεσθαι θανεῖν 669.
Ἐφέρπω, adrepo, aduenio, accedo. ἐπ' ὀστοῖσιν

σοῖσιν νὺξ ἐφέρπει (*Nacht bedecket meine Augen*) 269.

Ἐφέσπομαι, sequor, prosequor (*begleiten*) 767.

Ἐφευρίσκω, inuenio, comminiscor. ἔφευρες τῦδε scil. κακῦ μηχανὴν 223. ἔφευρες, ὥστε μὴ θανεῖν 699. ἔφευρες τήνδε ἄφρονα 728.

Ἐφίεμαι, mando, iubeo 764.

Ἐφίστημι, praeficio. ἐφεστὼς praefectus (*der über etwas die Aufsicht hat*) 547.

Ἐχθαίρω, odi, odio habeo 177. 338.

Ἐχθρόξενος, inhospitalis, hospitum inimicus 558.

Ἐχθρὸς, inimicus, inuisus 63. 954. ἐχθρὰ τοῖς τέκνοις μυτρυιὰ 309.

Ἔχιδνα, vipera 310.

Ἔχω, habeo 686. 1119. ἔχειν ἄνδρα de muliere 285. ἔχειν λόγον καὶ προθυμίαν τινὸς, rationem habere, curam gerere 52. οἱ ἔχοντες χρήματα, diuites, (*wohlhabende*) 58. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν 352. πολιὰν χαίτην ἔχειν, canere 470. κλῆδονα ἔχειν, audire, (*im Rufe seyn*) 956. νεκὺς πάντ' ἔχων, cadauer omnibus, quae decent, exornatum instructumque 607. ἔχεις; tenesne, habesne eam? 1119. ἔχεις πᾶν, ὅσόνπερ ἤθελες, omnia habes, quae voluisti 1132. ἔχειν δύναμιν ἐκ Διὸς, a Ioue vim, potentiam accepisse 1072. χάριν ἔχειν, gratiam habere 544. * retineo, inhibeo 362. * detineo, retineo. μομφὰς ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν 1009. * obtineo. πάντ' ἔχειν 64. * scio, vel possum.

sum. ἐκ ἔχω, nescio, nequeo 1070. 118. * *cum aduerb.* ὡς τ' ἀμὰ πράγματα ἔχει, quomodo res meae se habent, (*wie es mit mir steht*) 280. ὅτως ἔχειν, sic esse 298.
Ἕως, donec 758. 1021.

Z.

Ζάχρυσος, auro abundans, diues 498.
Ζάω, viuo 515. 295. 329. ζῶσα λεύσσει φῶς 83. ζῶσαν εἰπεῖν 139. περὶ ζώσης εἰπεῖν 520.
Ζεύγνυμι, et ζεύγνυμαι, iungo (*anspannen*) τέθριππα ζεύγνυσθε 428. * ζεύγνυσθαι κλισίαις ἄκοιτιν 994. vxorem ducere.
Ζεὺς, Διὸς, Iupiter 713. 839. 978.
Ζηλέω, inuideo, beatum praedico 866. 882.
Ζὴν, Ζηνὸς, Iupiter. τῦ μεγίςυ Ζηνὸς τέκνον 1136.
Ζητέω, quaero, requiro 201.

H.

Ἦ, certe, profecto 465. 475. 501. 865.
Ἦ μέντοι, imo vero, sane 811.
Ἦ μὴν, certo, profecto 65. 692.
Ἦ πῦ, certe 197.
Ἦτ' ἄρα, profecto, certe 642.
Ἦ τε, profecto 732.
Ἤ, *post comparatiuum*, quam 229. 303. 1078. * *praecedente* πότερον, an 82. * vel? 1125.

1125. * an, num? 214. * ἢ - εἴτε, siue-siue 112.

Ἡβάω, adolesco, iuuenesco. ἀνὴρ ἡβῶν, vir in flore aetatis constitutus 711. 1053. * metaphor. κακόν σοι ἡβᾷ, malum tuum inualescit, recens est (*die Wunde ist noch frisch*) 1085.

Ἥβη, pubertas, iuuentus. ἀκμὴ ἥβης, flos aetatis 316. ἥβη νέα, iuuenta tenera 471.

Ἡγέομαι, duco 546. * duco, existimo, puto 647.

Ἤδη, iam, (*schon*) 24. 130. 747. 910.

Ἥδομαι, gaudeo, delector. ἥδεσθαι βίῳ 1084.

Ἡδὺς, suauis, iucundus. ἡδὺ sc. ἐστὶ, iuuat 355. Κύπρις πλεῖστον ἡδίστη θεὸς 790.

Ἥκω, venio, aduenio 889. ἥκειν μετά τινα vel μεθήκειν τινα (*nach einem gehen*) 47. ἡμέρα ἧκουσα 157. ἐπὶ τέρμα βίου ἥκειν 643. * redeo 488. * ἥκει, *impersonal.* pro καθήκει, conuenit, decet. καλῶς αὐτοῖς ἧκεν κατθανεῖν (πρὸ τοῦ σοῦ) βίου, cum istis conuenisset, cum istis decuisset, mori pro te 291. *vid. Schol. qui aliter h. l. explicat.* * *Pleonastice ponitur cum participio.* ἥκω συγκάμνων 614. ἥκω λαβὼν 1036.

Ἠλεκτρύων, Electryo, *filius Persei et Andromedae, pater Alcmenae, auus Herculis.* Ἀλκμήνη Ἠλεκτρύονος sc. θυγάτηρ 839.

Ἡλίκος, eius aetatis, tantae aetatis 643.

Ἥλιος, sol. γυνὴ μακρῷ ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ, mulier omnium, quae sunt sub sole, longe optima 149. αὐγαὶ τοῦ ἡλίου 204.

Ἧμαι,

Ἧμαι, sedeo. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσαι, fiducia me tenet 604.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies 27. 104. 233.

Ἡμέρα, dies. ἐς τόδ᾽ ἡμέρας. ad hunc vsque diem 9. τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ 513. 20. ἡ πεπρωμένη ἡμερα, dies fatalis 145. ὁ καθ᾽ ἡμέραν βίος, vita quotidiana 789.

Ἢν, si, ἐὰν 671. 850.

Ἡνίκα, quando, cnm 448.

Ἤνπερ, siquidem (*wenn anders*) 328.

Ἤπιος, lenis, mitis. μητρυιὰ ἐχίδνης ἐδὲν ἠπιωτέρα 310.

Ἡρακλῆς, Hercules, *Iouis ex Alcmene filius, ab Eurystheo missus, ad Diomedis, Bistonum regis, currum cum equis abducendum* 476. seqq.

Ἧσσον, minus. ἐχ ἧσσον 303.

Ἡσυχία, quies, silentium 78.

Ἠώς, Aurora. δῶρα Ἠῶς, dona Aurorae, i. e. *formositas, iuuenta etc.* 289.

Θ.

Θάλαμος, cubiculum, thalamus 173. 1055.

Θάνατος, mors. εὖναι θανάτοις κεραϊζομέναι 886. θάνατον ἐμβαλεῖν, interficere, vitam eripere 51. * Mors, Orcus 24. (*vid. not.* BARNES. ad h. l.) 1141. θάνατος, μελάμπεπλος ἄναξ νεκρῶν 843.

Θάπτω, sepelio 665. 834. 1129. 631.

Θαρσέω, confido. θάρσει, bono animo esto 39. 326.

Aa Θαρσύνω,

θνητοὶ homines 63. πράγματα θνητὰ, res humanae 781.
Θοινάομαι, conuiuor, epulor 542. 549.
Θολόω, turbo, perturbo. θολοῖ καρδίαν 1067.
Θρᾳκία, Thracia, *Europae regio, ad Propontidem et Pontum Euxinum* 498.
Θράσος, τὸ, confidentia, fiducia 604.
Θρῄκη, Thracia 68.
Θρῇξ, ηκὸς, Thrax 483.
Θρῄσσος, Thracius. σανίδες Θρῇσσαι, tabulae (*libri*) thraciae 967.
Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus 77. 214.
Θρόνος, fella, folium 946.
Θυγάτηρ, filia. Πελίε Θυγάτηρ, Alceftis 435.
Θύρα, ἡ, ianua 549.
Θυραῖος, externus, extraneus 805. πῆμα θυραῖον, 778. 1014. θυραῖον κῆδος 828.
Θυσία, hoftia, victima 132.

I.

Ἱδρύω, colloco, conftituo. αὖθις ἱδρύειν εἰς δόμον, in domum reftituere 841.
Ἱερεὺς, ὁ, facerdos. ἱερεὺς θανόντων 25.
Ἱερὸς, fanctus. ἱερὸς τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν, diis inferis deuotus 76.
Ἵζω, fedeo 946. ἵζειν ἐπὶ πηδαλίῳ, ad gubernaculum federe 440.
Ἴλη, ἡ, agmen, caterua 582.
Ἵνα, aduerb. vbi 319.
Ἵππειος, equeftris 67.

Ἵππος, equus 487. ἵπποι Θρηκίοι, equi Diomedis Thracum regis, *qui carne humana paſci ſolebant* 1021. ἵππους ἄγεσθαι, equos ſecum abducere 1030.
Ἱππόστασις, equile, equorum ſtabulum. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν, verſus caliginoſum equorum ſolarium ſtabulum, i. e. *occidentem* 593.
Ἴσημι, ſcio. ἴστω, (*pro* ἰσάτω) ſcito 148. 438. ἴσθι, ſcias, ſcito 1062.
Ἵστημι, ſtatuo. ἔστην et ἕστηκα, ſto 160. 634. 1143. πῆ στῶ; 863.
Ἴσως, fortaſſe 180. 1036.
Ἰώ, *vox dolentis et exclamantis.* Ἰὼ Παιὰν! 92. Ἰὼ Ζεῦ! 211. Ἰώ, ἰὼ 226. 861. ἰώ μοι (ἕνεκα) τύχας 393. ἰώ μοι heu mihi 862.
Ἰωλκὸς, vrbs Theſſaliae, *in Magneſia, Iaſonis patria, vbi regnauit Pelias* 249.

K.

Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, et ego 295.
Καθίστημι, conſtituo, colloco, ἀντ᾽ ἐμῆς ψυχῆς καταστήσασά (σε) φῶς τόδ᾽ εἰσορᾶν. * reſtituo, reduco. εἰς φῶς σου καταστῆσαι βίον 362.
Κἄθρεψ᾽ *pro* καὶ ἔθρεψα, et nutriui, educaui 682.
Καὶ, etiam 569.
Καὶ μὴν, enimuero, et ſane, atqui 369. 502. 611. 1006.
Καίπερ, quamuis, etſi, *cum participio* 65. 203. 352. 617. 856. 936, 1096.

Καὶ-

Καὶ - τε, et - et 646.
Καίτοι, at, enimuero 648.
Κἀκεῖ, *pro* καὶ ἐκεῖ, ibi etiam 744.
Κἀκεῖνος, *pro* καὶ ἐκεῖνος 517.
Κακοῤῥοθέω, maledictis insector 707.
Κακὸν, τὸ, malum, calamitas, infortunium 1085. 172. 652. 539. 420. 321. τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον sc. ἐστὶ 879. κακὸν φέρειν, calamitatem perferre 907. * Κακὰ, τὰ, *idem quod* κακὸν 761. 133. 209. 557.
Κακὸς, malus. κακὰ sc. ῥήματα, maledicta 676. 705. * abiectus, vilis 192. 860. * ignauus, timidus 702. 723. * Κακίων peior, deterior 306. 750. * Κάκιστος, ignauissimus, pessimus 697. 717.
Κακῶς, male. κακῶς ἐρεῖν, maledicere 704. κακῶς ἀκούειν, male audire 726. * infeliciter. κακῶς πράσσειν, infelicem esse, rem male gerere 245.
Καλέω, voco, nomino 1094. 330. 254. 351. καλεῖσθαι (*med.*) idem 402. καλεῖσθαι, (*pass.*) vocari, appellari 558. κληθεὶς, vocatus 629. κεκλημένη, ita dicta 637.
Καλλίναος, pulchrifluus, limpidus. λίμνη καλλίναος 589.
Καλὸς, egregius, pulcher. ὁ καλὸς νεανίας 698. ironice.
Καλῶς, bene, recte, honeste 313. καλῶς ἔλεξας 1104. καλῶς αὐτοῖς ἧκον, cum ipsos decuisset (*da es für sie sein gestanden haette*) 291.

 Κἄμ'

Κἄμ' *pro* καὶ ἐμε 919.
Κἂν, *pro* καὶ ἐὰν, si autem 57.
Κἀν, *pro* καὶ ἐν. κἀν νυκτὶ, etiam noctu 356.
Κἄνπερ *pro* καὶ ἐάνπερ, et si 846.
Κἄπ' *pro* καὶ ἀπὸ 920.
Κάρα, τὸ, caput 831.
Καράτομος, cui caput abscissum est. Γοργὼ καράτομος, caput Medusae abscissum 1118.
Καρδία, ἡ, cor 1067. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία 837.
Κάρνειος μὴν, Carneus mensis 448. *vid. not.* BARNESII.
Κάρτα, valde, vehementer 811.
Καρτερέω, perfero, sustineo. δόσιν θεȣ̃ καρτερεῖν, sustinere, quae Deus dat 1071. παθόντα καρτερεῖν, miseriam, calamitatem perferre 1078.
Κἄς' pro καὶ ἐςι 786.
Κἄτ', *pro* καὶ εἶτα, et tamen 701. 957.
Κατὰ, *cum genit.* subter, κατὰ χθονὸς εἶναι, subter terram esse, i. e. mortuum esse 46. κατὰ γαίας 105. * *cum accusat.* locum designat. in κατὰ ςέγας 105. 946. κατ' οἴκȣς, in aedibus 515. 18. 168. κατ' ἄςυ, per vrbem 430. κατὰ χέλυν, (*auf der Leyer*) 446.
Καταγράφω, perscribo, conscribo 968.
Κατάγω, deduco (*hinabführen*) εἰς ἄδȣ δόμȣς κατάγειν 26.
Καταθνήσκω, morior 140. 148. 233. 294. 419. 524. 782. καταθνήσκειν πρό τινος 649. 291.
Κατακτείνω, interficio 3. 696. 1022.

Κατα-

Καταπαύω, reprimo, coerceo 32.

Καταῤῥήγνυμι, diſcindo. *Praet. Med.* κατέῤῥωγα, prorumpo, erumpo. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν 1068.

Κατάρχομαι, (*omiſſa voce ἱερῶν*) auſpicor ſacra, paro ſacrum (*vt Ouidius loquitur Pont. III.* 2, 73.) 75. (*Copioſius eſt in explicatione h. v. Cl.* VALCKENARIVS *ad Phoen. p.*215. *ſeq.*

Καταφθίνω, pereo, corrumpor 622.

Κατείδω, noui, ſcio 807.

Κάτειμι, deſcendo 74.

Κατείργω, impedio, remoror 255.

Κατέρχομαι, deſcendo ad inferos 360.

Κατεύχομαι, precor, opto 160.

Κατέχω, teneo, occupo 344.

Κἄτι, pro καὶ ἔτι 1082.

Κατόπτομαι, cerno, video 837.

Κάτω, deorſum. (*hinab*) 382. οἱ κάτω inferi 14. ἀπέρχεσθαι κάτω 379. ad inferos deſcendere. ἡ κάτω ſc. ὁδὸς, via, quae ducit ad inferos 851.

Κάτωθεν, ὁ κάτωθεν θεὸς, deus inferorum, Pluto 424.

Κᾀυτὸς, *pro* καὶ αὐτὸς, et ipſe 1080.

Κεδνὸς, probus, bonus. κεδνοὶ λόγοι (*gute Gründe*) 39. κεδνὴ γυνὴ 96. κεδνὰ πράσσειν, probe facere, pie agere 605.

Κέδρινος, cedrinus, ex cedro factus. δόμοι κέδρινοι, arcae cedrinae 158.

Κέδρος, ἡ, arca (σορὸς) ex cedro fabricata 365.

Κεῖμαι,

Κλέος,

Κλέος, τὸ, gloria 56. κλέος ἄρνυσθαι, gloriam consequi 56.

Κληδὼν, όνος, ἡ, rumor, fama. αἰσχρὰν κληδόνα προσβάλλειν τινι 315. κληδόνα ἔχειν, audire (*im Rufe seyn*) 959.

Κλίνω, acclino, reclino 267.

Κλισίαι, αἱ, sedes, domicilium, aedes. ζεύγνυσθαι κλισίαις ἄκοιτιν, vxorem ducere 994.

Κλίτυς, ἡ, deuexitas, decliuitas 575.

Κλοπαῖος, furto ablatus, furtiuus 1035.

Κλύω, audio 87. 1145. 155. 550. τὴν ϰ κλῦσαν sc. καλεῖς 404. σφαγίων κλύειν, victimis placari, flecti 975.

Κλὼψ, ωπὸς, fur 766.

Κνεφαῖος, caliginosus, tenebrosus 592.

Κνισσάω, adoleo, nidore inficio, impleo. βωμοὺς κνισσᾶν βουθυτοῖσιν προστροπαῖς, aras implere odoribus et victimis ad supplicandum diis 1156.

Κοῖλος, cauus 897.

Κοινὸς, communis. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδ' ἐστιν, qui huius luctus participes sunt 265.

Κοινόω, communico, communem facio. Κοινοῦμαι, communis sum. πένθος κοινοῦσθαι πᾶσι Θεσσαλοῖσιν λέγω, edico, omnibus Thessalis hunc luctum communem esse, omnes Thessalos huius luctus participes esse 426.

Κοίρανος, rex, dominus 507. 208. Κοίρανος Τιρύνθιος, Eurystheus 491. κοίρανος τῶν δαιμόνων, rex mortuorum, Orcus 1140.

Κρὰς,

Κρὰς, ατὸς, ὁ, caput 77. 759. 1015.

Κρατέω, *cum genit.* impero, dominor 425. κρατȣ̃ντες θεοὶ, Dii, qui rerum potiuntur, potentes 251. * *cum accuſat.* ſupero, vinco 490.

Κρατύνω, impero, dominor 425.

Κρείσσων, potentior, ſuperior 965.

Κρίνω, cenſeo, iudico 529.

Κριτὴς, iudex, arbiter. ὥς γέ ἐμοι χρῆσθαι κριτῇ, vt ego quidem iudico, arbitror 801.

Κρύπτω, abſcondo, tego. δέμας χθονὶ κρύπτειν, *periphraſtice* pro mori 467. * celo 561. 857. 1038.

Κτάομαι, poſſideo, habeo 179.

Κτείνω, occido, interficio 6. 50. 488.

Κτύπος, ſtrepitus, χερῶν κτύπος, manuum plangor, doloris nimirum cauſſa 87. κτύπος αὐλῶν καὶ λύρας, ſonitus, ſonus tibiarum et lyrae 430.

Κυαναυγὴς, nigricans, niger, ater. κυαναυγὴς ὄφρυς 260.

Κυκλὰς, ἄδος, ὁ, ἡ, rotundus, circularis. ὥρα κυκλὰς, tempus ſe circumuoluens 448.

Κύκλος, orbis. κύκλος ἡλίȣ, orbis ſolaris 206. κύκλῳ ſc. ἐν, circum, circum circa. περιβάλλειν κύκλῳ χεροῖν 847.

Κύκλωπες, Cyclopes, *quorum nomina, Brontes, Steropes et Pyracmon, Coeli et Terrae filii, et qui fulmina Iouis in Aetna, Siciliae monte, facere crediti ſunt* 6.

Κύκνος, Cycnus, *Martis filius, ab Hercule occisus* 503. (*Vid.* HESIODI *scutum* vs. 57. sqq.)
Κυνέω, osculor 181.
Κύπρις, Venus, *sic dicta ab insula Cypro, in qua potissimum colebatur* 791.
Κυρέω, consequor, nanciscor 472. * *cum participio*, sum. ὢν κυρεῖ, est 954.
Κύριος, praestitutus, condictus. κύριον ἦμαρ 104. κυρία ἡμέρα 156.
Κύων, canis. Πλέτωνος κύων, Cerberus, *triceps canis infernalis* 360.
Κώκυτος, Cocytus, *infernalis fluuius* 458.
Κωλύω, prohibeo, veto 896.
Κωμάζω, comissor 815.
Κωμήτης, incola. κωμήτας χθονὸς 476.
Κῶμος, ὁ, comissatio, saltatio 343. 804. * coetus, agmen saltantium et canentium. πολυάχητος κῶμος 918. vid. Schol.
Κώπη, ἡ, remus 459. ὁ ἐπὶ κώπῃ Χάρων sc. καθήμενος 361. ὁ γέρων, ὅς ἐπὶ κώπῃ ἵζει 439.

Λ.

Λάθρα, clam 539.
Λαιψηρός, rapidus. vorax. λαιψηρᾷ γνάθοι 494.
Λακέω, loquor, vocem edo. πρὸς αὐλὸν λακεῖν, ad tibiam canere 346.
Λαμβάνω, capio, sumo. λαβὼν ἴθι, sume eam et abi, (*nimm sie mit dir fort*) 49. ἐν ἀγκάλαις λαμβάνειν 188. ἐν χείρεσσι λαμβάνειν 756. * accipio, adipiscor. ἔτι πλέον λάβοις

λάβοις 55. 73. ἐξ ἀγῶνος λαβεῖν 1102. *recipio, reparo 359. * λαβὼν, *pleonastice ponitur*, γυναῖκα τήνδε σῶσαι λαβὼν 1020.

Λανθάνω, *cum participio exponitur* clam, imprudens (*unvermerkt*) ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς ὢν λέληθας; an vero tu etiam clam sapiens factus es? 59.

Λαρίσσα, Larissa, *vrbs Thessaliae celebris* 836.

Λέγω, dico 499. 174. 372. πόλλ' ἂν σὺ λέξας, prouerbialis versiculus, quo licet vti, quoties verbis magnifica iactantem, diraque minitantem irridere volumus. Quemadmodum vulgo loquuntur: *Du magst sagen was du willst, du erreichest dennoch deinen Endzweck nicht* 73. STIBLIN. πλείω κακὰ (sc. ῥήματα i. e. maledicta) λέλεκται 706. πρό τινος λέγειν, (*einem das Wort reden*) 320. λέγε, dic, loquere 708. εὖ τινα λέγειν, benedicere, laudare 1070. πρός τινα λέγειν 1008. ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα με λέγοις, inter mortuos me numerare potes 387. * Λέγεσθαι, dici, esse. ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι, inter mortuos ero, mortuis annumerabor 322. * edico, iubeo 426.

Λείπω, et λείπομαι, relinquo 931. 388. 23. 453. 580. 688. 387. Λείπεσθαι (ἀπό) τινος relinqui a quo 406.

Λέκτρον, lectus 174. τὰ λέκτρα, idem 349. 925.

Λευκὸς, albus, candidus, nitidus 157. λευκοὶ πέπλοι 923.

Λεύσσω, video, aſpicio 356. 953. λεύσσειν τύχας 240. λεύσσειν φῶς, *periphraſtice pro* viuere 83.

Λέχος, τὸ, lectus 173. 1056. * connubium, matrimonium. καινὸν λέχος αἱρεῖσθαι 464.

Λέων, οντος, ὁ, leo 581.

Λῆμα, τὸ, ingenium, animus (*Denkungsart*) κακὸν τὸ λῆμα τὸ σὸν 723. λῆμα ἀπότομον 983.

Λῃστής, ὁ, praeda, latro 766.

Λίαν, valde, nimis 805. λίαν καὶ κάρτα 811.

Λίβυς, Libycus. αὐλὸς Λίβυς, tibia ex loto, quae in Africa optima naſcebatur 346.

Λίμνη, ἡ, palus, lacus. λίμνη Βοιβία, Boebis, *lacus Theſſaliae, ad radicem montis Oſſae* 589. λίμνη Ἀχεροντία 443. (*vid.* Ἀχεροντία) λίμνη χθονία, palus ſubterranea 902.

Λιπαρὸς, inſignis, opulentus. λιπαραὶ Ἀθῆναι 452.

Λίσσομαι, ſupplex oro, ſupplico 200. 251.

Λογίζομαι, exiſtimo, arbitror, cenſeo. πολὺν τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον, ſc. ἔσεσθαι 692. βίον τὸν καθ' ἡμέραν λογίζου σὸν ſc. εἶναι 789.

Λόγος, verbum, ſermo. λόγῳ opponitur ἔργῳ 339. ῥίπτειν λόγους νεανίους, emittere ſermones proteruos 680. λόγοις πείθεσθαι, dicto audientem eſſe 792. * οἱ λόγοι, rationes. λόγους κεδνοὺς ἔχω 39. λόγον τινος ἔχειν, rationem alicuius habere 52. * litterae, doctrinae. λόγων ἅπτεσθαι, litteris operam dare 964.

Λοίσθιος, poſtremus, vltimus 417.

Λοιπὸς, reliquus 295. 650. τὸ λοιπὸν, in posterum 1148.
Λοχέω, insidior, insidias struo 846.
Λόχος, insidiae 1142.
Λύγξ, κος, ἡ, lynx, *fera quadrupes maculosa.* βαλιαὶ λύγκες 579.
Λυδὸς, Lydus, Lydia oriundus. ἀργυρώνητος Λυδὸς 675.
Λυκία, regio Asiae minoris inter Cariam et Pamphyliam ad mare mediterraneum 112. (*vid. not.* BARNESII).
Λυκάων, Lycaon, *filius Martis, interfectus ab Hercule* 502. (*vid.* BARNES.)
Λυπέω, dolore afficio, laedo 238. 1018. λυπεῖσθαι, lugere, tristari 536. 540. 550.
Λυπὴ, ἡ, dolor, moestitia, tristitia 1100. 1122. ἡ ἄγαν λύπη, vehemens, nimius dolor 794. λῦπαι (ἕνεκα) τῶν φίλων 895.
Λυπηρὸς, tristis, acerbus. λυπηρὸν sc. ἐστὶ 877.
Λυπρὸς, tristis, acerbus. λυπρὸν ἔπος 273. λυπρὸν πένθος 370. βίος λυπρὸς 940.
Λύρα, ἡ, Lyra, *instrumentum musicum* 430.
Λύσις, ἡ, liberatio, finis. λύσις τύχας 212.
Λυτήριος, qui liberandi vim habet, liberator, λυτήριος ἐκ θανάτου γένου, *de Apolline* 224.
Λύω, soluo, vel solui sino. χορεύματα παρθένεια ἔλυσ' ἐκ τοῦδε ἀνδρὸς 175. * expedio, vtilis sum, λυσιτελέω. *Elliptica nimirum est phrasis et supplenda vox* τέλη 628. (*vid.* BARNES.)

M.

M.

Μαῖα, ἡ, mater 393. (*vid.* BARNESIVM).
Μάκαιρος, beatus, felix 1003.
Μακρὸς, diuturnus, longus. μακρὸς χρόνος βίȣ 670. 715. μακρὰ πένθη 895. * μακρῷ, *aduerbial.* longe. μακρῷ ἀρίςη γυνὴ, mulier longe praeſtantiſſima 149.
Μάλα, valde, vehementer. μάλα συγηθεὶς 465.
Μαλάσσω, mollio, lenio. ὀργὰς μαλάσσειν 771. χρόνος μαλάξει σε, minuet tempus triſtitiam tuam 381. 1085.
Μάλιςα, maxime 264. αἰδόφρων μάλιςα πρός σ' ἦν, tui reuerentiſſimus fui 660.
Μᾶλλον, melius, plus, magis 152. 554. 710. ȣ̓δέν τι μᾶλλον οἶδα 522.
Μανθάνω, diſco 787. * cognoſco, perſpicio, percipio 754. 940.
Μαραίνομαι, tabeſco, marceſco 201. μαραίνεσθαι νόσῳ κατὰ γῆν, morbo confici (*unter die Erde gebracht werden*) 236.
Μάρπτω, prehendo, corripio 847. χεροῖν μάρψας 1142.
Μαςὸς, mamma. μαςῷ ὑποβάλλεσθαι, mammae admoueri 639.
Μάτην, fruſtra, incaſſum 669.
Ματὴρ, Dor. pro μητὴρ 402.
Μάχη, pugna, certamen 486. 502.
Μέγα, longe, *cum ſuperlat. et comparat.* μέγ' ἀρίςη, longe optima 742. 898.

Μέγας,

Μέγας, magnus 311. μεῖζον κλέος, maior gloria 56. μέγιστος, maximus. θεῶν δύναμις μεγίστη sc. ἐστὶ 219. Ζὴν μέγιστος 1136.

Μεθαρμόζομαι, transferor, traducor. μεθηρμόσμεθα εἰς βελτίω βίον 1157.

Μεθίημι, dimitto 266. 544. * permitto 1111. 849.

Μεθίστημι, muto 172. * μεταστῆναι βίου, vita decedere, e vita migrare 21. μεταστῆναι λύπης, elugere, luctu desistere 1122.

Μεθορμίζω, in alium portum mitto, *et inde ducta metaphora*, auoco, abstraho. τοῦ σκυθρωποῦ μεθορμιεῖ σε ὁ πίτυλος σκύφου, auocabit, abstrahet te ab hac tristitia libera compotatio 798.

Μέθυ, τὸ, vinum 757.

Μείζων, maior, grauior 976, μεῖζον κακὸν 879. μεῖζον παντὸς θανάτου ἔπος 274. μείζων χρόνος, longius tempus 713.

Μείων, minor. συμφορὰ (κατ') οὐδὲν μείων γίνεται, calamitas nihilo minuitur 556.

Μελαγχαίτης, qui nigro est capillo, nigricomus, *epitheton Plutonis* 438.

Μέλαθρον, τὸ, domus, palatium. *pluraliter maxime vsurpatur* 78. 567. μελάθρων στέγη 22.

Μελάμπεπλος, nigris vestibus indutus (*schwarz gekleidet*), ἄναξ μελάμπεπλος, Pluto 843. στολὴ μελάμπεπλος, vestis nigra, lugubris 427. στολμοὶ μελάμπεπλοι 819.

Μέλας, ater, niger 215. *μελαίνης μητρὸς μέθυ*, vinum matris nigrae, i. e. *vt Barnesius explicat*, vitis 757.

Μέλει, *impersonal:* curae est 726. 813. *μέλειν σοι γυναῖκα χρὴ*, vxor haec tibi curae esse debet 1034.

Μέλλω, *sequente infinitiuo est paraphrasis futuri; verti potest: im Begrif seyn*) ὃς μέλλει κατάξειν, qui deducturus est 26. μέλλω θάπτειν, sepulturus sum 513. ὁ μέλλων sc. θανεῖν 527. ἡ αὔριον ἡμέρα μέλλουσα, crastina dies futura 784. * cunctor, cesso. οἱ μέλλοντες 51. τί μέλλεις; quid cessas? 254.

Μέλος, carmen 760. Ὀρφέως μέλος 357. ἀοιδοῖ μελέων, poeta 454. χαρᾶ μελέων 578.

Μέλπω, decanto, carminibus celebro 446.

Μέμφομαι, conqueror, reprehendo 1017.

Μέμψις, ἡ, reprehensio 1057.

Μένω, maneo 423. 488. μεῖνον παρ' ἡμῶν 1151.

Μέρος, τὸ, pars. σπάνιον μέρος 474.

Μέσαυλος θύρα, ianua, quae est inter duas aulas 549.

Μέσος, medius. τὸ μέσον, quod est in medio, interuallum, discrimen. πολὺ τὸ μέσον sc. ἐστὶ 914.

Μετὰ, *cum genit.* cum 795. 881. 898. * inter 991. *cum accusat.* ad, (*nach*) 47. 67. 483.

Μετακύμιος, qui inter fluctus apparet, adest. *vel*, qui sedatis fluctibus tranquillitatem praebet.

praebet. *μετακύμιος ἄτας dicitur Apollo* 91. *vid. Schol.* Dictio conuenienter hic translata ab iis, qui in mari vtrinque insurgentium fluctuum vim declinant, periculumque ab vtroque latere, ipsi medii inter fluctus repellunt. STIBLINVS.

Μεταπίπτω, dilabor, in peius mutor. *τȣ̃ δαίμονος μεταπίπτοντος* 913.

Μετάρσιος, sublimis. *μετάρσιος ἦξα*, sublimis abii, *vt* LIVIVS *loquitur* 963.

Μετέχω, particeps sum 745.

Μέτριος, mediocris, modicus 884.

Μέτρον, modus, mensura. *μέτρα μορφῆς, periphrastice pro μορφὴ* 1063. (*vid.* GRAEVII *Lect. Hesiod. p. m.* 20.

Μὴ, ne, *praecedentibus cauendi et timendi vocibus, quae tamen saepius omittuntur* 1127. 539. 388. 305. 976. 1065. 1135. *ante imperatiuum* 526. 690. 805. 1077. *cum coniurandi formulis, μὴ πρὸς τῶν θεῶν* 275.

Μηδὲ, ne quidem, cum optatiu. 367.

Μηλοθύτης, qui oues mactat, i. e. sacerdos 119.

Μηκέτι, non amplius 18. 1084.

Μηλονόμης, ouium pastor, ouilio 573.

Μὴν, ὁ, mensis 321. 450.

Μήποτε, nunquam 877. 699. 1094 372.

Μητὴρ, ἡ, mater 187. 317. *μελαίνας μητρὸς μέθυ. vid. μέλως* 757. *γίνȣ ἀντ' ἐμȣ̃ μητὴρ τέκνοις* 377. *μητὴρ κεκλημένη*, mater sic dicta 638.

Μητρυιὰ, nouerca 305.

Μηχανὴ, remedium, liberatio. μηχανὴ κακῶν 221.
Μίασμα, τὸ, piaculum, contaminatio 22.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio 531.
Μνάω commonefacio, in memoriam reuoco. ἔμνησας τῦτο· ὅ μυ φρένας ἥλκωσεν 878.
Μνηςεύω, ambio, duco vxorem. μνήςευε πολλὰς sc. γυναῖκας 720.
Μογέω, doleo, dolore afficior. μογέω (κατὰ) πλευρὰ, laterum dolore infeftor, latera mihi dolent 849.
Μοῖρα, ἡ, fors, fatum 523. αἱ Μοῖραι, Parcae 12. 34.
Μολέω, venio, peruenio 748. 53. 105. 540. 554. * redeo. εἰς φάος μολεῖν, in vitam redire 1076.
Μολοσσοὶ, Moloffi, *gens Epirotica, Admeti regno verfum occidentem confinis* 594.
Μολπὴ, carmen, hymnus 453. 587.
Μομφὴ, reprehenfio, querela 1009.
Μονάμπυξ πῶλος, equus, qui vnico freno regitur, equus vnicus, κέλης 428.
Μονόομαι, deferor, folus relinquor 652. μονωθεὶς δάμαρτος, ab vxore relictus 296. σῦ μονύμενος 380.
Μόνον, folum, modo 1109.
Μονόπαις, filius vnicus 905.
Μόνος, folus 120. 178. 293. 330. 434.
Μονόςολος, defertus, folus relictus. μονόςολος ματρὸς 407. *vid. Schol.*
Μόρος, ὁ, fatum, mors 33. 116.

Μόρσι-

N.

 Ναυ-

Ναυκληρία, nauigatio 257. ναυκληρίαν στέλλειν, nauigationem apparare. (*eine Schiffarth anstellen. Sic Sophocl. in Aiac. v. 1055.* πλεῖν στέλλειν).

Νεανίας, (adiect.) iuuenilis. λόγοι νεανίαι, sermones iuueniles, i. e. audaces, proterui 679. * vir iuuenis 698.

Νεβρὸς, ὁ, hinnulus 585.

Νεκροπομπὸς, manium deductor, mortuorum portitor, *Epithel. Charontis.* 441.

Νεκρὸς, mortuus, defunctus 14. 44. ἄναξ νεκρῶν 842. νεκροὶ φθιμένοι 995. * defuncti cadauer 716. 664. 513. 635. 432. γέρων νεκρὸς 724.

Νεκὺς, cadauer 94. 599. 607. 1012. Νέκυες, mortui 253.

Νεολαῖα, ἡ, coetus, multitudo iuuenum. νεολαῖα γυναικῶν 103.

Νέομαι, eo, abeo 737.

Νέος, nouus 1073. τί νέον τόδε; quid noui hoc est? 932. νέος γάμος 1087. * iuuenis 56. 635. 406. 1057. νέα γυνὴ 1049. φὼς νέος, vir iuuenis 471. νέα ἥβη, iuuenta tenera 471.

Νεοσσὸς, pullus *et metaph.* filius. 403. ὁ σὸς νεοσσὸς 403.

Νέρθεν, infra, ἡ νέρθεν. quae est apud inferos, mortua 875. * ab, vel ex inferis 1139.

Νέρτερος, inferior, infernalis. θεοὶ νέρτεροι, Dii inferi 1145. νέρτερα δώματα, inferi 1073.

1073. κώπη νερτέρα, remus infernalis, i. e. Charontis 459. ὑπὸ χθόνα νερτέραν, ſub terram ad inferos 48. νέρτεροι, inferi 1127. 613.

Νεύω, adnuo, decerno 978.

Νεφέλη, ἡ, nubes. νεφέλη δρομαῖα, nubes curſitans 244.

Νικάω, vinco 1108. 1103. κῦφα νικᾶν ſc. κατὰ κῦφα ἀγωνίσματα, certaminibus facilibus, leuibus vincere 1029. νικᾶν (κατ' ἀγωνίσματα) μείζονα, maioribus, grauioribus certaminibus vincere 1031.

Νικητήριον, victoriae praemium. νικητηρία λαμβάνειν 1028.

Νομίζω, puto, exiſtimo 641. νόμιζε, puta, crede 703. ὡς νομίζεται, vt mos eſt, vt more receptum eſt 99. 609. νομίζεσθαι, exiſtimari 109. 528.

Νόμος, lex. νόμον τιθέναι, legem ferre 58.

Νοσέω, *metaph.* doleo, miſer, infelix ſum 1047.

Νόσος, ἡ, morbus 201. * calamitas, dolor, malum 886. παίδων νόσος, *de liberis matre orbatis* 886. νοσοῦντι νόσον προστιθέναι 1047.

Νοστέω, redeo, reuertor. νοστήσαιμι γάρ, redire enim vellem, opto 1023.

Νόστιμος, rediens 1153.

Νοσφίζω, priuo, defraudo (*um etwas bringen*) cum genit. 44.

Νοτερός, humidus, madens 598.

Νυμφεύω, vxorem duco, nuptius celebro.

ἀνό-

ἀνόνητ' ἐνύμφευσας, nuptias inutiles, inauſpicatas celebraſti, inauſpicato vxorem duxiſti 412. * colloco, nuptum do 317.
Νύμφη, ſponſa 331. * νύμφη Ἀιδȣ, coniux Plutonis, *Proſerpina* 746.
Νυμφίδιος, ſponſalis, nuptialis. νυμφιδίαι κοῖται 749. νυμφιδίαι εὖναι 885. (*Brautbette*).
Νῦν, iam (*nun*) 1085. 128. 205. 597. νῦν τε καὶ τὰ πρὶν, nunc et antea 706. * igitur, itaque 1108.
Νὺξ, ἡ, nox 269. ἐν νυκτὶ, noctu 356.

Ξ.

Ξένια, τὰ, munera, quae dantur hoſpitibus 754.
Ξενίζω, excipio, hoſpitio excipio 822. 1013.
Ξενοδοχέω, hoſpites excipio 552.
Ξένος, et Ξεῖνος, hoſpes, qui excipitur 598. 1120. * hoſpes, qui peregrinum excipit 854. 8. 538. * peregrinus 1117. 476.
Ξενόομαι, hoſpitio excipior 69.
Ξενὼν, ὁ, xenon, coenaculum hoſpitibus deſtinatum 543. 547.
Ξεστὸς, politus, expolitus. τύμβος ξεστὸς 836.
Ξίφος, τὸ, enſis, gladius 75.
Ξὺν vide Σὺν.
Ξυρήκης, raſus, nouacula tonſus. κȣρὰ ξυρήκης, tonſura, quae fit nouacula, nouacularis 427.

O.

'O, ἡ, τὸ, articulus praepositiuus. τὰ κατ' οἴκους, τοιάδε, haec sunt, quae domum meam attinent, is est status domus meae 950. * pro τὶς, 942. τοῦ σ' ἀποστερῶ 689.

"Οδε, ἥδε, τόδε, hic, iste. πένθος (ἕνεκα) τῆσδε 370. ἀνὴρ ὅδε, δεικτικῶς *pro* ἐγὼ 1084. *vid.* BARNESIVM.

'Οδὸς, ἡ, via 263. ὑστάτη ὁδὸς 610.

'Οδύνη, ἡ, dolor 875.

"Ὀθ' *pro* ὅτι, quod 643.

"Ὀθ' οὕνεκα, quod, quia 796. *vid.* BARNES.

"Οθεν, vnde 1028.

"Οθνειος, ὁ, ἡ, peregrinus, externus 532. 648. 810.

"Οθρυς, υος, Othrys, *mons Thessaliae, iuxta Phthiotidem, sedes Centaurorum* 580.

"Οι, quo 785.

"Οι, *vox dolentis et lacrymantis, cum datiu.* ὄι μοὶ, heu mihi 257. 380. 914. 1064.

"Οίγω, aperio 547.

'Οικεῖος, propinquus, necessarius. opponitur ὄθνειος 811.

'Οικετεύω, inhabito, incolo. οἶκον οἰκετεύειν 437.

'Οικέτης, seruus, famulus 190. 762.

'Οικέω, habito, colo, inhabito 913. 881. ἑστίαν οἰκεῖν 589. 'Ελλάδα οἰκῶν, Graeciae incola 859.

Οἶκος, ὁ, domus 94. 437. 515. * familia 9. 42. 415.

'Οικτείρω, miſeror, commiſeror 191. 251.
'Οικτρὸς, miſerandus 264.
Οἶμος, ἡ, via, ſemita 835.
Οἶνος, ὁ, vinum. Φλὸξ οἴνε 759.
Οἴομαι, vel οἶμαι, puto, arbitror, exiſtimo 353. οἶμαι, pro ὡς οἶμαι, vt arbitror, vt fert mea opinio 565. ἐκ ἂν ᾠόμην, non putaſſem 1088.
Οἷος, qualis, quantus 384. οἷα ἔπραξας; quid rerum agis? (*was beginnſt du nun?*) 142. οἷα πάσχομεν; 258. νῦν πάσχομεν ἐχ οἷα - *pro* ἐ τοῖα, οἷα - 804. οἷον εἶπας ſc. ἔπος *vel* μῦθον 1088.
Οἷός τε, poſſibilis. ἐδ' οἷον τέ ἐςί μοι, non eſt mihi poſſibile, non poſſum 487.
'Οιςέος, ferendus, tolerandus 739.
"Οισω, *futurum verbi inuſitati* οἴω, feram. οἴσω πένθος 336.
"Οιχομαι, abeo, proficiſcor. κατ' εὐφημισμὸν, morior, pereo 905. 415. 516. προθανἔσα οἴχῃ, *pro* alio e vita migras, decedis 471.
'Οκνέω, vereor, timeo 178.
'Ολβίζω, beatum, felicem praedico 919.
"Ολβιος, fortunatus, felix, beatus 286. 452.
"Ολλυμι, perdo, amitto. ἐ συ πρῶτος γυναῖκα ὤλεσας 892. ὀλλύειν βίον, vitam perdere, i. e. mori 534. "Ολλυμαι, pereo, occido 864. 821. 415. 518. 633. 57. 138. 195. ὄλλυσθαι παρά τινος, interfici ab aliquo 718.
'Ομῆλιξ, ικος, coaetaneus, aequalis 953.
"Ομηρος, vas, obſes 870.

'Οργὴ, ἡ, ira. ὀργὰς μαλάσσειν 771.

"Ορειος, ὁ, ἡ, montanus. θῆρες ὄρειοι, ferae in montibus degentes 495. ὄρειος χέλυς 446.

'Ορθὸς, rectus. (*gerade*) ὀρθὴν παρ' οἶμον, recta via 835. * rectus, verus. ὀρθὰ λέγειν, recte dicere 793.

'Ορθόω, erigo. ὀρθῶ πρόσωπον 383.

'Ορθῶς, recte, vere, re vera 636.

'Ορμάομαι, eo, proficiſcor. πρὸς δώματ' ἄλλε ξένε ὁρμᾶσθαι 1040.

"Ορος, ὁ, terminus, finis. ὅρον τίθεσθαι, fines conſtituere 591.

'Ορφανεύω, curam pupillorum gero 163. παῖδας ὀρφανεύειν, liberos matre orbos curare 297. 'Ορφανεύομαι, pupillus educor 535.

'Ορφανίζω, orphanum facio 397.

"Ορφανος, orphanus. παῖδες ὄρφανοι, liberi patre orbati 288. δόμοι ὄρφανοι, aedes dominis deſtitutae 657.

'Ορφειος, Orphicus, Orphei. γῆρυς 'Ορφεία vox Orphei 968.

'Ορφευς, Orpheus, *antiquiſſimus Thracius poëta, Calliopes et Oeagri, ſeu vt alii volunt, Apollinis filius. Quod Eurydicen, vxorem ſuam ex regno Plutonis lyra et carminibus deliniti in vitam reduxerit, fabula peruulgata eſt. Alluditur ad eam* 357.

"Ος, qui, quis. ἔδειξας ὃς εἶ 640. ὃ ſc. ἕνεκα, quare, quam ob cauſſam 5.

"Οσιος, pius, nullo contaminatus ſcelere 10.

"Οσος,

'Οσος, quicunque. ὅσα, quaecunque, quotquot 653.

"Οσσος, ȣ, ὁ, oculus 269.

"Οςις, quicunque, quilibet 109. ȣ̓κ ἔςιν ὅςις, nemo 848. 1090. ὅςις ποτε 1062. * qui 659.

'Οταν, quando, si, *cum coniunct.* 364. 560. 725.

"Οτε, cum 379. 633. ἔσθ' ὅτε, aliquando 1109.

'Οτρύνω, vrgeo, instigo 755.

'Οὗ, *pro* ὃ ȣ̓ 196.

Οὖδας, τὸ, solum, pauimentum 947.

'Ουδὲ, neque 80. 637.

'Ουδεὶς, nullus 671. ȣ̓δὲν, nihil. ȣ̓δὲν πλέον, nihil amplius 73. ȣ̓δὲν εἰμ' ἔτι, disperii 390. ȣ̓δὲν ἐς' ὁ κατθανὼν 381.

Οὔκȣν, non igitur 61. nequaquam 810.

Οὐκȣν, igitur 146. 794.

Οὐ μὴν, nec vero, neque tamen 1108. 518. 658. 89.

Οὑμὸς, *pro* ὁ ἐμὸς 337.

Οὖν, igitur, itaque 525.

Οὕνεκα, quod, quia 1095. ὅθ' ȣ̓́νεκα, idem 796. *vid.* BARNESIVM. * propter, caussa ὧν ȣ̓́νεκα, quam ob rem, quapropter 1019.

Οὐ 'πὶ *pro* ὁ ἐπὶ 361.

Οὔποτε, nunquam 196. 205. 300. 631.

Οὔπω, nondum 143. 485. 1144. 749.

Οὐράνιος, coelestis 244. ȣ̓ράνιος βρόχος, 220. *Schol. explicat per* μετέωρος, *sublimis.*

Οὔτε, neque 868.

Οὔτις, nullus 101. 293. 330. 505.

Οὗτος, hic, *cum pronomine secundae personae*, tu, οὗτος τί βλέπεις - heus tu! 773.

Οὕτως, sic, hoc modo 332. 680. *vid. Schol. ad h. v.*

Ὀφείλω, debeo 682. 712. μή ποτ' ὤφελον, nunquam debuissem 881. ὀφείλεται, oportet, necesse est. πᾶσι κατθανεῖν ὀφείλεται, omnes mori oportet 419. 782.

Ὀφθαλμότεγκτος, ex oculis manans. πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος (*ein Strom von Thraenen*) 182.

Ὀφλισκάνω, obnoxius sum, in crimen incurro. μωρίαν ὀφλισκάνεις, stultitiae obnoxius es. (*Cl.* SEYBOLD: *du scheinest zu weit zu gehen*) 1098.

Ὀφρὺς, ἡ, supercilium 260.

Ὄχημα, τὸ, currus, ὄχημα ἵππειον 68.

Ὀχληρὸς, turbulentus, molestus 540.

Ὄψις, ἡ, aspectus (*Anblick*) 861.

Π.

Παιὰν, *cognomentum Apollinis, quod Macrobius Saturn. I. 17. deducit* ἀπὸ τῦ παύειν ἀνίας *vel* ἀπὸ τῦ παίειν, Ἰὼ Παιαν, *solennis inuocatio Apollinis* 92. ὦ 'ναξ Παιὰν 220. * cantilena, quae fit diis inferis, ideoque lugubris 424.

Παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, filius 3. 11. 497. Παῖς ἄρσην

αὐτίκα, praesens. ἤδην τὸν παραυτίκα ἐκφεύγειν, mortem praesentem effugere, (*für diesmal dem Tode entgeben*) 13.

Πάρειμι, adsum 213. 319. 356. 357. Πάρεστε 423. παρών, praesens 561. * πάρεστι et, πάρα, licet, copia est, tempus est. οἷς πάρεστι, quibus copia, facultas est 60. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα 1114. πάρα στένειν. adest tempus lugendi 341. παρὸν, cum liceret, copia esset 284.

Παρέρχομαι, praetereo, praetergredior. τὴν πεπρωμένην τύχην παρέρχεσθαι 695.

Παρθένειος, virgineus. παρθένεια κορεύματα, zona virginea 175.

Παρίημι, omitto, negligo, praetereo 1033. παριέναι τὸ μόρσιμον, mortem effugere 939. παρειμένος, cuius vires fractae sunt, languidus. παρειμένη (κατὰ) βάρος χερῶν 202. * permitto, sino. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν 634.

Παρίστημι, auxilior, opitulor (*beystehen*) 209.

Πάροιθεν, ante. πυλῶν πάροιθεν 98. τὰ πάροιθεν, ante acta, praeterita 239.

Παροξύνω, concito, exacuo. φρένα παροξύνειν, ad iram concitare 674.

Πάρος, antea, prius 223. 414.

Παρουσία, praesentia 630. 207. ἀνδρῶν Φεραίων παρουσία, *pro* ὦ ἄνδρες Φεραῖοι παρόντες 606.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis 419. πάντα σοφίας sc. ἔργα 603. * totus 154. 181.

Πάσχω, patior, mihi contigit, obtigit 408. 873. 1078. πρὶν ἂν πάθοι, priusquam ipsi hoc acciderit 143. εἶα πάσχομεν; in quanam miseria versamur? 258. ὅσα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας, quibuscunque vir beatus frui debet, istis fruitus es 653. οὐδὲν ἔκδικον παθὼν, cum nulla iniuria affectus sis 714. δεινὰ πάσχειν, graui iniuria affici 816. μέμφομαι παθὼν τάδ' conqueror, quod tali iniuria abs te sim affectus 1017. εὖ πάσχειν, felicem esse 810.

Πατὴρ, pater. ἡ σύζυγος τῷ σῷ πατρὶ, vxor tui patris, i. e. nouerca 314.

Πάτριος, patrius. πατρία (sc. γῆ vel πόλις) Ἰωλκὸς, Iolcus, patria Alcestis. *Pelias nimirum, Alcestis pater, ibi regnauit* 249.

Πατρῷος, patrius. γῆ πατρῷα 167. πατρῷα ἑστία, 738. νόμος πατρῷος, lex patria, i. e. lex, cui patria paret; *opponitur* νόμος ἑλληνικὸς 684.

Παύω, inhibeo, finio. παύειν κώμους (*abschaffen*) 343. * sedo, libero. γυνή σε παύσει, mulier (alia luctu te liberabit 1087. Παύεσθαι (*Med.*) desistere, desinere, cedere 707. 65. 673. Παύεσθαι (*Pass.*) liberari. παύεσθαι πόνων, miseria liberari 938.

Πεδίον, τὸ, campus. δάπεδα πεδίων, campi late patentes 591.

Πεζεύω, pedibus incedo. πόδα πεζεύειν ἐπὶ γαίας, ambulare 869.

Πείθω, persuadeo 827. εἰ πείσειας τὴν παρȣ̃σαν γυναῖκα, si mulieri praesenti, i. e. quam tunc in matrimonio habebis, persuaseris 700. * Πείθομαι, obtempero, pareo. πείθȣ λόγοις ἐμοῖσιν 792. πείθȣ 1101. * πέποιθα, confido, spero 853. * credo, fidem habeo. τῇ σῇ δεξιᾷ πέποιθα 1115.

Πελάζω, admoueo. δέρην βρόχῳ πελάζειν, suspendio se necare 230.

Πέλανος, ὁ, mola, placenta sacrificiis inseruiens. πέλανος αἱματηρὸς, mola cruenta. *Scholiast. explicat per ῥύσιν τȣ̃ αἵματος* (*Cl.* SEYBOLD: *Todtenopfer*) 851.

Πέλας, adu. prope 366. 24. πέλας εἶναι, prope esse, adesse 80.

Πελίας, Pelias, *pater Alcestis, rex Iolci, a filiabus occisus* 38. 596. (*conf. Palaeph.* π. ἀπίς. 41.

Πέλτη, ἡ, pelta, *scutum breuius* 498. Θρακία πέλτη, Thracia pelta, i. e. Thracia, quae peltis vtitur.

Πέμπω, mitto. ἔσω πέμπειν, intromittere, introducere 924. εἰς φάος πέμπειν νέρθεν, ab inferis in vitam reducere 1139. πέμπειν εἰς φάος ἐξ ἀΐδȣ τεράμνων 457.

Πενθέω, lugeo 82. 109. 136. 751. 806.

Πένθιμος, lugubris. κȣρὰ πένθιμος, tonsura lugubris 512. γῆρας πένθιμον 622.

Πένθος, luctus 426. οἴσω πένθος (*Leid tragen*) 336. χαίτα νεκύων πένθεσι πιτνεῖ pro χαίτα

ἐν

ἐν πένθεσιν ἕνεκα νεκύων πιτνεῖ 102. πένθος (ἕνεκα) τῆσδε 370. πένθος ἡμῖν ἐςὶ (*wir haben Trauer*) 818.

Πέπλος, vestis, peplum. (ἀντὶ) λευκῶν πέπλων 923.

Πὲρ, *cum participio*, quamuis. θεός περ ὢν, quamuis Deus essem 2.

Πέραν, trans, vltra. *cum genit.* 586.

Πέρας, τὸ, finis. πέρατα τίθεσθαι, finem facere (*Graenzen setzen*) 890.

Περατόω, finio, termino. πεπρωμένος, fato destinatus. πεπρωμένη ἡμέρα, dies fatalis 145. τύχη πεπρωμένη, fatum 695.

Περὶ, *cum genit.* pro, propter. ὃ θνήσκω πέρι 176. * de. πότερον περὶ ζώσας εἶπας; 520. * *cum accus.* circa. οἰκεῖς - περὶ λίμνην 589. * erga. εὐσεβεῖν περὶ ξένους 1148.

Περιβάλλω, circumdo. χεροῖν περιβάλλειν, manibus amplecti 847.

Περινίσσομαι, redeo, vel circumeundo redeo 449.

Περιπτύσσω, circumplico, circumdo. χέρας περιπτύσσειν τινι, manibus amplecti 350.

Περιστέλλω θανόντα, compono defunctum atque orno 664.

Πέρσευς, Perseus, *Iouis e Danaë filius, proauus Herculis* 509. *vid. not.* BARNESII.

Πεύκη, fax, taeda 915.

Πῆ; quo? vbi? πῆ στῶ, quo consistam 863.

Πηγαῖος, ὁ, ἡ, aquarius. χέρνιψ πηγαῖος, vas aquarium ad manus lauandas (*Handbecken*) 99.

Πηγὴ, ἡ, fons. πηγαὶ (δακρύων) κατεῤῥώγασιν 1068.

Πηδάλιον, τὸ, gubernaculum. κώπη καὶ πηδάλιον 440.

Πηλιὰς, Pelias, *ex Pelio, monte Thessaliae.* πεύκη Πηλιὰς, taeda ex monte Pelio 915.

Πῆμα, ατος, τὸ, calamitas, malum 564. 778. 1014.

Πημονὴ, damnum, malum, calamitas 514.

Πιέζω, premo, affligo 894.

Πικρὸς, acerbus, tristis 257. πένθος πικρὸν 1069.

Πίνω, bibo 757. 788. 830. πίνειν (ἀπὸ) προσφαγμάτων 845.

Πίπτω, cado κοῦφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε. terra, quae tegit te, sit leuis 463. ἀμφὶ γόνασι πίπτειν, ad genua accidere 948. τάχα εἰς δέον πέσοι χάρις, fortasse tibi hoc aliquando gratum acceptumque erit (*Cl.* SEYBOLD: *vielleicht dankst du mir noch einmal*) 1101.

Πιστὸς, fidelis, fidus. πιστὴ ἐμοὶ 368. πιστὴ ἄλοχος 880. 1095. ψυχαὶ πιστοτάται 901.

Πιτνέω, cado, decido 626. χαίτα πιτνεῖ, coma decidit, i. e. abscinditur 102. * iaceo. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν 1059.

Πίτυλος, ὁ, motus creber, agitatio. πίτυλος σκύφου, agitatio scyphi, i. e. libera compotatio 798.

Πλάθω, pro πελάθω, appropinquo, accedo 117.

Πλάνος, ὁ, erratio, vagatio 482.

Πλεῖστος, plurimus. πλεῖστον, (*aduerbial.*) πλεῖστον

ϛον ἡδίϛη θεῶν, plurimum ſuauiſſima dearum 790. πλεῖϛον ἅπτεσθαι λόγων, in doctrinis plurimum ſtudii conſumere 964.

Πλέος, plenus, refertus. ἀναιδείας πλέον γῆρας 727.

Πλευρον, τὸ, latus. πλευρὰ θεῖναι ἐν κέδροις 366. μογεῖν (κατὰ) πλευρὰ 849.

Πλέων, vel πλείων. πλείονες, plures 720. πλέον, magis, amplius. ἔτοι πλέον, nihil amplius certe 55. ὐδὲν πλέον 73. καὶ πλέον ſc. ἐϛὶ 229. τί πλέον λάβοις; (*was wirst du davon haben?*) 490. πλείω κακὰ, nimia maledicta, conuicia 706. εἰ δέ τι κἀκεῖ πλέον ἐς' ἀγαθοῖς, ſi ibi etiam probis melius eſt, ſc. quam improbis 745.

Πλῆθος, τὸ, multitudo, copia. πλῆθος σίτων πάρεϛι, ciborum affatim adeſt 548.

Πλῆκτρον, τὸ, et Dor. Πλᾶκτρον, inſtrumentum, quo aliquis percutitur, telum. διόβολον πλῆκτρον, telum a Ioue miſſum, i. e. fulmen 127.

Πλημμυρὶς, ἡ, proluuies, inundatio. πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος, (*ein Strom von Thraenen*) 182.

Πλὴν, praeter, *cum genit.* 17.

Πλήρης, plenus. ἐπὶ βωμοῖς θυσίαι πλήρεις ſc. εἰσὶ, hoſtiae multae ſunt, abundant 132.

Πλησίον, prope, *cum genit.* τύμβυ πλησίον 845. πλησίον Ἅιδης ſc. ἐϛὶ 268.

Πλήσσω, percutio, ferio. συμφορᾷ βαρείᾳ πε-

πληγμένος, calamitate graui perculſus, afflictus 856. 405.
Πλουσίως, opulenter, ſplendide 57.
Πλούτων, ὁ, Pluto, Orcus, Ἅιδης. Πλούτωνος κύων, Cerberus, *triceps infernalis canis* 360.
Πνέω, flo, ſpiro 493.
Πόθεν, unde. πόθεν; (ſc. εἶδας τοῦτο *vt Scholiaſt. ſupplet.*) vnde haec ſcis 95. πόθεν γάρ; ſc. ταῦτ' εἴδοις, vnde enim haec ſcires? 781.
Πόθος, ὁ, deſiderium. πόθος τοῦ γάμου 1087.
Ποῖ; quo? quonam? 482. 943. 863.
Ποιέω, facio. ἀνδάνοντα ποιεῖν, rem gratam facere 1108. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδε ξένον (i. e. ἐμὲ) ἐποιήσω; (*du wirſt doch nicht deinen Gaſt zu einem Zauberer machen*) 1127.
Ποικιλόθριξ, variam habens comam, verſicolor 584.
Ποιμαίνω, paſco. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο λύγκες, et vna paſcebantur lynces 578.
Ποιμνήτης, paſtoricius. ὑμεναῖος ποιμνήτης, (*Schaeferlied*) 577.
Ποῖος; qualis 314.
Πολέμιος, inimicus, aduerſarius 506.
Πολέω, verſor 30.
Πολιὸς, canus 470. 909.
Πόλις, ἡ, ciuitas 154. 553. Θεσσαλῶν πόλις, Theſſalorum vrbs, i. e. *Pherae*. 479.
Πολυάχητος, Dor. pro πολυήχητος, multiſonus, acclamans 918.
Πολύμηλος, ouibus diues. πολυμηλοτάτη ἑστία 588.

Πολύ-

Πολύξενος καὶ ἐλεύθερος οἶκος, domus apertiſſima et maxime hoſpitalis 568.

Πολύπλεθρος, multorum iugerum, multa iugera complectens. πολύπλεθροι γύαι 687.

Πολύπονος, calamitoſus, aerumnoſus 971.

Πολὺς, *de tempore*, longus, diuturnus 692. Πολλὰ (κατὰ π.) ſaepe, πολλάκις 445. πολὺ, longe. πολὺ ἀρίστη γυνὴ 442. vt 149. μακρῷ ἀρίστη.

Πόνος, labor, negotium. πράσσειν πόνον, negotium obire, perficere 481. ἄξιος πόνε (*der Mühe werth*) 1027. σὺν πόνῳ λαμβάνειν 1035. * aerumna, miſeria 499.

Πόντιος, maritimus. ἀκτὴ πόντιος αἰγαῖος, littus maris aegaei 595.

Πορεύομαι, eo, proficiſcor 118. ἐκ δόμων πορεύεσθαι 234. 508.

Πορεύω, transueho, traduco. λίμνην πορεύειν, trans paludem transuehere 443. εἰς φῶς πορεύειν ἐκ νερτέρων δωμάτων, ab inferis in vitam reducere 1073.

Πορθμεὺς, portitor, nauta. νεκύων πορθμεὺς, Charon 253.

Πορίζω, excogito, quaero, comminiſcor. πορίζειν μηχανὰς (*Mittel und Wege ausfündig machen*) 222.

Πόρος, ὁ, via, ratio, qua res aliqua poteſt expediri, remedium. πόρος κακῶν 211. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς 1162.

Πορσύνω, praebeo, perago. χάριν πορσύνειν, officium

officium praeſtare, hoc dare et largiri (*Gefallen erzeigen*) 1074. πόνον πορσύνειν, laborem, negotium conficere, peragere 1150.

Πόσις, vir, maritus 37. 86. 147. 323. 358. 461.

Ποτάμιος, fluuialis. ποτάμιον ὕδωρ 157. ποταμία κώπη, remus, quo in fluuiis vtimur 459.

Πότε, vnquam 317. 506. οὔποτε, nunquam 1134. μήποτε, nunquam 699. 1094. * aliquando 779. 1120. * olim, quondam 1002.

Πότερα, πότερον, vtrum 81. 520. 675. 1051.

Ποτὴρ, ὁ, poculum. ποτὴρ κίσσινος, i. e. κισσύβιον 755.

Ποτὶ, Dor. pro πρὸς 403.

Πότμος, ὁ, fatum, fortuna. εὐτυχὺς πότμος, fortuna ſecunda 926.

Πότνιος, venerandus, *epith. neceſſitatis* 976. χαῖρ' ὦ πότνια, *de Alceſti* 1004.

Ποῦ; vbi? 1141. ποῦ γῆς; vbinam? 834. ποῦ δωμάτων, in quanam parte aedium 1049. ποῦ τόδε; ſc. δυνατόν ἐστι; 1075.

Ποῦς, δὸς, ὁ, pes. γηραιὸς ποὺς 611. οὐ σθένω ποσὶ, non valeo pedibus 268. τὸ ἐν ποσὶν κακὸν, malum praeſens, quod eſt ante pedes 739.

Πρᾶγμα, τὸ, res, negotium 1163. 280. πράγματα θνητὰ 780.

Πράσσω, facio, ago. τὰ πεπραγμένα, res confectae, geſtae 88. τάφον πράσσειν, exequias peragere 97. τὰ πρόσφορα πράσσειν, facere, quae decet 146. * rem gero, ſorte

vtor.

vtor. *κακῶς πράσσειν*, infelicem eſſe 245. *νῦν πράσσομεν οὐχ (τοῖα) οἷα γέλωτος ἄξια*, nunc vtimur tali fortuna, quam riſus minime decet 803. *πράσσων οὕτως*, hac vtens fortuna, in hac calamitate verſans 831. *πράξας δε, ὃ μὴ τύχοιμι*, ſin autem fecero id, quod aſſequi nollem, i. e. ſin autem rem infeliciter geſſero, quod Dii auertant, quod mihi non accidat 1023.

Πρέπω, conſpicuus, decorus ſum. *τί χρῆμα κουρᾷ πενθίμῳ πρέπεις*; quanam de cauſſa tonſus es vt lugens 512. *ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπειν*, veſtitu eleganti et decoro ornatum eſſe 1050. * conuenio, ſimilis ſum. *εἰ (κατά) τι δοκεῖ σοι πρέπειν γυναικί (σου)* 1121. * *πρέπει*, *imperſonaliter*, decet 549.

Πρεσβεύω, colo, honore afficio 283.

Πρεσβὺς, ſenex 707. 711.

Πρὶν, antequam, priusquam. ***cum infinit.*** 281. 362. ***cum optatiu.*** 143. ***cum coniunct.*** 849. 1146. *τὰ πρὶν*, prius, ante 706. *τὸ πρὶν*, idem 977.

Πρὸ, ***cum genit.*** pro (***für***) 18. 326. 467. 644.

Προάστιον, τὸ, ſuburbium 836.

Προβαίνω, procedo 873. *προβαίνειν ὁδὸν*, viam ingredi, incedere 263. *οἷ προβήσεται*, quorſum euadat, eat 785.

Προδίδωμι, prodo 1059. 660. 178. 290. *προδοῦναι γυναῖκα* (***untreu werden***) 1096. * deſero 200. 250.

 Προ-

Προθνήσκω, morior pro 38. 383. 471. 620. 685. 710. 1002.

Προθυμία, ἡ, desiderium, cupiditas. προθυμίαν ἔχειν, cupere, expetere 1107. 52.

Πρόθυρον, τὸ, et τὰ πρόθυρα, vestibulum 101.

Πρόκειμαι, insto, adsum. συμφορὰ πρόκειται 581. κακῦ τόσῦτυ προκειμένυ 833. νεκὺς προκείμενος, cadauer expositum (*auf der Baare liegend*) 1012. πόνος προκείμενος, labor mihi mandatus, praesens 1149.

Προκλαίω, ante tempus defleo 526.

Προκόπτω, proficio. τί προκόπτεις; (*was richtest du aus?*) 1079.

Προλείπω, relinquo 122, 391. 396.

Πρόνοια, ἡ, prouidentia. πρόνοιάν τινος ἔχειν, prouidere, prospicere alicui, rationem cuius habere 1061.

Προνωπὴς, praeceps, promptus, paratus. ἤδη προνωπὴς, iam animam agit, ad extremum vitae punctum properat 141. 184. *vid. Schol.*

Προπετὴς, pronus, procliuis. προπετὴς ἐπὶ χαίτας πολιὰς, canescens 910.

Πρὸς, a) *cum genit.* per, *in coniurandi formulis.* πρὸς τῶν θεῶν, per Deos 275. 382. 1064. 1098. * per, ὄλυσθαι πρός τινος, (*durch einen umkommen*) 718. * propter, πρὸς τῶν ἐχόντων, diuitum gratia 58. b) *cum datiu.* ante: πρὸς μελάθροις, ante aedes 29. προσπιτνῶν ποτὶ σοῖσι σόμασι 403. * praeter. πρὸς κακοῖσιν 557. 959. * in. πρὸς

ἐμῷ

Προσπιτνέω, supplex accedo, ad genua accido 162. 181. προσπιτνεῖν πρὸς στόμασι 403.
Πρόσπολος, minister, famulus 607. 774. 1111. famula, serua 1024.
Προσρεῖσθαι, compellari 312. 193. 942.
Πρόσσω, procul, vlterius. βιοτῷ πρόσσω ὤν, aetate prouectus 911.
Προστίθημι, addo, adiicio 1048.
Προστροπὴ, ἡ, supplicatio, preces. βουθυτοὶ προστροπαὶ, hostiae, quibus supplicatur diis 1156.
Προστυγχάνω, occurro. προστυχόντα ξένια, xenia obuia (*die eben bey der Hand sind*) 754.
Πρόσφαγμα, hostia, victima. πίνειν (αἷμα vel ἀπὸ) προσφαγμάτων, victimarum sanguinem bibere 845.
Προσφθέγγομαι, alloquor, compello 331.
Πρόσφορος, commodus, aptus, congruus. τὰ πρόσφορα πράσσειν, facere, quae decet 146.
Προσφώνημα, compellatio, allocutio 1144.
Πρόσωπον, τὸ, facies 383. 777. 827. 877.
Προσωφελέω, adiuuo, opem fero 42.
Προτείνω, porrigo, protendo. προτείνω τὴν δεξιὰν 192. 1117. 1118.
Προτίθημι, propono. προτιθέναι νεκρὸν, cadauer proponere, *in ipso nimirum aditu aedium, pedibus ianuam versus protensis* 664.
Προτιμάω, antepono, pluris facio 153. * curo, rationem habeo. οὐδὲν προτιμᾷν τῶν κακῶν, nullam calamitatis rationem habere 762.
Πρό-

λυσας 897. ῥίπτειν ἑαυτὸν, se proiicere, prosternere 186. ῥίπτειν λόγους νεανίας, emittere sermones proteruos (*ausstossen*) 680.
Ῥύομαι, libero, eximo 469. (ἐκ) κακῶν ῥύεσθαι 770. (ἐκ) τοῦ θανεῖν ῥύεσθαι, a morte liberare 11.

Σ.

Σανὶς, ἴδος, ἡ, tabula. αἱ σανίδες Θρῄσσαι, libri Thracii 967.
Σάφα, certe. σάφ' οἶδα, certe scio 796. 874. 1074. σάφ' ἴσθι, certo scias 1130.
Σέβας, τὸ, res adoranda, veneranda, numen 999.
Σέβω, et σέβομαι, veneror, colo 279. 1060.
Σελήνη, ἡ, luna. σελῆναι δώδεκα ἐκπληρούμεναι, duodecim lunae plenae, i. e. annus 431. πάννυχος σελήνη, luna per totam noctem lucens, i. e. plenilunium 451.
Σέμνιος, serius, seuerus, grauis. σεμνὸν βλέπειν 773. οἱ σεμνοὶ, tristes, seueri 800.
Σεύομαι, prorumpo, ruo. ἐξ ἕδρας συθεὶς, ex insidiis prorumpens 846.
Σημεῖον, τὸ, signum, indicium 717.
Σθένελος, Sthenelus, *Eurysthei pater*, *Persei filius*. παῖς Σθενέλου τύραννος, Eurystheus rex 1150.
Σθένω, valeo, firmus sum. οὐ σθένω ποσὶν, infirmis sum pedibus, non valeo pedibus 267.
Σιγάω, et σιγάομαι, taceo, sileo 79. 703. 1010. σίγησον, tace 1088.
Σίδηρος, ferrum 981. * instrumentum ferreum, ensis, etc. 429.

Σίτος,

Σπλάγχ-

Σπλάγχνα, τὰ, cor, pectus. μομφὰς ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν, querelas in corde retinere 1009.
Σπονδὴ, libamen, libatio. σπένδεσθαι θεοῖς σπονδὰς, diis vino libare 1016.
Σπȣδὴ, ἡ, diligentia, cura. σπȣδὴν ἔχειν τινος, sollicitum esse, curam gerere 778. 1014.
Στατίζομαι, sto 90.
Στέγη, ἡ, tectum 23. κατὰ στέγας, sub tecto 88. 190. ἀνδρῶν στέγη, i. e. ἀνδρὼν, pars domus, vbi viri habitant 1051.
Στέγος, τὸ, domus, tectum 736.
Στείχω, eo, vado 75. 184. 612. 740. ἔσω στείχειν, introire 916.
Στέλλω, apparo, instruo. ναυκληρίαν στέλλειν 112.
Στεναγμὸς, gemitus 87. 550.
Στενάζω, gemo 197. 235.
Στένω, gemo, lugeo 296. 341. 1079. 652. δεσπότιν στένειν 949.
Στερέω, priuo. στερεῖσθαι, priuari 198. 228. 622.
Στέρνον, et τὰ στέρνα, pectus 4.
Στέφανος, corona, sertum. παύειν στεφάνȣς, non adhibere, vt antea, coronas in conuiuiis 344. στεφάνοις πυκασθεὶς, sertis redimitus, vinctus 796.
Στέφω, cingo, corono 759. στέφειν κρᾶτα 1015.
Στολὴ, ἡ, vestis, stola 427.
Στολμὸς, vestitus, amictus. στολμὸς πέπλων, 215. μελάμπεπλοι στολμοὶ 719. μέλανες στολμοὶ 923.

Στόμα,

Συμφέρω, fero, perfero cum quo. συνοίσω σοι πένθος (ἕνεκα) τῆς δε 370.
Συμφορὰ, ἡ, calamitas, infortunium 43. 405. 812. 802. 551. 754. συμφοραὶ, calamitates 416. συμφοραὶ ἐσθλαὶ, fortuna secunda 1155.
Σὺν, (*praepofit. conftruitur cum datiu.*) cum 414. 979.
Συναλγέω, vicem alicuius doleo 633.
Συνάορος, vxor, coniux 824.
Συνάπτω μάχην, manus confero, proelio contendo 502. 1140.
Συνδυὰς, ὁ, ἡ, coniunctus, copulatus. ἄλοχος συνδυὰς (*Eheweib*) 473.
Συνέστιος, domefticus, eandem domum habitans. συνέστιος γένε, fis hofpes nofter 1151
Συνηθὴς, confuetus. συνηθές ἐμοι fc. ἐστὶ, vfitatum eft mihi, confueui, foleo 41.
Σύνθ', pro σύν τε 916.
Συνθάπτω, vna fepelio 147.
Συνίστημι. τὸ συνεστηκὸς τῶν φρενῶν, animus in fe quafi contractus, *vel vt Terentius loquitur*, aegritudine praepeditus 797.
Συννικάω, vinco cum, victoriae alterius particeps fum, fruor 1103.
Συνοικέω, habito cum, fum contubernalis 364. * connubio iunctus fum. ἡ συνοικήσασά σοι, coniux tua 734.
Συνοφρυόομαι, fupercilia contraho. πρόσωπον συνωφρυωμένον, frons contracta, i. e. facies triftis, moefta 777. συνωφρυωμένοι; qui funt fronte adducta, contracta 800.

Συντί-

Τάφος, sepultura, exequiae 629. τάφος ἔρημος, exequiae solitariae. (*Begraebnis*, *da niemand mitgebt*) 96. νεκὺν φέρειν πρὸς τάφον 608. ἐς τάφον φέρειν, (*zu Grabe tragen*) 828.

Τάφρος, ἡ, fouea, scrobs 897.

Τάχα, fortasse 1101.

Ταχύνω, accelero, propero. σπερχόμενος ταχύνει, admodum festinat 256.

Τέγγω, madefacio, humecto. ὄμμα τέγγειν, flere 764.

Τέθριππος, quadriiugus. τέθριππα (ἅρματα) ζεύγνυσθε 428.

Τείρω, affligo, excrucio 421.

Τεκμαίρομαι, coniicio, coniecto 239.

Τέκνον, filius 614. 1136. filia 313. 318. τέκνα, liberi 163. 270. 294. 305. 465. 514.

Τέκτων, ὁ, faber, opifex 5. 348.

Τελευτάω, efficio, perficio 979. τελευτήσω τάδε 374.

Τελέω, perficio, efficio, ad finem perduco 1161. πάντα τελέλεσαι, omnia peracta sunt 130.

Τέλος, finis. τέλος τῦ γήρως, (*pro* γήρατος) 414.

Τέμνω, seco, abscindo 429. τ[illegible]α τέμνειν 214.

Τέραμνα, τὰ; tectum, domus 457.

Τέρμα, τὸ, terminus, finis. τέρμα βίυ 643.

Τερπνὸς, iucundus, delectans 167. 943.

Τέρπομαι, delecto. τιμαῖς τέρπεσθαι 54. ἔν τινι τέρπεσθαι 289.

Τέρψις, ἡ, voluptas, oblectamentum 347. 353.

Τετραρ-

Eurystheus, *sic dictus a patria Tirynthe, vrbe Peloponnesi, Argis proxima.* κοίρανος Τιρύνθιος 491. Ἀλκμήνη Τιρυνθία, Alcmena, *itidem sic dicta a patria Tirynthe* 838.

Τίς; quis? τί; (pro διὰ τί;) cur? 35. 106. 896. τί γάρ; cur nam, cur vero? 1143. τί ποθ'; cur tandem? 78.

Τλῆμι, patior, sustineo, perfero 1. 573. ὅμως δὲ τλάθι 892. πολλὰ τλᾶσα καρδία, cor, quod multa perpessum es 892. * audeo, in animum induco 275. 461. 469. 624.

Τλήμων, ὁ, ἡ, et *Dor.* τλάμων, infelix, aerumnosus 142. 1068. 397.

Τλητὸς, tolerabilis, tolerandus. ὀ τλητὸν (ἐστὶ) ὁρᾶν 887.

Τοίγαρ, vtique, ergo 588. 661. 859.

Τοῖος, talis 870. 453. 66.

Τοιόσδε, talis 342. 660. 1163.

Τοιοῦτος, talis, eiusmodi 194. 472.

Τόκος, 8, ὁ, partus 318.

Τόλμα, ἡ, conatus, facinus. τόλμης (ἕνεκα) γενναίας 471.

Τολμάω, perfero, tolero 986. * audeo 552. 644. 752. τόλμα, (*wag es*) 1116.

Τομαῖος, ὁ, ἡ, abscissus. τομαῖος χαῖτα 101.

Τόξηρης, arcu instructus. χέρα τοξήρη ὁπλίσας, arcum manu tenens, (*mit dem Bogen in der Hand*) 36.

Τόξον, τὸ, arcus. τόξα, arcus cum sagittis 40.

Τόπος, ὁ, regio (*Gegend*) 68.

Τοπρὶν, prius, ante 977.

Τοσόσδε,

Τοσόςδε, tantus 539.
Τοσῦτος, tantus 196. 551. 833. 1072.
Τότε, tunc, tunc temporis 633. *opponitur* τῷ νῦν 919-922.
Τοὔν, *pro* τὸ ἐν 739.
Τοὐπί σε, *pro* τὸ ἐπί σε (μέρος) quantum in te est, quod te attinet 666.
Τράπεζα, ἡ, mensa. θῆσσα τράπεζα, seruilis mensa 2.
Τρέπομαι, conuerto me 943.
Τρέφω, nutrio, alo 682. ὁ θρέψας sc. τοὺς ἵππους 497. τρέφεσθαι, ali, nutriri 1049.
Τρέχω, curro. ἀγῶνα τρέχειν, periculum adire, (*Gefahr laufen*) 489.
Τρέω, horreo, timeo 329. τρέσας χεῖρα πολεμίων 506.
Τρίτος, tertius 503. τρίτη μηνὸς sc. ἡμέρα, tertia mensis dies 327. τρίτον φάος, tertia dies 1146.
Τρόπος, mos. οἱ τρόποι, mores, indoles 62.
Τυγχάνω, consequor, obtineo. cum genit. 315. 686. μοίρας τυχεῖν, fortuna vti 523. σωτῆρος τυχεῖν 666. ξένου τυγχάνω, hospitem habeo, apud quem diuerti possum 559. τυγχάνειν εἰσόδου 943. *cum accusat.* ὃ μὴ τύχοιμι, quod assequi nollem, quod Dii auertant 1023. * *cum participiis pleonastice ponitur.* ἐτύγχανε ὤν, erat 10. * τυγχάνει, accidit, contingit. εἴ τι δεσπόταισιν τυγχάνει (*widerfaehret*) 136.
Τύμβος, bustum, sepulchrum 1142. 837. 897.
Τυραννίς, ἴδος, ἡ, regnum, imperium. δῶμα τυραννίδι ὄλβιον 286. ἥβαν ἐν τυραννίδι 654.

Τύραννος, rex, 1150. τύραννος Βιςόνων 1022.
Τύχη, ἡ, fortuna, fatum 135. 889. τὰ δ' ἄλλα (λογίζε) τῆς τύχης (εἶναι) 789. τὸ τῆς τύχης (ἔργον vel πρᾶγμα) 785. * calamitas, infortunium 212. 393. τύχαι, idem 240. 1038.

Υ.

Ὑβρίζω, contumelia afficio, grauiter laedo 679.
Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. ὕδωρ ποτάμιον 157.
Ὑλακτέω, latro, *de Hercule dictum.* ἄμυσον ὑλακτῶν 760.
Ὑμεναῖος, ὁ, nuptiale carmen 916. carmen, μέλος. ὑμεναῖοι ποιμνήται, *(Hirtenlieder)* 577.
Ὕμνος, hymnus, carmen 359. 447.
Ὑπακέω, audio, exaudio 400.
Ὑπὲρ, *cum genit.* fupra. ὑπὲρ γῆς εἶναι, fupra terram effe, i. e. viuere 46. * *pro.* ὑπὲρ σέθεν 284. 690.
Ὑπεραλγέω τινος, vicem alicuius doleo, dolore afficior propter quem 883.
Ὑπερβαίνω, transgredior, modum excedo 1077.
Ὑπερβάλλω, antecello, exfupero. γυνὴ ὑπερβεβλημένη (actiue), mulier, quae omnes alias exfuperat, omnium praeftantiffima 151. * vinco, fupero. ὑπερβάλλειν τύχας, vincere calamitatem, i. e. nihili facere *(nicht achten)* 795. * ὑπερβάλλειν πύλας, tranfire, pertranfire portus 829. (v∫. 752. ἀμείβεσθαι πύλας).
Ὑπερθνήσκω, morior pro alio 153. 682.
Ὑπὸ, a) *cum genit.* a, ab 942, πάσχειν δεινὰ ὑπὸ

ὑπό τινος 816. * per. ἀπειπεῖν ὑπὸ κήρυκος, per praeconem interdicere 737. b) *cum dativ.* fub, ὑφ' ἡλίῳ, fub fole 149. 395. * in. ὑπὸ σπλάγχνοις μομφὰς ἔχειν, querelas in corde retinere 1009. ὑπ' ὀφρυσι 260. c) *cum accufat.* fub. ὑπὸ χθόνα 48. φίλοι οἱ ὑπὸ γαῖαν, amici mortui 896.

Ὑποβάλλω, fubiicio, fuppono 639.

Ὑποῤῥάπτω, fubfuo. *metaph.* addo. λόγον ὑποῤῥάπτειν, verbum addere 537.

Ὑποστρέφω, reuertor. ὑποστρέφειν πάλιν 1019.

Ὑπουργέω, feruio, miniftro. χάριν ὑπουργεῖν, gratiam referre, perfoluere 841.

Ὕστατος, vltimus. ὑστάτη ὁδὸς 610.

Ὑφίεμαι, mihi conceditur, permittitur. οἶδα, ὑφειμένην κατθανεῖν ἀντί σου, fcio, ei conceffum effe, pro te mori 524.

Ὑφίστημι. ὑποστῆναι, polliceri, promittere 37.

Ὑψίκομος, alte comatus, folia in cacumine gerens, i. e. altus, excelfus. ὑψίκομος ἐλάτη 585.

Φ.

Φαίνομαι, videor, appareo 92. 894.

Φάος, τὸ, lumen, lux. εἰσορᾶν τὸ φάος. lucem afpicere, i. e. viuere 18. 272. φάος ἡμέρας (*Tageslicht*) 243. πέμπειν εἰς φάος, in vitam reducere 457. 1139. εἰς φάος μολεῖν 1076. * Dies. τρίτον φάος, tertia dies 1146.

Φάρμακον, remedium, medicamentum 966. 971.

Φθίνω,

Φθίνω, pereo, occido, morior 56. φθίνειν ἐν θανάτῳ, morte perire 990. φθίνεσθαι, occidere, perire 81. 93.
Φθίομαι, occido, pereo. ἔφθιτο γὰρ πάρος 414. φθιμένος, pro ἐφθιμένος, mortuus 277. 866. 899. 988.
Φθιτὸς, mortuus 100.
Φθόνος, inuidia. φθόνῳ (*aus Neid*) 306. φθόνος θεῶν μὴ γένοιτο, nulla deorum inuidia adſit, tibi Dei propitii ſint 1135.
Φιλέω, amo, diligo 302. 704. 1081.
Φιλία, ἡ, amor. ἔλιπε φιλίαν, reliquit amorem (*Cl.* SEYBOLD *vertit*: *ſie hinterließ zum Troſte dir zwey Kinder*) 931.
Φίλιος, carus, gratus, amicus 876. 917.
Φιλόξενος, hoſpitalis (*gaſtfrey*). ἀνὴρ φιλόξενος 830. τίς τοῦδε μᾶλλον φιλόξενος; 858.
Φίλος, carus, gratus 163. 722. 199. 351. 376. 460. 473. 991. * amicus 355. 369. 562. 1095. φίλος ἀνὴρ 43.
Φίλτερος, pro φιλώτερος, carior 432.
Φίλτατος, pro φιλώτατος, cariſſimus 23. οὐ φίλη, ἀλλὰ φιλτάτη γυνὴ 232. φιλτάτη γυνὴ 1133. τὰ φίλτατα, cariſſima *pro* vita 340.
Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma ignis. φλὸξ οἴνου, *metaph.* 758. * fulmen 4.
Φοβέομαι, metuo, timeo 1057.
Φόβη, coma. αὐχένων φόβη, iuba 429. * folia arborum 170.
Φοῖβος, Phoebus, *cognomentum Apollinis* 31. 584. 969.

Φοιτάω, venio ad, accedo 355.
Φονεὺς, occiſor, interfector 130.
Φόνιος, mortifer, ſanguinarius 225.
Φράζω, dico, narro 812. 832. 1012. * iubeo, mando, indico 547.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus 346. 674. 775. 878. Φρένες, id. 107. 328.
Φρονέω, bene et recte ſentio 303. * ſapio, mentis ſum compos 565. θνητὰ φρονεῖν, humana ſapere 800. εὖ φρονεῖν τινι, bene cupere, beneuolo eſſe animo 208.
Φροντίζω, cogito, curam gero. πεφροντικὼς, anxius, ſollicitus, cogitabundus 773.
Φροῦδος, euanidus, qui euanuit. φροῦδος ἐξ οἴκων, (*aus dem Hauſe weg*) 94. * mortuus 820.
Φρουρέω, obſeruo, cuſtodio. φρουρεῖν ἦμαρ (*den Tag in Acht nehmen.*) 27.
Φρὺξ, υγὸς, Phryx, Phrygia oriundus. ἀργυρώνητος Φρὺξ 675.
Φυλάσσω, obſeruo, inſidior 843.
Φύρω, inquino, foedo, contamino. πεφυρμένος, contaminatus 496.
Φύσις, natura, conſtitutio 172. ἣν ἔχει φύσιν 780.
Φυτεύω, gigno, procreo 294. παῖδας φυτεύειν 662. σ' ὁ φυτεύσας πατὴρ, pater tuus 1137.
Φύω, gigno, procreo 515. ὁ φύσας, pater 290. * πέφυκα, ſum, natus ſum 641. * ἔφυν, natus ſum 686.
Φῶς, τὸ, lux, lumen 83. 120. 362. φῶς ὁρᾶν, lucem videre, i. e. viuere 691. *opponitur* τοῖς νερτέροις δώμασιν, vita 1073.

Φὼς,

Φὼς, ὁ, vir, maritus 860. 605. νέος Φὼς 471.

X.

Χαῖρε, vale 1149. 743. 626. 391. 177. χαιρέτω τέκνα 389. * salue 509. 510.
Χαίρω, gaudeo, laetus sum 691. 272. χαίρουσα, laeta, hilaris 436. χαίρων ἴθι, laetus abi 813. χαίροντες εὐφραίνοισθε 323. * delector 587. 868.
Χαίτη, coma, capillus 101. πολιὰ χαίτη 470. 909.
Χαλινὸς, frenum. χαλινὸν ἐμβαλεῖν, frenum iniicere 492.
Χάλυβες, *gens Pontica, Paphlagoniae confinis, ferro celebris* 980.
Χαρὰ, gaudium, laetitia, delectatio 578. 1125.
Χάρις, ιτος, ἡ, beneficium, officium. χάριν δοῦναι (*Gefallen erzeigen*) 61. χάριν πορσύνειν 1073. * gratia. χάριν ἀπομνᾶσθαι (*vid.* ἀπομνᾶσθαι) 299. χάριν ἔχειν τινι, gratiam habere 544. χάριν ἀλλάσσεσθαι ἀντί τινος 661. χάριν ὑπουργεῖν, gratiam referre 842.
Χάρων, Charon, *portitor mortuorum* 361. 254.
Χεὶρ, ειρὸς, ἡ, manus. ἐν χεροῖν ἔχειν 199. χεῖρά τινι προσβάλλειν, manus iniicere, inferre 307. σοφὴ χεὶρ τεκτόνων 348. χεὶρ φίλη 376. ἦλθε εἰς χεῖρας ἐμὰς 1025. εἰς χεῖρας τιθέναι 1113.
Χέλυς, ἡ, lyra, testudo, *genus instrumenti musici.* ὀρεία χέλυς 447. *vid. Schol.*
Χ' ἡ, *pro* καὶ ἡ 734.
Χ' ἥδε, *pro* καὶ ἥδε 651.

Χηρεύω, viduus ſum, ſolitariam ago vitam, χηρεύεις μόνος 1089.
Χῆρος, deſertus, orbus. χῆρα μέλαθρα 862.
Χθόνιος, ſubterraneus 237. Ἑρμῆς χθόνιος 743. λίμνη χθονία 902. vid. BARNES.
Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. ὑπὸ χθόνα 48. κατὰ χθονὸς εἶναι, ſub terra eſſe, i. e. mortuum eſſe 46. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ, Dii inferi 76. * terra, regio. κοίρανος τῆσδε χθονὸς 507. 747.
Χολέομαι, ȣ̃μαι, iraſcor, indignor. ȣ̓ (ἕνεκα) δὴ χολωθεὶς 5.
Χορεύω, ſalto, tripudio 583.
Χόρος, chorus, chorea, ἱςάναι χορȣ̀ς, choros inſtituere 1155.
Χορτὸς, ȣ̃, ὁ, pabulum (*Futter*) 495.
Χράομαι, vtor. ὥς γ᾽ ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ, vt ego quidem arbitror, me iudice 801.
Χρεία, ἡ, negotium, cauſſa 479. * indigentia, neceſſitas. εἴθ᾽ εἰς χρείαν τȣ̃δ᾽ ἀνδρὸς ἔλθοις, vtinam eo redigereris, vt huius viri, i. e. mei indigeas 719.
Χρεὼν, ſc. ἐςὶ, oportet 27. 523. 619. 799. 1092. * conuenit, conducit 1105.
Χρὴ, oportet 50. 81. 151. 198. 653. 774. * decet, par eſt 737.
Χρῆν, et ἐχρῆν, oportebat 105. 633. 686. 379.
Χρῆμα, ατος, τὸ, res, cauſſa. τί χρῆμα; ſc. διὰ τ. χ. quare, quam ob cauſſam? 512.
Χρηςὸς, bonus, probus 109.
Χρόνος, ὁ, tempus 381. ὁ ἔπειτα χρόνος, poſterum

Ὤιμοι,